EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 22.9.2021.
COM(2021) 582 final

2021/0296 (COD)

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju društava za osiguranje i društava za reosiguranje i o izmjeni direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2009/138/EZ, (EU) 2017/1132 i uredaba (EU) br. 1094/2010 i (EU) br. 648/2012

(Tekst značajan za EGP)

{SWD(2021) 260} - {SWD(2021) 261} - {SEC(2021) 620}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Police osiguranja sastavni su dio svakodnevnog života europskih građana. Za mnoge društvene i gospodarske aktivnosti potrebno je imati policu osiguranja radi zaštite od mogućih rizika. Polica osiguranja može biti i štedni proizvod koji će odrediti dugoročnu dobrobit ugovaratelja, a osiguratelji tu štednju preko financijskih tržišta usmjeravaju u realno gospodarstvo. Neuređena propast osiguratelja stoga može znatno utjecati na ugovaratelje osiguranja, korisnike osiguranja, oštećene osobe ili pogođena društva, posebno ako se ključne usluge osiguranja ne mogu zamijeniti u razumnom roku i uz razumne troškove. Upravljanje skorom propašću ili propašću nekih osiguratelja, posebno velikih prekograničnih grupa, ili istodobna propast više osiguratelja također može uzrokovati ili povećati financijsku nestabilnost.

Direktivom Solventnost II smanjila se vjerojatnost propasti i povećala otpornost sektora osiguranja u EU-u, a ona će se još učvrstiti revizijom koja se donosi zajedno s ovim prijedlogom[1]. Ipak, unatoč čvrstom i pouzdanom bonitetnom okviru, pojave financijskih poteškoća ne mogu se u potpunosti isključiti,

a na europskoj razini trenutačno ne postoje usklađeni postupci za sanaciju osiguratelja. To dovodi do znatnih sadržajnih i postupovnih razlika među zakonima i drugim propisima kojima se uređuju slučajevi propadanja osiguratelja u državama članicama. Osim toga, redovni postupci u slučaju nesolventnosti trgovačkih društava nisu uvijek primjereni za osiguranje jer se njima ne može uvijek osigurati primjeren nastavak obavljanja ključnih funkcija. Stoga je potreban sustav koji će nadležnim tijelima osigurati vjerodostojan skup instrumenata sanacije za dovoljno ranu i brzu intervenciju ako društvo za osiguranje ili društvo za osiguranje propada ili je vjerojatno da će propasti i koji će istodobno omogućiti da se maksimalno ograniči učinak na gospodarstvo i financijski sustav i upotreba novca poreznih obveznika.

Na međunarodnoj razini Odbor za financijsku stabilnost („FSB”) u listopadu 2014. izradio je Ključna obilježja djelotvornih postupaka sanacije za sektor osiguranja, dokument usmjeren na osiguratelje čija bi propast mogla biti sistemski značajna ili kritična. FSB je u lipnju 2016. objavio dodatne smjernice za izradu učinkovitih strategija i planova sanacije, a u kolovozu 2020. svoju metodologiju za procjenu ključnih obilježja. Pored toga, Međunarodno udruženje osiguravateljnih nadzornih tijela („IAIS”) donijelo je u studenome 2019. „Osnovna načela osiguranja” za sva društva za osiguranje i društva za reosiguranje i „Zajednički okvir za grupe osiguratelja koje posluju na međunarodnoj razini” kojim se utvrđuju standardi za preventivno planiranje oporavka za grupe osiguratelja koje posluju na međunarodnoj razini i ovlasti koje bi nadležne tijela trebala imati kako bi mogla upravljati urednim izlaskom s tržišta. Planiranje sanacije pojedinačnih grupa osiguratelja trebalo bi se provoditi po potrebi.

Ovaj je prijedlog odraz tih kretanja i njime se ti međunarodni standardi prenose u europsko zakonodavstvo. Temelji se na pripremnom radu EIOPA-e, posebno na njezinu mišljenju iz

[1] COM(2021) 581.

srpnja 2017.[2], te na tehničkom savjetu EIOPA-e o reviziji Direktive Solventnost II[3]. Osim toga, nadovezuje se na izvješća ESRB-a iz 2017. i 2018.[4], u kojima se navode argumenti za usklađeni okvir za oporavak sanaciju u osiguranju.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Ovaj je prijedlog potpuno usklađen s okvirom Solventnost II, a posebno s ljestvicom intervencija za društva u slučaju pogoršanja financijskog stanja i mjerama oporavka koje su već dostupne u slučaju neusklađenosti s potrebnim kapitalom. Iako se njime dodaju određeni elementi pripravnosti za krizu, nove preventivne ovlasti usklađene su s ljestvicom intervencija i nadzornim ovlastima koji su već predviđeni okvirom Solventnost II; one ne dovode do novih unaprijed definiranih pokretača djelovanja osim razine potrebnog solventnog kapitala. Prijedlog je osim toga usklađen s odgovarajućim politikama u području oporavka i sanacije kreditnih institucija i investicijskih društava[5] i središnjih drugih ugovornih strana[6].

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Stabiliziranjem ključnih funkcija osiguratelja u poteškoćama ovaj prijedlog doprinosi boljoj zaštiti štediša i ulagatelja, održavanju osnovnih funkcija osiguratelja u interesu realnog gospodarstva te jačanju financijske stabilnosti. Njime se podupire stvaranje temeljnih uvjeta za olakšavanje učinkovitih i održivih tokova kapitala tamo gdje su potrebni.

Općenito, ovim se prijedlogom doprinosi jačanju uloge osiguratelja kao dugoročnih ulagatelja i čimbenika u gospodarskom oporavku nakon krize uzrokovane pandemijom bolesti COVID-19, u skladu s političkim ciljevima unije tržišta kapitala i europskog zelenog plana.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Pravna osnova prijedloga je članak 114. UFEU-a. Njime se omogućuje donošenje mjera za usklađivanje nacionalnih propisa čiji je cilj uspostava i funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

Prijedlogom se usklađuju nacionalni propisi o oporavku i sanaciji osiguratelja, ili se uvodi takav okvir ako on još ne postoji, u mjeri u kojoj je to potrebno kako bi države članice mogle odgovoriti na njihovu propast istim instrumentima i postupcima. Uvođenjem minimalnih usklađenih zahtjeva na unutarnjem tržištu prijedlogom bi se uspostavili jednaki uvjeti u svim državama članicama. Osim toga, usklađenim okvirom zaštitili bi se interesi ugovaratelja osiguranja i očuvalo realno gospodarstvo. Doprinijelo bi se financijskoj stabilnosti i povjerenju u unutarnje tržište osiguranja i reosiguranja osiguravanjem minimalnog kapaciteta za sanaciju osiguratelja u svim državama članicama i olakšavanjem suradnje među nacionalnim tijelima u odgovoru na propast prekograničnih grupa. Stoga je cilj prijedloga

---

2 Vidjeti Mišljenje EIOPA-e upućeno institucijama Europske unije o usklađivanju okvira za oporavak sanaciju osiguratelja i reosiguratelja u državama članicama iz lipnja 2017.

3 https://www.eiopa.europa.eu/content/opinion-2020-review-of-solvency-ii_en

4 Izvješće ESRB-a, *Recovery and resolution for the EU insurance sector: a macroprudential perspective* („Oporavak i sanacija u sektoru osiguranja u EU-u: makrobonitetna perspektiva”), kolovoz 2017. Izvješće ESRB-a, *Macroprudential provisions, measures and instruments for insurance* („Makrobonitetne odredbe, mjere i instrumenti za osiguranje”), studeni 2018.

5 Direktiva 2014/59/EU od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava.

6 Uredba (EU) 2021/23 od 16. prosinca 2020. o okviru za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana.

uspostava i funkcioniranje unutarnjeg tržišta, a članak 114. UFEU-a primjerena je pravna osnova.

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Sustavi za oporavak i sanaciju u osiguranju trenutačno postoje samo na nacionalnoj razini i primjenjuju se tek u malom broju država članica. Stoga u mnogim pravnim sustavima nisu dodijeljene ovlasti koje su tijelima potrebne za odgovarajuće postupanje prema osiguratelјima koji propadaju. Neujednačena nacionalna zakonodavstva ne mogu primjereno odgovoriti na propast prekograničnih subjekata, posebno u slučaju prekograničnih grupa, kad nekoordinirano djelovanje može brzo dovesti do neoptimalnih ishoda. Za uspostavu odgovarajućih sanacijskih aranžmana na razini Unije potrebno je znatno usklađivanje nacionalnih praksi i postupaka, što opravdava predlaganje potrebnog zakonodavstva na razini Unije.

Cilj ovog prijedloga, to jest usklađivanje pravila i postupaka oporavka i sanacije osiguratelja, ne mogu dostatno ostvariti države članice; on se zbog učinaka propasti bilo kojeg društva u Uniji na bolji način može ostvariti na razini Unije. Stoga Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji.

- **Proporcionalnost**

Ovim se prijedlogom provode međunarodni standardi i slijedi savjet EIOPA-e. Kako bi se osigurala prikladnost i djelotvornost okvira za oporavak i sanaciju i ograničilo administrativno opterećenje i troškovi za društva i tijela, prijedlog sadržava proporcionalne zahtjeve kojima se uzima u obzir priroda, veličina i složenost organizacije, aktivnosti i usluga osiguratelja. To se odnosi na opseg društava koja bi podlijegala preventivnom planiranju oporavka i planiranju sanacije, a tijela osiguratelјima mogu omogućiti i primjenu pojednostavnjenih obveza u pogledu izrade i održavanja njihovih planova. Nacionalni postupci u slučaju nesolventnosti ostali bi moguće rješenje za izlazak s tržišta propalih osiguratelja, a nadzorna intervencija i dalje bi se temeljila na prosudbi.

Stoga su odredbe prijedloga proporcionalne onome što je nužno za ostvarivanje njegovih ciljeva.

- **Odabir instrumenta**

Bonitetni nadzor temelji se na Direktivi Solventnost II, a sanacija je usko povezana s neusklađenim područjima nacionalnog prava, kao što su pravo o nesolventnosti i imovinsko pravo. Stoga je direktiva primjeren pravni instrument jer se prijenosom osigurava provedba okvira na način kojim se ostvaruje željeni učinak, u granicama specifičnosti nacionalnog prava.

3. REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- ***Ex post* evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Ovaj prijedlog temelji se na istoj procjeni učinka kao prijedlog o reviziji okvira Solventnost II[7]. U Prilogu 10. procjeni učinka ocjenjuje se postojeći okvir Solventnost II i zaključuje da je općenito djelotvoran u smislu postizanja napretka u odnosu na njegove

[7] Dodati upućivanje na procjenu učinka.

sveobuhvatne ciljeve – olakšavanje razvoja jedinstvenog tržišta usluga osiguranja uz primjerenu zaštitu ugovaratelja osiguranja. Međutim, od početka primjene bonitetnog okvira Direktive Solventnost II 2016., nacionalna nadzorna tijela provode ga na različite načine. To se primjerice odnosi na ljestvicu intervencija za obnovu financijskog stanja osiguratelja nakon što je uočeno pogoršanje ili, općenitije, mjere povezane s oporavkom i sanacijom. Osim toga, s obzirom na sve veću prekograničnu aktivnost i nove izazove koji proizlaze iz postojećih gospodarskih i financijskih uvjeta, postojeći okvir Solventnost II zasada ne pruža sustav koji bi omogućio koordiniranu sanaciju osiguratelja.

Većina država članica nema djelotvoran okvir za oporavak i sanaciju, a kad on i postoji, znatne su razlike među državama članicama[8]. Te se razlike odnose na ovlasti i instrumente koji su dostupni tijelima, uvjete pod kojima se te ovlasti mogu izvršavati i ciljeve koji se postižu odgovorom na propast osiguratelja. Osim toga, kao što je vidljivo iz nekoliko slučajeva propasti i skore propasti koje je zabilježila EIOPA, nedovoljna pripremljenost osiguratelja i javnih tijela, nedostatak odgovarajućih instrumenata i ovlasti ili nedostatak prekogranične koordinacije možda su otežali brz i uspješan oporavak ili sanaciju osiguratelja u EU-u kojima je prijetila propast. te je moguće da zbog toga razina zaštite ugovaratelja i korisnika osiguranja nije bila optimalna.

- **Savjetovanja s dionicima**

EIOPA je u srpnju 2017. objavila mišljenje o usklađivanju okvira za oporavak i sanaciju osiguratelja u državama članicama; na Komisijin zahtjev za savjetovanje iz veljače 2019. EIOPA je u prosincu 2020. izdala drugo mišljenje. EIOPA je u oba slučaja provela javno savjetovanje. Osim toga, Komisija je u siječnju 2020. organizirala konferenciju na kojoj je jedna od tema bio oporavak i sanacija.

Komisija se 19. veljače 2020. savjetovala s državama članicama u okviru Stručne skupine za bankarstvo, plaćanja i osiguranja. Države članice pozvane su da dostave primjedbe o Komisijinoj strategiji savjetovanja i EIOPA-inoj procjeni učinka njezinih prijedloga. Održana je posebna razmjena mišljenja o mogućem pristupu oporavku i sanaciji, posebno u okviru ciljane ankete.

U početnoj procjeni učinka iz srpnja 2020. navedena je detaljna analiza različitih opcija politike; povratne informacije dionika o početnoj procjeni učinka prikupljene su do kolovoza 2020. U okviru javnog savjetovanja o reviziji okvira Solventnost II od srpnja do listopada 2020. primljena su 73 odgovora različitih dionika, većinom iz Europskog gospodarskog područja. Sažeto izvješće o povratnim informacijama u okviru tog savjetovanja objavljeno je 1. veljače 2021.[9].

Savjetovanja su pokazala da postoji široka potpora javnih tijela i civilnog društva boljem usklađivanju elemenata oporavka i sanacije, dok je sektor osiguranja smatrao da je takvo usklađivanje uglavnom nepotrebno i ukazao na vjerojatno visoke troškove usklađivanja. Neki sudionici naglasili su potrebu za proporcionalnom primjenom pravila, a svi dionici naglasili su potrebu za boljom koordinacijom i razmjenom informacija među nadzornim tijelima u prekograničnom kontekstu.

---

8 https://www.eiopa.europa.eu/content/opinion-2020-review-of-solvency-ii_en.

9 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12461-Review-of-measures-on-taking-up-and-pursuit-of-the-insurance-and-reinsurance-business-Solvency-II-/public-consultation_hr

Komisija se 10. studenoga 2020. u Stručnoj skupini za bankarstvo, plaćanja i osiguranja savjetovala s državama članicama o dodatnim elementima povezanima s oporavkom i sanacijom u osiguranju. Stručnjaci iz država članica općenito su se složili sa smjernicama politike predloženima u mišljenju EIOPA-e iz 2020.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Radi potpore njezinu radu na reviziji okvira Solventnost II, Komisija je EIOPA-i uputila sveobuhvatan zahtjev za savjetovanje, među ostalim o oporavku i sanaciji. Završno izvješće EIOPA-e objavljeno je 17. prosinca 2020.

Osim savjetovanja s dionicima, Komisija je sudjelovala u raspravama i razmjenama mišljenja koje su doprinijele radu EIOPA-e, IAIS-a i FSB-a u vezi s oporavkom i sanacijom osiguratelja. U tom smislu zakonodavni prijedlog u potpunosti je u skladu s najnovijim smjernicama politike FSB-a i IAIS-a.

- **Procjena učinka**

Procjena učinka za ovaj prijedlog izrađena je u okviru šire revizije Direktive Solventnost II i dobila pozitivno mišljenje Odbora za nadzor regulative (RSB) 23. travnja 2021. EIOPA je detaljno procijenila troškove i koristi povezane s ovim prijedlogom i dvaput joj je upućen zahtjev za savjetovanje[10]; glavni zaključci iz analize EIOPA-e navedeni su u procjeni učinka i sažeti u nastavku.

Nakon RSB-ovih preporuka procjena učinka dodatno je poboljšana. Konkretno, detaljnije je potkrijepljena procjena opcija te ukupnih troškova i koristi revizije Direktive Solventnost II, uključujući prijedlog o oporavku i sanaciji.

U procjeni učinka navodi se da bi se provedbom okvira o preventivnim mjerama za oporavak i sanaciji djelotvorno riješio problem uočenog nedostatka pripravnosti, mogućih odgođenih intervencija, djelomične nedostupnosti potrebnih instrumenata i nekoordiniranog upravljanja prekograničnim slučajevima (skore) propasti.

Međutim, zaključuje se da je u skladu s međunarodnim smjernicama i standardima potrebno uvesti posebne uvjete za pokretanje sanacije kako bi se uzele u obzir situacije u kojima bi osiguratelјeva propast imala sistemski učinak. U tom kontekstu, opcije politike iznesene u prijedlogu predstavljale bi vjerodostojan okvir za djelovanje ako se osiguratelj čija bi propast negativno utjecala na ugovaratelje osiguranja nađe u poteškoćama. Usklađenim skupom ovlasti u pogledu sprečavanja propasti i odgovora na propast, s jedinstvenim strukturnim i provedbenim obilježjima te obilježjima izvršenja, potaknula bi se prekogranična suradnja i koordinacija u slučaju krize i izbjegli nepotrebni troškovi nekoordiniranog donošenja odluka različitih javnih tijela i sudova. Time bi se doprinijelo i jednakim uvjetima na tržištu i izbjegla regulatorna arbitraža.

Kad je riječ o troškovima, procjena učinka pokazala je da bi oni uglavnom bili povezani sa zahtjevima za planiranje i procjenu mogućnosti sanacije. U EIOPA-inoj procjeni učinka daje se pregled raspona troškova izrade i održavanja planova sanacije, procjena mogućnosti

[10] Vidjeti odjeljke 11.6. i 12. EIOPA-ine Procjene učinka i odjeljak 12. Popratnog dokumenta. Mišljenju EIOPA-e o reviziji Direktive Solventnost II prethodilo je Mišljenje o usklađivanju okvira za oporavak i sanaciju osiguratelja i reosiguratelja u državama članicama (5. srpnja 2017.) i Dokument za raspravu o financiranju sanacije i nacionalnim programima jamstva u osiguranju (EIOPA, srpanj 2018).

sanacije te nadzora preventivnih planova oporavka kako su ih procijenila nacionalna nadzorna tijela. Osiguratelji bi snosili troškove izrade preventivnih planova oporavka, osiguravanja informacija za planiranje sanacije ili mogućih promjena koje bi bile potrebne za rješavanje prepreka mogućnosti sanacije. Procjena tih troškova nije bila dostupna pri izradi procjene učinka, ali s obzirom na to da bi preventivni planovi oporavka bili uključeni u tekuće upravljanje rizikom osiguratelja, izvješća o vlastitoj procjeni rizika i planiranje za nepredviđene situacije mogli bi se upotrijebiti kao izvor podataka.

Procjena učinka potvrdila je EIOPA-inu ocjenu da ne bi bilo proporcionalno zahtijevati da sektor osiguranja financira sanacijski fond ni da pojedinačni osiguratelji povećaju svoje obveze kako bi se gubici mogli pokriti vlastitim sredstvima i dokapitalizirati osiguratelji koji propadaju. U procjeni učinka ocjenjuje se da bi se tim mjerama povećala bilanca osiguratelja radi stvaranja kapaciteta za pokrivanje gubitaka proporcionalno njihovim tehničkim pričuvama; to bi značilo veće troškove za sektor i stvorilo dodatne rizike servisiranja za društva koji ne bi bili opravdani bitnim povećanjem koristi[11].

- **Primjerenost i pojednostavnjenje propisa**

Kako je objašnjeno u odjeljku 2., ne uvodi se dodatna ljestvica intervencija u okviru Direktive Solventnosti II, a novi zahtjevi u pogledu planiranja primjenjuju se proporcionalno. Uvođenje elemenata proporcionalnosti trebalo bi doprinijeti smanjenju regulatornog i administrativnog opterećenja povezanog s provedbom prijedloga i postizanju odgovarajuće ravnoteže u odnosu na očekivane koristi.

Promicanjem osviještenosti i pripravnosti prijedlog doprinosi informiranijem i pravodobnom poduzimanju korektivnih mjera kad su osiguratelju potrebne. Osim toga, postiže se veća jednakost u pogledu mjera koje poduzimaju tijela radi obnove financijskog stanja i sanacije osiguratelja, čime se doprinosi pravednijim uvjetima tržišnog natjecanja.

- **Temeljna prava**

Ovim se prijedlogom poštuju temeljna prava i načela koja su priznata u Povelji Europske unije o temeljnim pravima, osobito pravo na vlasništvo, sloboda poduzetništva, pravo na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje te pravo na obranu, i njegova primjena mora biti u skladu s tim pravima i načelima.

Svako zadiranje u prava dioničara i vjerovnika koje bi proizašlo iz mjere sanacije moralo bi biti u skladu s Poveljom. Konkretno, ako se prema vjerovnicima iz iste kategorije postupa različito u okviru mjere sanacije, takve razlike trebale bi biti opravdane javnim interesom i biti razmjerne rizicima koji se njima rješavaju. Pogođeni vjerovnici, uključujući ugovaratelje osiguranja, ne bi zbog toga smjeli snositi gubitke veće od gubitaka koje bi snosili da je osiguratelj likvidiran u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti u trenutku donošenja odluke o sanaciji.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Prijedlog ne utječe na proračun Unije.

[11] EIOPA je razmatrala te opcije i iznijela savjet o njima u Dokumentu za raspravu o financiranju sanacije i nacionalnim programima jamstva u osiguranju (EIOPA, 30. srpnja 2018.).

Na temelju prijedloga EIOPA bi bila obvezna: i. izraditi deset tehničkih standarda i šest smjernica; ii. sastaviti jedno godišnje izvješće o primjeni pojednostavnjenih obveza; iii. održavati bazu podataka o administrativnim sankcijama o kojima su je obavijestila nacionalna tijela; i iv. sudjelovati u sanacijskim kolegijima, donositi odluke u slučaju neslaganja između nadzornih i sanacijskih tijela i izvršiti obvezujuće posredovanje. I novoosnovani sanacijski odbor pripremao bi zadaće za EIOPA-u u područjima koja su obuhvaćena ovim prijedlogom. U tom kontekstu, relevantna nadležna tijela bit će pozvana da u tome sudjeluju kao članovi kako bi se maksimalno iskoristili postojeći resursi.

Rok za dostavu tehničkih standarda je 18 mjeseci nakon stupanja Direktive na snagu. Taj bi rok EIOPA-i trebao ostaviti dovoljno vremena za njihovu izradu s obzirom na njezine postojeće resurse. Jedini periodični dokument koji bi EIOPA morala sastavljati je izvješće o primjeni pojednostavnjenih obveza.

Radno opterećenje povezano s uspostavom i održavanjem baze podataka o sankcijama vjerojatno će ovisiti o tijeku događaja o kojima će je nacionalna tijela obavješćivati. Događaji bi trebali biti ograničeni i vremenski razmaknuti, što bi EIOPA-i omogućilo da upravlja svojim postojećim resursima prema potrebi.

S obzirom na prošle i sadašnje aktivnosti EIOPA-e u području upravljanja krizom, smatra se da predložene zadaće neće zahtijevati otvaranje dodatnih radnih mjesta i da se mogu obaviti s postojeći resursima.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Prijedlogom se zahtijeva da države članice prenesu pravila o oporavku i sanaciji i nacionalno zakonodavstvo u roku od 18 mjeseci od stupanja na snagu. Kako je navedeno u odjeljku 5., nacionalna tijela trebala bi EIOPA-u izvješćivati o primjeni pojednostavnjenih obveza na godišnjoj osnovi, a EIOPA bi te podatke zatim trebala objavljivati.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

Glava I. – Područje primjene, definicije i tijela

Predmet i područje primjene (članak 1.)

Ovaj se prijedlog odnosi na upravljanje krizom (preventivne ovlasti, preventivno planiranje oporavka i planiranje sanacije) u odnosu na sva društva za osiguranje i društva za reosiguranje s poslovnim nastanom u EU-u koja podliježu okviru Solventnost II.

Osim toga, budući da propast subjekta povezanog s grupom može utjecati na solventnost i poslovanje cijele grupe, pri preventivnom planiranju oporavka i planiranju sanacije potrebno je utvrditi i obuhvatiti sve bitne subjekte grupa kojima osiguratelj pripada, a tijela bi trebala imati na raspolaganju učinkovita sredstva za djelovanje u odnosu na te subjekte kako bi mogla odrediti korektivne mjere kojima se uzima u obzir financijska stabilnost grupe, riješiti prepreke mogućnosti sanacije u kontekstu grupe i izraditi dosljedan program sanacije za grupu u cjelini, posebno u prekograničnom kontekstu.

Uspostava sanacijskih tijela (članak 3.)

Ovim se prijedlogom zahtijeva da države članice uspostave sanacijska tijela za osiguranje koja imaju minimalni usklađeni skup ovlasti za poduzimanje svih relevantnih pripremnih mjera i mjera sanacije. U prijedlogu se ne navodi određeno tijelo koje je potrebno imenovati, pa to mogu biti, na primjer, nacionalne središnje banke, nadležna ministarstva, tijela javne uprave ili druga tijela kojima su povjerene ovlasti javne uprave. Ako se ovlasti dodjeljuju postojećem tijelu, treba uspostaviti odgovarajuće strukturne aranžmane kako bi se izbjegli sukobi interesa između nadzornih i sanacijskih funkcija i osigurala operativna neovisnost, posebno u pogledu nadzornih tijela.

Glava II. – Priprema

Pojednostavnjene obveze (članak 4.)

Kako bi se poštovalo načelo proporcionalnosti i izbjeglo pretjerano administrativno opterećenje, tijela bi trebala, kad je to primjereno, primijeniti drukčije ili smanjene zahtjeve u pogledu preventivnog planiranja oporavka i planiranja sanacije te dostave informacija na razini pojedinačnog društva, uz smanjenu učestalost ažuriranja, uzimajući u čimbenike specifične za društvo. Tijela bi svake godine trebala EIOPA-i dostaviti izvješće o primjeni pojednostavnjenih obveza.

Preventivno planiranje oporavka (članci od 5. do 8.)

Grupe bi trebale sastaviti preventivni plan oporavka grupe i dostaviti ga nadzorniku grupe. I osiguratelji koji ne pripadaju grupi koja podliježe takvim zahtjevima planiranja obvezni su sastaviti i redovito ažurirati preventivni plan oporavka u kojem se navode mjere koje trebaju poduzeti kako bi obnovili svoj financijski položaj nakon njegova znatnog pogoršanja. Nadzornici bi trebali utvrditi osiguratelje koji su obvezni izraditi preventivni plan oporavka na temelju određenih čimbenika. Općenito, najmanje 80 % tržišta država članica trebalo bi podlijegati takvim zahtjevima, a niskorizična društva isključila bi se na pojedinačnoj osnovi.

Ti bi planovi trebali osigurateljima pomoći da bolje razumiju vlastite slabosti, a realne opcije u stresnim scenarijima trebale bi biti sastavni dio sustava upravljanja društva, dok bi se u pripremi preventivnih planova oporavka mogli koristiti postojeći alati.

Preventivne planove oporavka trebaju procijeniti nadzorna tijela kako bi provjerila jesu li sveobuhvatni i može li se njihovom provedbom pravodobno obnoviti održivost društva.

Planiranje sanacije i procjene mogućnosti sanacije (članci od 9. do 16.)

Zahtijeva se da sanacijska tijela pripreme planove sanacije u kojima se navode predviđene mjere sanacije koje bi tijelo poduzelo u slučaju ispunjenja uvjeta za sanaciju. Općenito, najmanje 70 % društava u svakoj državi članici trebalo bi podlijegati planiranju sanacije, a niskorizična društva isključila bi se na pojedinačnoj osnovi. Relevantne osiguratelje trebalo bi utvrditi na temelju niza kriterija proporcionalnosti, uključujući očekivani učinak njihove propasti.

Preventivni planovi oporavka i planovi sanacije ne bi se smjeli temeljiti na bilo kakvoj izvanrednoj javnoj financijskoj pomoći niti izložiti porezne obveznike riziku od gubitka.

U sklopu planiranja sanacije sanacijska tijela trebala bi procijeniti i cjelokupnu mogućnost sanacije osiguratelja te riješiti moguće prepreke sanaciji. Diskrecijsko pravo tijela trebalo bi biti ograničeno na ono što je nužno za pojednostavnjenje strukture i poslovanja društva za

osiguranje odnosno društva za reosiguranje isključivo radi poboljšanja mogućnosti njegove sanacije.

Zajedničke odluke (članak 17.)

Nadzornici grupe, nadzorna tijela, sanacijska tijela za grupu i sanacijska tijela, ovisno o slučaju, trebali bi nastojati postići zajedničku odluku u skladu s postupkom utvrđenim u tom članku.

Glava III. – Sanacija

Uvjeti za sanaciju (članak 19.)

Prijedlogom se utvrđuje zajednički parametar koji služi kao pokretač za primjenu instrumenata sanacije. Postupak sanacije društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje trebalo bi pokrenuti kad ono propada ili je vjerojatno da će propasti, a ne očekuje se da bi alternativne mjere privatnog sektora ili nadzorne mjere mogle spriječiti njegovu propast.

Istodobno je potrebno osigurati da se invazivne mjere poduzimaju samo kad je zadiranje u prava dionika opravdano i kad bi mjera sanacije bila u javnom interesu.

Instrumenti sanacije i sanacijske ovlasti (članci od 26. do 52.)

Kad budu zadovoljeni uvjeti za sanaciju, sanacijska tijela bit će ovlaštena primijeniti sljedeće instrumente sanacije:

(a) otpis ili konverzija instrumenata kapitala, dužničkih instrumenata i ostalih prihvatljivih obveza, posebno kako bi se olakšalo izvršavanje drugih instrumenata sanacije, kao što je instrument za solventno *run-off* poslovanje ili instrumenti za prijenos. Uspostavlja se posebna hijerarhija koja dopunjuje i, prema potrebi, zamjenjuje onu koja je utvrđena u nacionalnom pravu o nesolventnosti. U pravilu potraživanja dioničara trebala bi se iscrpiti prije potraživanja podređenih vjerovnika. Tek kad se ta potraživanja iscrpe, sanacijska tijela mogu rasporediti gubitke na više kategorije potraživanja. U određenim okolnostima konverzija se provodi kako bi se znatno razvodnila preostala potraživanja dioničara;

(b) solventno *run-off* poslovanje: povlači se odobrenje društva u sanaciji za sklapanje novih ugovora o osiguranju odnosno reosiguranju i njegova aktivnost ograničava isključivo na upravljanje postojećim portfeljem, čime se omogućuje maksimalno pokriće osigurnina postojećom imovinom;

(c) prodaja poslovanja: cjelokupno poslovanje društva ili njegov dio može se prodati prema komercijalnim uvjetima bez poštovanja postupovnih zahtjeva koji bi se inače primjenjivali;

(d) prijelazno društvo: cjelokupno poslovanje društva ili njegov dio može se prenijeti na subjekt pod kontrolom javnog tijela. Prijelazno društvo mora imati odobrenje za rad u skladu s Direktivom Solventnost II. Njegovo poslovanje je privremene prirode, a cilj je njegova prodaja privatnom kupcu kad tržišni uvjeti budu za to primjereni.

(e) odvajanje imovine i obveza: imovina umanjene vrijednosti ili problematična imovina i/ili obveze mogu se prenijeti na subjekt za upravljanje radi upravljanja i njihova postupnog rješavanja. Kako bi se narušavanje tržišnog natjecanja i moralni rizici

sveli na najmanju moguću mjeru, taj bi se instrument trebao upotrebljavati samo u kombinaciji s drugim instrumentom sanacije.

Sustavi jamstva u osiguranju, ako postoje, mogli bi doprinijeti financiranju postupka sanacije pokrivanjem gubitaka do razine neto gubitaka koje bi ti sustavi morali snositi nakon zaštite ugovaratelja osiguranja u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti. U tim bi se slučajevima primjenom instrumenta za otpis ili konverziju osigurala zaštita prihvatljivih ugovaratelja osiguranja barem do razine pokrića, što je glavni razlog zbog kojeg su takvi sustavi osiguranja uspostavljeni u okviru nacionalnog prava.

Kako bi mogla primijeniti te instrumente, sanacijska tijela bit će ovlaštena preuzeti kontrolu nad institucijom koja je propala ili propada, preuzeti ulogu dioničara i upravitelja, prenijeti imovinu i obveze i izvršiti ugovore, Prema potrebi, mjere sanacije trebaju biti usklađene s okvirom Unije za državne potpore. Nacionalna tijela moći će pored minimalnog usklađenog skupa instrumenata predvidjeti posebne nacionalne instrumente i ovlasti, pod uvjetom da su spojivi s načelima i ciljevima Unijina okvira za sanaciju. Konkretno, nacionalna tijela mogu razmotriti upotrebu instrumenta za otpis ili konverziju radi dokapitalizacije osiguratelja koji propada pod uvjetom da to ne utječe na osigurnine i da se poduzmu odgovarajuće mjere reorganizacije i restrukturiranja.

Dodatne odredbe o sanaciji, uključujući vrednovanje, zaštitne mjere, postupovne obveze i pravo na žalbu i isključivanje drugih mjera (članci od 23. do 25. i od 53. do 66.)

Kako bi se osiguralo da se odluke o sanaciji donose u skladu s ključnim načelima povezanima s vlasničkim pravima i poštujući relevantne propise o vrijednosnim papirima i pravo trgovačkih društava, Direktiva uključuje potrebne odredbe i korake koje sanacijska moraju poštovati prije i nakon donošenja odluka o sanaciji. To primjerice uključuje osiguravanje točnog vrednovanja bilance osiguratelja, zaštitne mjere za pogođene dioničare i vjerovnike, uključujući ugovaratelje osiguranja, kako bi primili naknadu ako su u nepovoljnijem položaju nego što bi bili da je društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje likvidirano u okviru nacionalnog postupka u slučaju nesolventnosti, postupovne korake koje nadležna tijela trebaju poštovati pri obavješćivanju osiguratelja i drugih predmetnih tijela o odlukama o sanaciji i pravo na žalbu na mjere za sprečavanje krize ili upravljanje krizom. Kako bi se olakšala sanacija i cilj zaštite financijske stabilnosti, okvir uključuje i privremeni moratorij na isplatu potraživanja i suspenziju prava otkupa ugovaratelja osiguranja u vezi s ugovorima o životnom osiguranju.

Glava IV. – Sanacija prekograničnih grupa (članci od 67. do 71.)

Kako bi se uzela u obzir prekogranična priroda nekih grupa osiguratelja i uspostavio sveobuhvatan i integrirani okvir za mjere oporavka i sanacije u Uniji, osnovat će se sanacijski kolegiji pod vodstvom sanacijskog tijela za grupu i uz sudjelovanje EIOPA-e. EIOPA će olakšavati suradnju tijela, doprinositi dosljednosti i po potrebi posredovati. Cilj je kolegija koordinirati pripremne i sanacijske mjere među nacionalnim tijelima kako bi se osigurala optimalna rješenja na razini Unije.

Glava V. – Odnosi s trećim zemljama (članci od 72. do 77.)

Osiguratelji iz Unije posluju u trećim zemljama, a osiguratelji iz trećih zemalja posluju u Uniji i stoga je u okviru djelotvornog okvir za sanaciju potrebno predvidjeti suradnju s tijelima trećih zemalja. Prijedlogom se tijelima Unije osiguravaju potrebne ovlasti kako bi mogla poduprijeti inozemne mjere sanacije u odnosu na inozemnog osiguratelja koji propada izvršenjem prijenosa njegove imovine i obveza koji se nalaze u njihovoj državi članici ili se

na njih primjenjuje pravo njihove države članice, pod određenim uvjetima. Sanacijska tijela Unije trebala bi osim toga imati ovlast za primjenu instrumenata sanacije na nacionalne podružnice društava iz trećih zemalja ako je odvojena sanacija nužna zbog javnog interesa ili zaštite lokalnih ugovaratelja osiguranja.

Prijedlogom se predviđa mogućnost sklapanja sporazuma o suradnji s inozemnim sanacijskim tijelima kako bi se olakšala potpora inozemnim mjerama sanacije. EIOPA u skladu s člankom 33. Uredbe (EU) br. 1094/2010. može sklapati okvirne administrativne sporazume s tijelima trećih zemalja, a nacionalna tijela mogu sklapati bilateralne sporazume u skladu s EIOPA-inim okvirnim sporazumima.

Glava VI. – Sankcije (članci od 78. do 82.)

Kako bi se osiguralo da osiguratelji, oni koji stvarno kontroliraju njihovo poslovanje te njihovo upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo ispunjavaju svoje obveze koje proizlaze iz ovog prijedloga, države članice trebale bi predvidjeti administrativne sankcije i druge administrativne mjere koje su učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. EIOPA bi trebala voditi središnju bazu podataka o svim administrativnim sankcijama.

Glava VII. – Izmjene Direktive Solventnost II, direktiva o pravu trgovačkih društava i Uredbe o EIOPA-i

Izmjene Direktive Solventnost II, uključujući preventivne mjere (članak 83.)

Ne utječući na postojeću ljestvicu intervencija, ovim se prijedlogom pojašnjavaju ovlasti nadzornih tijela da u slučaju pogoršanja financijskog položaja ili kršenja regulatornih zahtjeva osiguratelji u ranoj fazi pogoršanja uvedu preventivne mjere kako bi se izbjegla eskalacija problema.

U cilju djelotvorne sanacije, odredbe o reorganizaciji i likvidaciji mijenjaju se kako bi se proširila njihova primjena u slučaju upotrebe instrumenata sanacije i kad se ti instrumenti primjenjuju na osiguratelje i subjekte obuhvaćene sustavom sanacije.

Izmjene direktiva o pravu trgovačkih društava i Uredbe o EIOPA-i (članci od 83. do 88.)

Direktive o pravu trgovačkih društava Unije sadržavaju pravila o zaštiti dioničara i vjerovnika. Neka od tih pravila mogu ometati brzo djelovanje sanacijskih tijela. Stoga se predlaže da se ona izmijene.

Kako bi se osigurala zastupljenost sanacijskih tijela u Europskom sustavu financijskog nadzora i kako bi EIOPA imala potrebno stručno znanje, Uredba (EU) br. 1094/2010 izmijenila bi se tako da se sanacijska tijela obuhvate pojmom nadležnih tijela.

2021/0296 (COD)

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju društava za osiguranje i društava za reosiguranje i o izmjeni direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2009/138/EZ, (EU) 2017/1132 i uredaba (EU) br. 1094/2010 i (EU) br. 648/2012

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke[12],

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora[13],

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

(1) Kad su društva za osiguranje u poteškoćama, to može imati znatne gospodarske i socijalne posljedice u državama članicama ako zbog toga dođe do poremećaja u zaštiti koju pružaju ugovarateljima osiguranja, korisnicima osiguranja i oštećenim osobama. Zbog uloge društava za reosiguranje u gospodarstvu i njihove povezanosti s primarnim društvima za osiguranje i financijskim tržištima u širem smislu te relativno velike koncentracije tržišta reosiguranja potrebno je uspostaviti odgovarajući okvir kako bi se uredile situacije kad su društva za reosiguranje poteškoćama ili propadaju. Stoga bi trebalo riješiti pitanja oporavka i sanacije i primarnih društava za osiguranje i društava za reosiguranje, uzimajući u obzir njihove posebnosti.

(2) Globalna financijska kriza 2008. ukazala je na slabosti financijskog sektora i njegovu povezanost. Čini se da su uzroci poteškoća i propasti bili su povezani, među ostalim, s razvojem financijskih tržišta i specifičnim obilježjima djelatnosti osiguranja i reosiguranja. U tom smislu kao glavni problemi za društva za osiguranje i društva za reosiguranje često se spominju rizici osiguranja, odnosno nedovoljne pričuve za osigurnine, pogrešno određivanje cijena, odnosno podcijenjene premije, te loše upravljanje imovinom i obvezama i gubici od ulaganja. U tom kontekstu za više društava za osiguranje upotrijebljen je novac poreznih korisnika kako bi se obnovilo njihovo narušeno financijsko stanje. Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća[14] usmjerena je na jačanje financijskog sustava u Uniji i otpornosti društava za

[12] SL C, , str. .

[13] SL C, , str. .

[14] Direktiva 2009/138/EZ) Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.).

osiguranje odnosno društava za reosiguranje, međutim njome nije u potpunosti otklonjena mogućnost propasti društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Posebnu opasnost za profitabilnost i solventnost društava za osiguranje i društava za reosiguranje predstavljaju velika volatilnost tržišta i dugotrajno niske kamatne stope. Zbog osjetljivosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje na tržišna i gospodarska kretanja potreban je poseban oprez te je potrebno uspostaviti odgovarajući okvir za upravljanje mogućim pogoršanjima financijskog položaja takvih društava, među ostalim i preventivno. Neki nedavni slučajevi propusti i skore propasti, posebno prekogranične prirode, ukazali su na slabosti postojećeg okvira koje je potrebno riješiti kako bi se na odgovarajući način organizirao uredan izlazak s tržišta društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje.

(3) Aktivnosti, usluge i poslove društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje koji se ne mogu lako zamijeniti u razumnom vremenskom okviru ili uz razuman trošak za ugovaratelje osiguranja, korisnike osiguranja ili oštećene osobe treba smatrati ključnim funkcijama koje se moraju nastaviti. Takve aktivnosti, usluge i poslovi mogu biti ključni na razini Unije, nacionalnoj ili regionalnoj razini. Kontinuitet osigurateljne odnosno reosigurateljne zaštite često ima prednost pred likvidacijom društva koje propada jer takav kontinuitet osigurava najpovoljniji ishod za ugovaratelje osiguranja, korisnike osiguranja ili oštećene osobe. Stoga je ključno osigurati dostupnost odgovarajućih instrumenata za sprečavanje propasti, a ako do nje dođe, za smanjenje negativnih posljedica očuvanjem kontinuiteta tih ključnih funkcija.

(4) Osiguravanje učinkovite sanacije društava za osiguranje i društava za reosiguranje u Uniji koja propadaju ključan je element u uspostavi unutarnjeg tržišta. Njihova propast ne utječe samo na ugovaratelje osiguranja i, u određenim slučajevima, na realno gospodarstvo i financijsku stabilnost tržišta na kojima ta društva za osiguranje i društva za reosiguranje posluju nego i na povjerenje u unutarnje tržište osiguranja. Uspostavom unutarnjeg tržišta financijskih usluga pojačana je interakcija između različitih nacionalnih financijskih sustava. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje aktivna su na financijskim tržištima radi upravljanja svojim portfeljem ulaganja i rizicima povezanima s njihovim aktivnostima. Na temelju poslova s izvedenicama povezana su međubankovnim i drugim financijskim tržištima koja su uglavnom paneuropska. U tom kontekstu, nemogućnost država članica da reagiraju na propadanje društava za osiguranje ili društava za reosiguranje i saniraju ih na predvidiv i usklađen način kojim bi se spriječila šira sistemska šteta može ugroziti stabilnost financijskih tržišta i, posljedično, unutarnjeg tržišta u području financijskih usluga.

(5) Globalna financijska kriza 2008. naglasila je potrebu za izradom odgovarajućeg okvira za oporavak i sanaciju društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Na međunarodnoj razini Odbor za financijsku stabilnost („FSB”) u listopadu 2014. izradio je Ključna obilježja djelotvornih postupaka sanacije[15] za društva za osiguranje čija bi propast mogla biti sistemski značajna ili kritična. U lipnju 2016. FSB je objavio dodatne smjernice za izradu učinkovitih strategija i planova sanacije za sistemski važne osiguratelje[16]. Isto tako, Međunarodno udruženje osiguravateljnih nadzornih

---

15 Odbor za financijsku stabilnost, *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions* („Ključna obilježja djelotvornih postupaka sanacije”), 2014.

16 Odbor za financijsku stabilnost, *Developing Effective Resolution Strategies and Plans for Systemically Important Insurers* („Izrada djelotvornih strategija i planova sanacije za sistemski važne osiguratelje”), 2016.

tijela („IAIS”) donijelo je u studenome 2019. „Osnovna načela osiguranja” za sva društva za osiguranje i društva za reosiguranje i „Zajednički okvir za grupe osiguratelja koje posluju na međunarodnoj razini”, u kojima se utvrđuju standardi za preventivno planiranje oporavka i mjere koje nadležna tijela trebaju poduzeti u odnosu na društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje koje izlazi s tržišta i ulazi u postupak sanacije [17]. Sve bi to trebalo uzeti u obzir pri utvrđivanju okvira za oporavak i sanaciju društava za osiguranje i društava za reosiguranje koja propadaju.

(6) Mnoga društva za osiguranje i društva za reosiguranje posluju izvan nacionalnih granica. Zbog nedostatka koordinacije i suradnje među javnim tijelima u pripremi i upravljanju situacijama kad su društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koja posluju prekogranično u poteškoćama ili propadaju moglo bi se narušiti uzajamno povjerenje među državama članicama i nastati neoptimalni ishodi za ugovaratelje osiguranja, korisnike osiguranja i oštećene osobe, što bi utjecalo i na vjerodostojnost unutarnjeg tržišta osiguranja.

(7) Trenutačno na razini Europske unije ne postoje usklađeni postupci za koordiniranu sanaciju društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Naprotiv, vidljive su znatne materijalne i postupovne razlike među zakonima i drugim propisima država članica kojima se uređuje propast društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Osim toga, redovni postupci u slučaju nesolventnosti trgovačkih društava nisu uvijek primjereni za društva za osiguranje i društva za reosiguranje jer se njima ne može uvijek osigurati primjeren nastavak obavljanja ključnih funkcija u interesu ugovaratelja osiguranja, korisnika osiguranja i oštećenih osoba te realnog gospodarstva i financijske stabilnosti u cjelini.

(8) Potrebno je osigurati kontinuitet ključnih funkcija društava za osiguranje i društava za reosiguranje koja propadaju ili će vjerojatno propasti i istodobno maksimalno ograničiti učinak njihove propasti na gospodarstvo i financijski sustav. Stoga je potrebno utvrditi okvir i tijelima pružiti vjerodostojan skup instrumenata za ranu i brzu intervenciju ako društvo za osiguranje ili društvo za osiguranje propada ili je vjerojatno da će propasti. Tim bi okvirom trebalo osigurati da dioničari prvi snose gubitke i da vjerovnici snose gubitke nakon dioničara, pri čemu nijedan vjerovnik ne bi smio snositi veće gubitke od onih koje bi snosio da je društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje likvidirano u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti, u skladu s načelom prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj.

(9) Utvrđeni okvir trebao bi nadležnim tijelima omogućiti da osiguraju kontinuitet osiguranjateljne zaštite za ugovaratelje osiguranja, korisnike osiguranja i oštećene osobe, da prenesu održive aktivnosti i portfelje društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ako je to primjereno te raspodijele gubitke na pravedan i predvidiv način. Određivanjem tih ciljeva trebali bi se izbjeći nepotrebni gubici odnosno socijalne posljedice za ugovaratelje osiguranja, korisnike osiguranja i oštećene osobe, ublažiti negativni učinci na realno gospodarstvo, umanjiti negativne posljedice za financijska tržišta i smanjiti troškovi za porezne obveznike.

(10) Revizijom Direktive 2009/138/EZ, a posebno uvođenjem potrebnog kapitala koji je osjetljiviji na rizik, pojačanog nadzora, strožeg praćenja likvidnosti i boljih

[17] Međunarodno udruženje osiguravateljnih nadzornih tijela, *Insurance Core Principles* („Osnovna načela osiguranja”) i *Common Framework for the Supervision of Internationally Active Insurance Groups* („Zajednički okvir za grupe osiguratelja koje posluju na međunarodnoj razini”), 2019.

instrumenata makrobonitetne politike, trebala bi se dodatno smanjiti vjerojatnost propasti društava za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i povećati njihova otpornost na gospodarske šokove, bilo da su uzrokovani sistemskim poremećajima ili događajima koji su specifični za određeno društvo. Ipak, unatoč čvrstom i pouzdanom bonitetnom okviru, pojave financijskih poteškoća ne mogu se u potpunosti isključiti. Stoga bi države članice trebale biti pripremljene i raspolagati odgovarajućim instrumentima za oporavak i sanaciju i za slučaj sistemskih kriza i za slučaj propasti pojedinačnih društava. Takvi bi instrumenti trebali uključivati mehanizme koji tijelima omogućuju da djelotvorno reagiraju na situacije kad društva propadaju ili je vjerojatno da će propasti. Pri upotrebi takvih instrumenata i izvršavanju takvih ovlasti trebalo bi se uzeti u obzir okolnosti u kojima dolazi do propasti.

(11) Neke su države članice već uvele zahtjeve za preventivno planiranje oporavka i mehanizme za sanaciju društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje koja propadaju. Međutim, nedostatak zajedničkih uvjeta, ovlasti i postupaka za oporavak i sanaciju društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje u Uniji može biti prepreka neometanom funkcioniranju unutarnjeg tržišta i kočiti suradnju među nacionalnim tijelima u situacijama kad su prekogranične grupe u poteškoćama ili propadaju. To se posebno odnosi na situaciju u kojoj različiti pristupi znače da nacionalna tijela nemaju jednaku razinu kontrole ili jednaku sposobnost za sanaciju društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje. Te razlike u sustavima za oporavak i sanaciju mogu utjecati na jednake uvjete na tržištu i potencijalno narušiti tržišno natjecanje među društvima. Te bi prepreke trebalo ukloniti i donijeti pravila kako se ne bi ugrozilo unutarnje tržište. Stoga bi pravila o preventivnim mjerama za oporavak i sanaciji društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje trebala podlijegati zajedničkim pravilima o minimalnom usklađivanju. Kako bi se osigurala usklađenost s postojećim zakonodavstvom Unije u području usluga osiguranja, sustav preventivnih mjera za oporavak i sanacije trebao bi se primjenjivati na društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja podliježu bonitetnim zahtjevima utvrđenima u Direktivi 2009/138/EZ.

(12) Propast subjekta povezanog s grupom može brzo utjecati na solventnost i poslovanje cijele grupe. Stoga je potrebno utvrditi zahtjeve za preventivno planiranje oporavka i planiranje sanacije grupe. Osim toga, tijela bi trebala imati na raspolaganju učinkovita sredstva za djelovanje u odnosu na te subjekte kako bi mogla odrediti korektivne mjere kojima se uzima u obzir financijska stabilnost svih subjekata grupe, riješiti prepreke mogućnosti sanacije u kontekstu grupe i izraditi dosljedan program sanacije za grupu u cjelini, posebno u prekograničnom kontekstu. Stoga bi se zahtjevi u pogledu preventivnog planiranja oporavka i planiranja sanacije i mogućnosti sanacije te sustav sanacije trebali primjenjivati i na matična društva, holdinge i ostale subjekte grupe, uključujući podružnice društava za osiguranje i društava za reosiguranje s poslovnim nastanom izvan Unije.

(13) Potrebno je osigurati prikladnost i djelotvornost okvira za oporavak i sanaciju bez stvaranja nepotrebnog administrativnog opterećenja i troškova za društva i tijela. Stoga bi provedba takvog okvira za oporavak i sanaciju trebala biti razmjerna prirodi, veličini i složenosti predmetnog društva i njegovih aktivnosti i usluga. Kad je riječ o području primjene zahtjeva za planiranje oporavka i otpornosti, tijela bi na temelju usklađenog skupa kriterija koji se temelje na riziku trebala odrediti koja društva podliježu tim zahtjevima planiranja. U cilju poticanja povjerenja u jedinstveno tržište osiguranja i reosiguranja i promicanja jednakih uvjeta na tržištu trebalo bi utvrditi minimalnu razinu pokrivenosti tržišta kako bi se postigao minimalni stupanj

pripravnosti. Međutim, minimalnom razinom pokrivenosti tržišta trebalo bi uzeti u obzir razlike između oporavka i sanacije i pitanje je li mjera sanacije u javnom interesu.

(14) Zbog istog bi razloga tijela trebala, kad je to primjereno, primijeniti drukčije ili smanjene zahtjeve u pogledu preventivnog planiranja oporavka i planiranja sanacije te dostave informacija na razini pojedinačnog društva, uz smanjenu učestalost ažuriranja. Pri primjeni takvih pojednostavnjenih obveza tijela bi trebala uzeti u obzir prirodu, veličinu, složenost i zamjenjivost poslovanja društva, njegovu dioničarsku strukturu i pravni oblik, profil rizičnosti, stupanj povezanosti s drugim reguliranim društvima ili s financijskim sustavom općenito. Tijela bi trebala uzeti u obzir i pitanje je li vjerojatno da bi propast i naknadna likvidacija društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti u znatnoj mjeri negativno utjecale na ugovaratelje osiguranja, financijska tržišta, ostala društva ili šire gospodarstvo. Tijela bi trebala izvješćivati EIOPA-u o primjeni takvih pojednostavnjenih obveza na godišnjoj osnovi.

(15) Kako bi se osigurao uredan postupak sanacije i izbjegli sukobi interesa, države članice trebale bi imenovati javna upravna tijela ili tijela kojima su povjerene ovlasti javne uprave koja će izvršavati funkcije i zadaće povezane s okvirom za oporavak i sanaciju. Države članice trebale bi osigurati dodjelu odgovarajućih sredstava tim sanacijskim tijelima. Ako država članica imenuje sanacijsko tijelo koje ima i druge funkcije, trebalo bi uspostaviti odgovarajuće strukturne aranžmane kako bi se te funkcije razdvojile od sanacijskih funkcija i osigurala operativna neovisnost. Takvim razdvajanjem ne bi se smjelo spriječiti da sanacijska funkcija pristupa informacijama koje su joj potrebne za izvršavanje dužnosti povezanih s okvirom za oporavak i sanaciju ili za suradnju među različitim tijelima koja su uključena u primjenu okvira za oporavak i sanaciju.

(16) S obzirom na posljedice koje bi propast društva za osiguranje ili društva za reosiguranje mogla imati za ugovaratelje osiguranja, financijski sustav i gospodarstvo država članica te moguću potrebu da se za rješavanje tih posljedica upotrebljavaju javna sredstva, ministarstva financija ili druga relevantna ministarstva u državama članicama trebala bi u ranoj fazi biti uključena u postupak kriznog upravljanja i sanacije.

(17) Na pogoršanje financijskog položaja društava za osiguranje i društava za reosiguranje ili kršenja regulatornih zahtjeva treba djelotvorno reagirati kako bi se spriječila eskalacija problema. Nadzorna tijela stoga bi trebala biti ovlaštena odrediti preventivne mjere. Međutim, takve preventivne ovlasti trebale bi biti usklađene s ljestvicom intervencija i nadzornim ovlastima koje su već predviđene Direktivom 2009/138/EZ za slične okolnosti, uključujući nadzorne ovlasti predviđene u okviru postupka nadzornog pregleda iz članka 36. Direktive 2009/138/EZ. Osim toga, te preventivne ovlasti ne bi smjele dovesti do novog unaprijed definiranog pokretača djelovanja koji bi se primjenjivao prije potrebnog solventnog kapitala utvrđenog u glavi I. poglavlju VI. odjeljku 4. te direktive. Nadzorna tijela trebala bi svaku situaciju zasebno procijeniti i odlučiti o potrebi za preventivnim mjerama na temelju okolnosti, situacije predmetnog društva i vlastite nadzorne prosudbe.

(18) Ključno je da grupe ili, ovisno o slučaju, pojedinačna društva, pripreme i redovito ažuriraju preventivne planove oporavka u kojima se navode mjere koje te grupe odnosno društva trebaju poduzeti kako bi obnovili svoj financijski položaj nakon znatnog pogoršanja koje bi moglo ugroziti njihovu održivost. Društva za osiguranje i

društva za reosiguranje trebala bi stoga utvrditi skup kvantitativnih i kvalitativnih pokazatelja koji bi bili pokretači korektivnih mjera predviđenih u preventivnim planovima oporavka. Takvi pokazatelji trebali bi pomoći društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje da poduzmu korektivne mjere u najboljem interesu svojih ugovaratelja osiguranja i ne bi trebali sadržavati nove regulatorne bonitetne zahtjeve. Preventivnim planovima oporavka trebalo bi obuhvatiti sve bitne pravne subjekte u grupi, a trebali bi se temeljiti na realnim pretpostavkama koje se mogu primijeniti u odnosu na niz koherentnih i ozbiljnih scenarija. Ti preventivni planovi oporavka trebali bi biti sastavni dio sustava upravljanja društva. U pripremi tih preventivnih planova oporavka mogu se koristiti postojeći alati, uključujući vlastitu procjenu rizika i solventnosti, planove za slučaj nepredviđenih okolnosti i planove upravljanja rizikom likvidnosti. Međutim, zahtjev za pripremu preventivnog plana oporavka trebao bi se primjenjivati razmjerno i ne bi smio dovesti u pitanje izradu i dostavu realnog plana oporavka kako je propisano člankom 138. stavkom 2. Direktive 2009/138/EZ. Kad je to relevantno, elementi preventivnog plana oporavka mogu se upotrijebiti kao izvor ili osnova za izradu plana oporavka propisanog člankom 138. stavkom 2. Direktive 2009/138/EZ.

(19) Potrebno je osigurati odgovarajući stupanj pripravnosti za krizne situacije. Stoga bi trebalo zahtijevati da krajnja matična društva ili pojedinačna društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje svoj preventivni plan oporavka podnesu nadzornim tijelima na temeljitu procjenu, među ostalim kako bi provjerila je li sveobuhvatan i može li se njegovom provedbom pravodobno obnoviti održivost društva odnosno grupe, također i u razdobljima ozbiljnog financijskog stresa. Ako preventivni plan oporavka koji je društvo dostavilo nije primjeren, nadzorna tijela trebala bi biti ovlaštena zahtijevati da društvo poduzme potrebne mjere kako bi se ispravili bitni nedostaci plana.

(20) Planiranje sanacije ključan je dio djelotvorne sanacije. Sanacijska tijela stoga bi trebala raspolagati svim potrebnim informacijama kako bi mogla utvrditi ključne funkcije i osigurati da se one nastave obavljati. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje najbolje poznaju vlastito poslovanje i sve probleme koji iz njega mogu proizaći; stoga bi sanacijska tijela trebala sastavljati planove sanacije među ostalim i na temelju informacija koje su im dostavila predmetna društva. Kako bi se izbjeglo nepotrebno administrativno opterećenje, sanacijska tijela trebala bi potrebne informacije prvenstveno pribavljati od nadzornih tijela.

(21) Društva s profilom niske rizičnosti zbog svoje male rizičnosti ne bi trebala biti obvezna izraditi zasebne preventivne planove oporavka ni podlijegati planiranju sanacije.

(22) Kako bi se predvidjela moguća interakcija korektivnih i sanacijskih mjera te povećala pripravnost za krizu i mogućnost sanacije, svako postupanje prema grupi u okviru preventivnog planiranja oporavka i planiranja sanacije trebalo bi se primjenjivati na sve subjekte grupe koji podliježu nadzoru grupe. U preventivnim planovima oporavka i planovima sanacije trebalo bi uzeti u obzir financijsku, tehničku i poslovnu strukturu predmetne grupe i stupanj njezine unutarnje povezanosti.

(23) Preventivni planovi oporavka i planovi sanacije grupe trebali bi se pripremiti za grupu u cjelini i trebali bi sadržavati mjere i za krajnje matično društvo i za pojedinačna društva kćeri koja su dio te grupe. Međutim, društva kćeri trebalo bi u preventivnim planovima oporavka i planovima sanacije uzeti u obzir u mjeri u kojoj su relevantna za grupu, ugovaratelje osiguranja, realno gospodarstvo i financijski sustav u državama

članicama u kojima posluju. U izradu planova sanacije trebalo bi uključiti sanacijska tijela država članica u kojima grupa ima društva kćeri. Predmetna tijela koja djeluju u kolegijima nadzornika ili sanacijskim kolegijima trebala bi uložiti potrebne napore kako bi se postigla zajednička odluka o procjeni i donošenju tih planova. Međutim, ako se ne postigne zajednička odluka u kolegiju nadzornika ili sanacijskom kolegiju, to ne bi smjelo utjecati na pripravnost za krizu. U tom slučaju svako nadzorno tijelo nadležno za podružnicu trebalo bi imati mogućnost zahtijevati preventivni plan oporavka za društva kćeri u svojoj nadležnosti i provesti vlastitu procjenu preventivnog plana oporavka. Zbog istog bi razloga svako sanacijsko tijelo nadležno za društvo kćer trebalo izraditi i ažurirati plan sanacije za društva kćeri u svojoj nadležnosti. Pojedinačni preventivni planovi oporavka i planovi sanacije za društva koja su dio grupe trebali bi se pripremati samo u iznimnim, valjano opravdanim slučajevima i pritom bi trebalo primjenjivati iste standarde koji se primjenjuju na usporediva društva u predmetnoj državi članici. Ako se pripremaju pojedinačni preventivni planovi oporavka i planovi sanacije za društva koje su dio grupe, predmetna tijela trebala bi nastojati postići najveću moguću usklađenost s preventivnim planovima oporavka i sanacije za ostatak grupe.

(24) Kako bi sva predmetna tijela u svakom trenutku imala na raspolaganju sve potrebne informacije, nadzorna tijela trebala bi prosljeđivati preventivne planove oporavka i sve njihove izmjene predmetnim sanacijskim tijelima, a sanacijska tijela trebala bi prosljeđivati planove sanacije i sve njihove izmjene predmetnim nadzornim tijelima.

(25) Na temelju procjene mogućnosti sanacije društva za osiguranje ili društva za reosiguranje, sanacijska tijela trebala bi biti ovlaštena zahtijevati, izravno ili neizravno preko nadzornog tijela, da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje promijeni svoju strukturu i organizaciju. Osim toga, sanacijska tijela trebala bi moći poduzeti nužne i razmjerne mjere kako bi se smanjile ili uklonile bitne prepreke primjeni instrumenata sanacije i osigurala mogućnost sanacije predmetnih subjekata. Sanacijska tijela trebala bi procijeniti mogućnost sanacije društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje na razini onih društava za koja se očekuje poduzimanje mjera sanacije u skladu s planom sanacije grupe. Mogućnost sanacijskih tijela da zahtijevaju promjene u strukturi i organizaciji društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili da poduzmu mjere za smanjenje ili uklanjanje bitnih prepreka primjeni instrumenata sanacije i osiguravanje mogućnosti sanacije predmetnih društava ne bi smjela prelaziti ono što je nužno za pojednostavnjenje strukture i poslovanja predmetnog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje kako bi se poboljšala mogućnost njegove sanacije.

(26) Provedba mjera navedenih u preventivnom planu oporavka ili u planu sanacije može utjecati na zaposlenike društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje. Ti bi planovi stoga trebali sadržavati procedure za informiranje predstavnika zaposlenika i savjetovanje s njima u svim fazama procesa oporavka i sanacije, kad je to primjereno. Tim procedurama trebalo bi uzeti u obzir kolektivne ugovore, druge aranžmane koje predviđaju socijalni partneri te pravo Unije i nacionalno pravo o uključivanju sindikata i predstavnika radnika u postupak restrukturiranja društva.

(27) Djelotvoran oporavak i sanacija društava za osiguranje i društava za reosiguranje ili subjekata grupe koji posluju u više država članica Unije zahtijevaju suradnju među nadzornim tijelima i sanacijskim tijelima u okviru kolegija nadzornika i sanacijskih kolegija u svim fazama procesa, od pripreme preventivnih planova oporavka i planova sanacije do same sanacije društva. U slučaju neslaganja tijela u pogledu odluka koje treba donijeti u odnosu na grupe i društva, europsko nadzorno tijelo (Europsko

nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) („EIOPA”), osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća[18], trebalo bi, kao krajnja mjera, imati ulogu posrednika.

(28) U fazi oporavka i u preventivnoj fazi dioničari bi trebali zadržati punu odgovornost i kontrolu nad društvom za osiguranje odnosno društvom za reosiguranje. Oni tu odgovornost ne bi smjeli zadržati nakon pokretanja sanacije društva. Okvirom za sanaciju trebalo bi stoga predvidjeti pravodobno pokretanje sanacije, to jest prije nego što nastupi nesolventnost u bilanci ili novčanim tokovima društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, prije nego što se njegov vlasnički kapital potpuno iscrpi ili prije nego što društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje postane nesposobno podmirivati svoje obveze plaćanja po njihovu dospijeću. Sanaciju bi trebalo pokrenuti ako nadzorno tijelo, nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom, utvrdi da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje propada ili je vjerojatno da će propasti, a alternativne mjere ne bi spriječile takvu propast u razumnom vremenskom okviru. Trebalo bi smatrati da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje propada ili da će vjerojatno propasti u sljedećim okolnostima: i. društvo nije usklađeno ili vjerojatno neće biti usklađeno s minimalnim potrebnim kapitalom iz glave I. poglavlja VI. odjeljka 4. Direktive 2009/138/EZ i nije realno očekivati da će se s njim ponovno uskladiti; ii. društvo više ne ispunjava uvjete za dobivanje odobrenja za rad ili u velikoj mjeri ne ispunjava svoje pravne obveze prema zakonima i drugim propisima koji se na njega odnose ili je vjerojatno da će u skoroj budućnosti u velikoj mjeri prestati ispunjavati svoje pravne obveze prema zakonima i drugim propisima koji se na njega odnose na način koji opravdava oduzimanje odobrenja za rad; iii. društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje nije u mogućnosti ili u skoroj budućnosti vjerojatno neće biti u mogućnosti otplaćivati svoje dugove ili izvršavati druge obveze, uključujući isplate ugovarateljima osiguranja ili korisnicima osiguranja, po njihovu dospijeću; iv. društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje potrebna je izvanredna javna financijska potpora.

(29) Primjenom instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti mogu se narušiti prava dioničara i vjerovnika društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Konkretno, ovlast sanacijskih tijela da bez suglasnosti dioničara prenesu dionice ili svu imovinu društva za osiguranje ili društva za reosiguranje ili njezin dio privatnom kupcu posebno utječe na vlasnička prava dioničara. Osim toga, ovlast za donošenje odluke o tome koje obveze treba prenijeti iz društva koje propada kako bi se osigurao kontinuitet usluga i izbjegle negativne posljedice za ugovaratelje osiguranja, korisnike osiguranja i oštećene osobe te realno gospodarstvo ili financijsku stabilnosti u cjelini može utjecati na jednako postupanje prema vjerovnicima. Instrumente sanacije trebalo bi stoga primjenjivati samo na društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja propadaju ili je vjerojatno da će propasti i samo kad je to nužno za ostvarenje ciljeva sanacije u općem interesu. Konkretno, instrumente sanacije trebalo bi primjenjivati samo ako se društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ne može likvidirati u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti bez neželjenog utjecaja na zaštitu ugovaratelja osiguranja, korisnika osiguranja i podnositelja odštetnih zahtjeva ili destabiliziranja financijskog sustava. Osim toga, mjere sanacije trebale bi biti nužne da

[18] Uredba (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i o stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/79/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 48.).

se osigura brzi prijenos i nastavak obavljanja ključnih funkcija i ne bi smjela postojati realna mogućnost da bi se bilo kakvim alternativnim rješenjem privatnog sektora, među ostalim povećanjem kapitala koje bi izvršili postojeći dioničari ili bilo koja treća strana, mogla u potpunosti obnoviti održivost društva bez utjecaja na osigurnine. Svako zadiranje u prava dioničara i vjerovnika koje bi proizašlo iz mjere sanacije moralo bi biti u skladu s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima (Povelja). Konkretno, ako se prema vjerovnicima iz iste kategorije postupa različito u kontekstu mjere sanacije, takve razlike trebale bi biti opravdane javnim interesom i biti razmjerne rizicima koji se njima rješavaju te ne bi smjele uzrokovati izravnu ili neizravnu diskriminaciju na temelju nacionalnosti.

(30) Pri primjeni instrumenata sanacije i izvršavanju sanacijskih ovlasti sanacijska tijela trebala bi poduzeti sve što je potrebno kako bi se mjere sanacije provele poštujući načelo da osigurnine ne smiju biti pogođene dok dioničari i ostali vjerovnici ne podnesu svoj dio gubitaka. Osim toga, sanacijska tijela trebala bi osigurati da se troškovi sanacije društva za osiguranje ili društva za reosiguranje svedu na najmanju moguću mjeru i da se prema vjerovnicima iz iste kategorije postupa jednako.

(31) U okviru otpisa ili konverzije instrumenata kapitala, dužničkih instrumenata i ostalih prihvatljivih obveza trebalo bi predvidjeti unutarnji mehanizam pokrivanja gubitaka. Taj mehanizam, u kombinaciji s instrumentima za prijenos kojima je cilj održavanje kontinuiteta osiguranjeljnog pokrića u korist ugovaratelja osiguranja, korisnika osiguranja i oštećenih osoba, trebao bi omogućiti postizanje ciljeva sanacije i u velikoj mjeri ograničiti učinak propasti društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje na ugovaratelje osiguranja. Međutim, moglo bi se dogoditi da je u nekim ekstremnim slučajevima u sanaciji društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje potrebna intervencija u okviru određenih nacionalnih programa, posebno sustava jamstva u osiguranju ili sanacijskog fonda, kako bi se osigurali dodatni resursi za pokrivanje gubitaka i restrukturiranje ili, kao krajnja mjera, izvanredno javno financiranje. Nužnim zaštitnim mjerama za zaštitu vjerovnika trebalo bi uzeti u obzir postojanje takvih posebnih nacionalnih programa, koji moraju biti usklađeni s okvirom Unije za državne potpore. Instrument za otpis ili konverziju trebalo bi primijeniti prije korištenja bilo kakve izvanredne javne financijske potpore.

(32) Zadiranje u vlasnička prava ne bi smjelo biti nerazmjerno. Pogođeni dioničari i vjerovnici društava za osiguranje i društava za reosiguranje, uključujući ugovaratelje osiguranja, stoga ne bi smjeli snositi veće gubitke od onih koje bi snosili da je društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje likvidirano u trenutku donošenja odluke o sanaciji. U slučaju djelomičnog prijenosa imovine i obveza društva za osiguranje ili društva za reosiguranje u sanaciji na privatnog kupca ili prijelazno društvo, preostali dio društva u sanaciji trebalo bi likvidirati u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti. Dioničari i vjerovnici koji ostaju u postupku likvidacije društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje trebali bi u postupku likvidacije na ime svojih potraživanja imati pravo na isplatu ili naknadu u iznosu koji nije manji od onog koji bi primili da je cijelo društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje likvidirano u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti.

(33) Da bi se zaštitila prava dioničara i vjerovnika, potrebno je utvrditi jasne obveze u pogledu vrednovanja imovine i obveza društva u sanaciji i u pogledu vrednovanja postupanja prema dioničarima i vjerovnicima koje bi se primijenilo da je društvo likvidirano u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti. Stoga je potrebno utvrditi da se prije poduzimanja bilo kakve mjere sanacije mora provesti pravedno i realno vrednovanje imovine i obveza društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.

Takvo vrednovanje trebalo bi biti podložno pravu na žalbu. Međutim, zbog prirode mjere sanacije i njezine uske povezanosti s vrednovanjem, takva bi žalba trebala biti moguća samo ako je istodobno usmjerena protiv odluke o sanaciji. Osim toga, potrebno je utvrditi da je nakon primjene instrumenata sanacije potrebno provesti usporedbu između postupanja koje je stvarno primijenjeno prema dioničarima i vjerovnicima i onoga koje bi bilo primijenjeno u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti. Ta *ex post* usporedba trebala bi se moći pobijati odvojeno od odluke o sanaciji. Dioničari i vjerovnici koji su primili manji iznos od onog koji bi primili u redovnom postupka u slučaju nesolventnosti trebali bi imati pravo na isplatu razlike.

(34) Važno je priznati gubitke nakon propasti društva za osiguranje ili društva za reosiguranje. Vrednovanje imovine i obveza društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje koja propadaju trebalo bi se temeljiti na pravednim, razboritim i realnim pretpostavkama u trenutku primjene instrumenata sanacije. Međutim, pri tom vrednovanju na vrijednost obveza ne bi smjelo utjecati financijsko stanje društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje. Sanacijskim tijelima trebalo bi omogućiti da u iznimno hitnim slučajevima provedu brzo vrednovanje imovine i obveza društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada. To bi vrednovanje trebalo biti privremeno i primjenjivati se do provedbe neovisnog vrednovanja. EIOPA bi trebala utvrditi okvir načela koja će se primjenjivati u provođenju takvih vrednovanja, pri čemu bi trebalo omogućiti da sanacijska tijela i neovisni procjenitelji prema potrebi primjenjuju različite posebne metodologije.

(35) Pri poduzimanju mjera sanacije sanacijska tijela trebala bi uzeti u obzir i slijediti mjere predviđene u planovima sanacije, osim ako sanacijska tijela procijene, uzimajući u obzir okolnosti slučaja, da će se ciljevi sanacije djelotvornije postići poduzimanjem mjera koje nisu predviđene u planovima sanacije.

(36) Instrumenti sanacije trebali bi biti osmišljeni i prikladni za širok spektar uglavnom nepredvidivih scenarija, uzimajući u obzir moguće razlike između krize pojedinačnog društva za osiguranje ili društva za reosiguranje i šire sistemske krize. Instrumentima sanacije trebalo bi stoga obuhvatiti svaki od tih scenarija, uključujući režim solventnog *run-off* poslovanja društva u sanaciji do njegova prestanka, prodaju poslovanja ili dionica društva u sanaciji, osnivanje prijelaznog društva, odvajanje imovine i obveza društva koje propada od portfelja umanjene vrijednosti odnosno portfelja koji ostvaruju slabe rezultate te otpis ili konverziju instrumenata kapitala i ostalih prihvatljivih obveza društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada.

(37) Ako su instrumenti sanacije primijenjeni kako bi se portfelj osiguranja prenio na zdrav subjekt, koji može biti kupac iz privatnog sektora ili prijelazno društvo, preostali dio društva trebalo bi likvidirati u primjerenom roku. Duljina tog roka trebala bi se temeljiti na potrebi da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje propada pruža usluge ili potporu kako bi kupac iz privatnog sektora ili prijelazno društvo mogli obavljati aktivnosti ili usluge stečene prijenosom.

(38) Instrumentom prodaje poslovanja sanacijskim tijelima trebalo bi omogućiti da bez suglasnosti dioničara prodaju društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili dijelove njegova poslovanja jednom kupcu ili više njih. Pri primjeni instrumenta prodaje poslovanja tijela bi trebala uspostaviti aranžmane za stavljanje na tržište društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili dijela njegova poslovanja u okviru otvorenog, transparentnog i nediskriminirajućeg postupka, istodobno nastojeći postići što je moguće veću prodajnu cijenu. Kada je zbog hitnosti takav proces

nemoguć, nadležna tijela trebala bi poduzeti korake za popravljanje štetnih učinaka na tržišno natjecanje i unutarnje tržište.

(39) Svi neto prihodi od prijenosa imovine ili obveza društva u sanaciji pri primjeni instrumenta prodaje poslovanja trebali bi ići u korist društva koje ostaje u postupku likvidacije. Svi neto prihodi od prijenosa dionica ili drugih vlasničkih instrumenata društva u sanaciji pri primjeni instrumenta prodaje poslovanja trebali bi ići u korist vlasnika tih dionica odnosno drugih vlasničkih instrumenata. Ti bi se prihodi trebali računati bez troškova nastalih zbog propasti društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i postupka sanacije.

(40) Informacije o stavljanju na tržište društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada i pregovorima s potencijalnim stjecateljima prije primjene instrumenta prodaje poslovanja mogu biti osjetljive i predstavljati rizik za povjerenje u tržište osiguranja. Stoga je važno osigurati da se objavljivanje takvih informacija, koje je propisano Uredbom (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća[19], može odgoditi onoliko dugo koliko je potrebno za planiranje i strukturiranje sanacije društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.

(41) Prijelazno društvo je društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje koje je u potpunom ili djelomičnom vlasništvu jednog ili više javnih tijela ili pod kontrolom sanacijskog tijela. Glavna je svrha prijelaznog društva osigurati nastavak ključnih funkcija za ugovaratelje osiguranja društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada. Prijelaznim društvom stoga bi trebalo upravljati kao održivim subjektom koji trajno posluje te ga vratiti na tržište čim uvjeti to dopuste ili ga likvidirati ako nije održivo.

(42) Instrumentom odvajanja imovine i obveza trebalo bi omogućiti da tijela prenesu imovinu, prava i obveze društva u sanaciji na odvojeni subjekt radi uklanjanja, upravljanja i likvidacije takve imovine, prava ili obveza. Kako društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje propada pritom ne bi steklo neprimjerenu konkurentsku prednost, instrument odvajanja imovine i obveza trebalo bi upotrebljavati samo u kombinaciji s drugim instrumentima.

(43) Djelotvoran sustav sanacije trebao bi osigurati da se društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje saniraju tako da njihova propast ima što manji negativan učinak na ugovaratelje osiguranja, porezne obveznike, realno gospodarstvo i financijsku stabilnost. Otpisom ili konverzijom trebalo bi osigurati da, čim se upotrijebi sanacijska ovlast, dioničari i vjerovnici društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada prvi podnesu gubitke i snose odgovarajući dio troškova koji proizlaze iz propasti društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, prije nego što budu pogođene osigurnine. Instrument za otpis ili konverziju trebao bi stoga dati snažniji poticaj dioničarima i vjerovnicima društava za osiguranje i društava za reosiguranje, a donekle i ugovarateljima osiguranja, da prate zdravlje društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje u normalnim okolnostima.

(44) Trebalo bi osigurati da sanacijska tijela u različitim okolnostima imaju potrebnu fleksibilnost da društvo u sanaciji podvrgnu režimu solventnog *run-off* poslovanja, da

[19] Uredba (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta (Uredba o zlouporabi tržišta) te stavljanju izvan snage Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i direktiva Komisije 2003/124/EZ, 2003/125/EZ i 2004/72/EZ (SL L 173, 12.6.2014., str. 1.).

prenesu njegovu imovinu, prava i obveze po najboljim uvjetima za ugovaratelje osiguranja ili da raspodijele preostale gubitke. Stoga je primjereno utvrditi da bi sanacijska tijela trebala imati mogućnost primijeniti instrument za otpis ili konverziju i kad je cilj društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje propada sanirati kao društvo u režimu solventnog *run-off* poslovanja i kad se ključne usluge osiguranja prenose, a preostali dio društva za osiguranje ili društva za reosiguranje prestaje s radom i likvidira se. U tom kontekstu može biti opravdano restrukturiranje obveza iz osiguranja kako bi se osigurao nastavak pružanja znatnog dijela osigurateljnog pokrića ako se smatra da je to u najboljem interesu ugovaratelja osiguranja.

(45) Ako postoji realna mogućnost da se obnovi održivost društva i da ugovaratelji osiguranja ne pretrpe gubitke u postupku sanacije, instrument za opis ili konverziju mogao bi se upotrijebiti kako bi se osigurao nastavak trajnog poslovanja društva u sanaciji. U tom bi slučaju sanacija primjenom otpisa ili konverzije trebala biti popraćena zamjenom rukovodstva, osim ako je zadržavanje rukovodstva primjereno i nužno za ostvarenje ciljeva sanacije.

(46) Instrument za otpis ili konverziju nije primjereno primjenjivati na potraživanja u mjeri u kojoj su oni osigurana, kolateralizirana ili na neki drugi način zajamčena jer bi takav otpis ili konverzija mogli biti nedjelotvorni ili imati negativan učinak na financijsku stabilnost. Međutim, da bi se osigurala djelotvornost instrumenta za otpis ili konverziju i postizanje njegovih ciljeva, poželjno je da se on može primijeniti na što veći broj neosiguranih obveza društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada. Bez obzira na to, primjereno je izuzeti određene vrste neosiguranih obveza iz područja primjene instrumenta za otpis ili konverziju. Kako bi se osigurao kontinuitet ključnih funkcija, instrument za otpis ili konverziju stoga se ne bi trebao primjenjivati na određene obveze prema zaposlenicima društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada ni na komercijalna potraživanja koja se odnose na robu i usluge ključne za dnevno funkcioniranje društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje. Kako bi se poštovala mirovinska prava i iznosi mirovina koji se duguju mirovinskim fondovima i njihovim upraviteljima, instrument za otpis ili konverziju ne bi se trebao primjenjivati na obveze koje društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje propada ima prema sustavu mirovinskog osiguranja. Kako bi se smanjio rizik od sistemske zaraze, instrument za otpis ili konverziju ne bi se trebao primjenjivati na obveze koje proizlaze iz sudjelovanja u platnim sustavima s preostalim rokom do dospijećem kraćim od sedam dana i obveze prema društvima za osiguranje odnosno društvima za reosiguranje, kreditnim institucijama i investicijskim društvima, osim subjekata koji pripadaju istoj grupi, s izvornim rokom dospijeća kraćim od sedam dana.

(47) Zaštita ugovaratelja osiguranja, korisnika osiguranja ili oštećenih osoba jedan je od glavnih ciljeva sanacije. Stoga bi instrument za otpis ili konverziju trebalo primjenjivati na osigurnine samo u krajnjoj nuždi i sanacijska tijela trebala bi pažljivo razmotriti posljedice mogućeg otpisa osigurnina koje proizlaze iz ugovora o osiguranju sklopljenih s fizičkim osobama te mikro, malim i srednjim poduzećima.

(48) Sanacijska tijela trebala bi moći isključiti ili djelomično isključiti obveze u određenim okolnostima u kojima obveze nije moguće otpisati ili konvertirati u razumnom vremenskom okviru ako je takvo isključenje strogo potrebno i razmjerno da bi se postigli ciljevi sanacije ili ako bi primjena instrumenta za otpis ili konverziju uzrokovala uništenje vrijednosti zbog kojeg bi gubici koje bi snosili ostali vjerovnici bili veći nego da te obveze nisu bile isključene. Ako se primjenjuju ta izuzeća, može se podići razina otpisa ili konverzije ostalih prihvatljivih obveza kako bi se ta izuzeća

uzela u obzir, pod uvjetom da se poštuje načelo da nijedan vjerovnik ne smije biti u nepovoljnijem položaju nego što bi bio u slučaju redovnog postupka u slučaju nesolventnosti. Istodobno se od država članica ne bi smjelo zahtijevati da financiraju sanaciju iz svojeg općeg proračuna.

(49) Sanacijska tijela trebala bi u pravilu primijeniti instrument za otpis ili konverziju poštujući jednako postupanje prema vjerovnicima i zakonski isplatni red potraživanja u skladu s primjenjivim pravom o nesolventnosti. Gubici bi se stoga prvo trebali pokriti instrumentima regulatornog kapitala i trebali bi se raspodijeliti dioničarima poništenjem ili prijenosom dionica ili njihovim značajnim razvodnjavanjem. Ako to nije dovoljno, podređeni dug trebalo bi konvertirati ili otpisati. Nadređene obveze trebale bi se konvertirati ili otpisati samo ako je podređeni dug potpuno konvertiran ili otpisan.

(50) Izuzeće obveza, među ostalim za platne sustave i sustave namire, zaposlenike i trgovačke vjerovnike, te povlašteno rangiranje trebali bi se primjenjivati jednako u trećim zemljama i u Uniji. Kako bi se omogućio otpis ili konverzija obveza u trećim zemljama, potrebno je predvidjeti da se ugovornim odredbama na koje se primjenjuje pravo trećih zemalja prizna ta mogućnost. Takve ugovorne odredbe ne bi trebalo zahtijevati za obveze izuzete od primjene instrumenta za otpis ili konverziju ili ako se pravom treće zemlje ili obvezujućim sporazumom sklopljenim s trećom zemljom sanacijskom tijelu predmetne države članice omogućuje da primijeni instrument za otpis ili konverziju.

(51) Dioničari i vjerovnici trebali bi u potrebnoj mjeri doprinijeti mehanizmu raspodjele gubitaka društva koje propada. Države članice trebale bi osigurati da se instrumentima kapitala kategorije 1, kategorije 2 i kategorije 3 potpuno pokriju gubici u trenutku neodrživosti društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje izdavatelja. U skladu s tim, trebalo bi zahtijevati da u trenutku neodrživosti, a prije poduzimanja bilo kakve mjere sanacije, sanacijska tijela potpuno otpišu te instrumente ili ih konvertiraju u instrumente kategorije 1. U tu svrhu trenutkom neodrživosti trebao bi se smatrati trenutak u kojem predmetno sanacijsko tijelo utvrdi da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje zadovoljava uvjete za sanaciju ili trenutak u kojem predmetno sanacijsko tijelo zaključi da bi društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje prestalo biti održivo kad se ti instrumenti kapitala ne bi otpisali ili konvertirali. Ti bi zahtjevi trebali biti priznati u odredbama koje se primjenjuju na instrument i u prospektu ili dokumentima ponude objavljenima ili dostavljenima u vezi s instrumentima.

(52) Sanacijska tijela trebala bi imati sve potrebne pravne ovlasti koje se, u različitim kombinacijama, mogu izvršavati pri primjeni instrumenata sanacije kako bi se osigurala djelotvorna provedba sanacije. Te bi pravne ovlasti trebale uključivati ovlast prijenosa dionica, imovine, prava i obveza društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada na drugi subjekt, uključujući drugo društvo ili prijelazno društvo, ovlast otpisa ili poništenja dionica, otpisa ili konverzije obveza društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada, ovlast zamjene uprave i ovlast izricanja privremenog moratorija na isplatu potraživanja. Potrebne su dodatne ovlasti, uključujući ovlast zahtijevanja nastavka pružanja osnovnih usluga od drugih dijelova grupe.

(53) Nije nužno propisati točan način na koji sanacijska tijela trebaju intervenirati u društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje koje propada. Sanacijska tijela trebala bi imati mogućnost izbora između preuzimanja kontrole izravnom intervencijom u

društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje ili putem izvršnog naloga. Trebala bi odlučiti u skladu s okolnostima slučaja.

(54) Potrebno je utvrditi postupovne zahtjeve kako bi se osiguralo primjereno obavješćivanje o mjerama sanacije i njihovo objavljivanje. Međutim, informacije koje su dostupne sanacijskim tijelima i njihovim stručnim savjetnicima tijekom postupka sanacije mogu biti osjetljive i stoga bi do objave odluke o sanaciji trebale podlijegati djelotvornom režimu povjerljivosti. Za svaku informaciju koja se pruži u vezi s odlukom prije nego što je ona donesena, bilo o tome jesu li uvjeti za sanaciju zadovoljeni, o upotrebi određenog instrumenta ili o bilo kojoj mjeri tijekom postupka, mora se pretpostaviti da ima učinak na javne i privatne interese koji su mjerom obuhvaćeni. Stoga je potrebno osigurati da postoje primjereni mehanizmi za čuvanje povjerljivosti takvih informacija, među ostalim kad je riječ o sadržaju i detaljima planova oporavka i sanacije te rezultatima bilo koje procjene provedene u tom kontekstu.

(55) Sanacijska tijela trebala bi imati dodatne ovlasti kako bi osigurala djelotvoran prijenos dionica ili dužničkih instrumenata te imovine, prava i obveza na kupca koji je treća osoba ili prijelazno društvo. Kako bi se omogućio prijenos osigurnina bez utjecanja na ukupni profil rizičnosti povezanog portfelja i povezanih tehničkih pričuva i potrebnog kapitala, trebalo bi očuvati ekonomske koristi ugovora o reosiguranju. Sanacijska tijela stoga bi trebala imati mogućnost prenijeti osigurnine zajedno s pripadajućim pravima iz reosiguranja. U okviru toga trebala bi imati ovlast ukidanja prava trećih strana iz prenesenih instrumenata ili imovine, ovlast izvršenja ugovora i ovlast osiguravanja nastavka primjene aranžmana na primatelje prenesene imovine i dionica. Osim toga, pravo bilo koje strane da otkaže ugovor s društvom u sanaciji ili subjektom njegove grupe iz drugih razloga osim sanacije društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada ne bi se smjelo dovesti u pitanje. Isto tako, sanacijska tijela trebala bi imati dodatnu ovlast da od preostalog dijela društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja se likvidira u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti zatraži pružanje usluga koje su nužne da bi se omogućilo poslovanje društva na koje je prenesena imovina ili dionice primjenom instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelaznog društva.

(56) U skladu s člankom 47. Povelje, svatko čija su prava i slobode koji su zajamčeni pravom Unije povrijeđeni ima pravo na djelotvoran pravni lijek pred sudom. Odluke koje donose sanacijska tijela trebale bi stoga biti podložne pravu na žalbu.

(57) Za mjere za upravljanje krizom koje poduzimaju nacionalna sanacijska tijela mogu biti potrebne složene ekonomske procjene i široko diskrecijsko pravo. Sanacijska tijela imaju posebna stručna znanja potrebna za provedbu takvih procjena i utvrđivanje primjerene upotrebe diskrecijskog prava. Stoga je važno osigurati da nacionalni sudovi koriste složene ekonomske procjene koje u tom kontekstu provedu nacionalna sanacijska tijela kao osnovu pri preispitivanju predmetnih mjera za upravljanje krizom. Međutim, složena narav tih procjena ne bi trebala spriječiti nacionalne sudove da ispitaju jesu li dokazi na koje se sanacijsko tijelo oslanja činjenično točni, pouzdani i dosljedni, sadržavaju li sve relevantne informacije koje bi se trebale uzeti u obzir kako bi se procijenila složena situacija i opravdavaju li zaključke koji se iz njih donose.

(58) Kako bi se obuhvatile hitne situacije, potrebno je predvidjeti da podnošenje žalbe ne uzrokuje automatsku suspenziju učinaka pobijane odluke te da je odluka sanacijskog

tijela odmah izvršiva pod pretpostavkom da bi suspenzija bila suprotna javnom interesu.

(59) Potrebno je zaštititi treće strane koje su u dobroj vjeri stekle imovinu, prava i obveze društva u sanaciji izvršavanjem sanacijskih ovlasti tijela. Jednako je tako potrebno i osigurati stabilnost financijskih tržišta. Pravo na žalbu protiv odluke o sanaciji stoga ne bi smjelo utjecati na naknadne administrativne akte ili transakcije koji se temelje na poništenoj odluci. U takvim slučajevima, pravni lijekovi protiv protupravnih odluka trebali bi biti ograničeni na dodjelu naknade za štetu koju su pretrpjele pogođene osobe.

(60) Zbog ozbiljnih rizika za financijsku stabilnost u predmetnoj državi članici i Uniji mogu biti potrebne mjere za upravljanje krizom. Stoga bi svaki postupak u okviru nacionalnog prava povezan sa zahtjevom za *ex ante* suglasnost suda za mjeru upravljanja krizom i razmatranje tog zahtjeva od strane suda trebali biti žurni. Države članice trebale bi osigurati da predmetno tijelo može donijeti odluku čim dobije suglasnost suda. Ta mogućnost ne bi smjela utjecati na pravo zainteresiranih strana da sudu podnesu zahtjev za poništenje odluke. Međutim, takva bi mogućnost trebala postojati samo u ograničenom razdoblju nakon što je sanacijsko tijelo poduzelo mjeru za upravljanje krizom kako se ne bi neprimjereno odgodila primjena odluke o sanaciji.

(61) Kako bi se osigurala učinkovita sanacija i izbjegao sukob jurisdikcija, redovni postupak u slučaju nesolventnosti za društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje propada ne bi se trebao pokrenuti niti nastaviti dok sanacijsko tijelo izvršava svoje sanacijske ovlasti ili primjenjuje instrumente sanacije, osim na inicijativu sanacijskog tijela ili uz njegovu suglasnost. Stoga je potrebno utvrditi da se određene ugovorne obveze mogu suspendirati na ograničeno razdoblje kako bi se sanacijskim tijelima omogućila primjena instrumenata sanacije. Međutim, ta se mogućnost ne bi trebala primjenjivati na obveze u odnosu na sustave koje je država članica odredila u skladu s Direktivom 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća[20], uključujući središnje druge ugovorne strane. Direktivom 98/26/EZ smanjuje se rizik povezan sa sudjelovanjem u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira, posebno smanjenjem poremećaja u slučaju nesolventnosti sudionika u takvom sustavu. Potrebno je osigurati da se te zaštite nastave primjenjivati i u kriznim situacijama te da se održi određena sigurnost za upravitelje platnih sustava i sustava za namiru vrijednosnih papira i druge sudionike na tržištu. Stoga se mjera za sprečavanje krize ili mjera za upravljanje krizom sama po sebi ne bi trebala smatrati postupkom u slučaju nesolventnosti u smislu Direktive 98/26/EZ, pod uvjetom da se bitne obveze iz predmetnog ugovora i dalje izvršavaju.

(62) Potrebno je osigurati da sanacijska tijela pri prijenosu imovine i obveza na kupca iz privatnog sektora ili prijelazno društvo imaju na raspolaganju odgovarajuće vrijeme za utvrđivanje ugovora koje treba prenijeti. Stoga bi sanacijska tijela trebala moći ograničiti pravo drugih ugovornih strana na konačno netiranje, prijevremeno ispunjenje ili otkaz financijskih ugovora na drugi način dok se ne izvrši prijenos. Takva ograničenja trebala bi sanacijskim tijelima omogućiti da dobiju točan uvid u bilancu društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja propada, bez promjena vrijednosti i opsega do kojih bi došlo opsežnim izvršavanjem prava otkaza, te pridonijeti sprečavanju nestabilnosti na tržištu. Međutim, zadiranje u ugovorna

[20] Direktiva 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira (SL L 166, 11.6.1998., str. 45.).

prava drugih ugovornih strana trebalo bi svesti na najmanju moguću mjeru. Sva ograničenja prava otkaza koja uvedu sanacijska tijela stoga bi se trebala primjenjivati samo u odnosu na mjere za upravljanje krizom ili događaje izravno povezane s primjenom takvih mjera. Prema tome, trebalo bi zadržati prava na otkaz proizišla iz nekog drugog neispunjavanja obveza, uključujući neplaćanje ili neisplatu iznosa nadoknada.

(63) Potrebno je očuvati legitimne aranžmane tržišta kapitala u slučaju kad se prenosi dio, ali ne i sva imovina, prava i obveze društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada. Stoga je primjereno utvrditi zaštitne mjere kako bi se spriječilo razdvajanje povezanih obveza ili povezanih prava i ugovora, uključujući ugovore s istom drugom ugovornom stranom obuhvaćene sporazumima o osiguranju, ugovorima o financijskom kolateralu s prijenosom prava vlasništva, sporazumima o prijeboju, sporazumima o konačnom netiranju i strukturiranim financijskim sporazumima. Ako se primjenjuju takve zaštitne mjere, sanacijska tijela trebala bi biti obvezna prenijeti sve povezane ugovore u okviru zaštićenog aranžmana ili ih sve ostaviti u preostalom dijelu društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada. Tim zaštitnim mjerama trebalo bi osigurati da se ne utječe na tretman regulatornog kapitala u pogledu izloženosti pokrivenih sporazumom o netiranju za potrebe Direktive 2009/138/EZ.

(64) Kako bi se osigurala financijska stabilnost društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, potrebno je uvesti moratorij na prava otkupa ugovaratelja osiguranja. Takav moratorij, i financijska stabilnost predmetnog društva koja iz njega proizlazi, sanacijskim tijelima trebali bi osigurati dovoljno vremena da provedu vrednovanje društva i ocijene koje bi instrumente sanacije trebalo primijeniti. Takvim moratorijem trebalo bi se isto tako osigurati jednako postupanje prema ugovarateljima osiguranja i izbjeći mogući negativni financijski učinci na ugovaratelje osiguranja koji ne bi među prvima otkupili policu. Budući da je jedan od ciljeva sanacije nastavak osiguruteljnog pokrića, ugovaratelji osiguranja trebali bi nastaviti izvršavati sva obvezna plaćanja na temelju predmetnih ugovora o osiguranju, među ostalim i u slučaju renti.

(65) Osiguravanjem istih instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti za sva sanacijska tijela olakšava se usklađeno djelovanje u slučaju propasti prekogranične grupe. Međutim, potrebne su dodatne mjere kako bi se potaknula suradnja i spriječili fragmentirani nacionalni odgovori. Stoga bi se u slučaju sanacije subjekata grupe sanacijska tijela trebala međusobno savjetovati i surađivati u sanacijskim kolegijima kako bi postigla dogovor o programu sanacije grupe. Kako bi se osigurao forum za raspravu i postizanje takvog dogovora, sanacijski kolegiji trebali bi se osnivati na temeljima postojećih kolegija nadzornika uključivanjem sanacijskih tijela, nadležnih ministarstava, EIOPA-e i, prema potrebi, tijela odgovornih za sustave jamstva u osiguranju. Sanacijski kolegiji ne bi trebali biti tijela za donošenje odluka, već platforma koja nacionalnim tijelima olakšava donošenje odluka, a predmetna nacionalna tijela trebala bi biti odgovorna za donošenje zajedničkih odluka.

(66) Pri sanaciji prekograničnih grupa trebala bi se postići ravnoteža između potrebe za postupcima kojima se uzima u obzir hitnost situacije i omogućuju učinkovita, pravedna i pravodobna rješenja za cijelu grupu, s jedne strane, i potrebe da se zaštite ugovaratelji osiguranja, realno gospodarstvo i financijska stabilnost u svim državama članicama u kojima grupa posluje, s druge strane. Stoga bi različita sanacijska tijela trebala razmjenjivati mišljenja u sanacijskom kolegiju, a sve mjere sanacije koje predlaže sanacijsko tijelo za grupu trebale bi se pripremiti i raspraviti među različitim sanacijskim tijelima u kontekstu planova sanacije grupe. Kako bi se olakšalo brzo

donošenje zajedničkih odluka kad god je to moguće, sanacijski kolegiji trebali bi uzeti u obzir i mišljenja sanacijskih tijela svih država članica u kojima grupa posluje.

(67) Sanacijska tijela za grupu trebala bi uvijek voditi računa o utjecaju mjera sanacije koje poduzimaju na ugovaratelje osiguranja, realno gospodarstvo i financijsku stabilnost u državama članicama u kojima grupa posluje. Stoga bi sanacijska tijela države članice u kojoj društvo kći ima sjedište trebala, u krajnjoj nuždi i u valjano opravdanim slučajevima, imati mogućnost prigovora na odluke sanacijskog tijela za grupu ako smatraju da mjere sanacije nisu primjerene, bilo zbog potrebe da se zaštite ugovaratelji osiguranja, realno gospodarstvo i financijska stabilnost u toj državi članici ili zbog obveza kojima podliježu usporediva društva u toj državi članici.

(68) Programi sanacije grupe trebali bi olakšati koordiniranu sanaciju, koja će vjerojatnije dati najbolje rezultate za sva društva grupe. Sanacijska tijela za grupu trebala bi stoga predložiti programe sanacije grupe i podnijeti ih sanacijskom kolegiju. Ako se sanacijska tijela ne slažu s programom sanacije grupe ili odluče poduzeti nezavisnu mjeru sanacije, trebala bi sanacijskom tijelu za grupu i ostalim sanacijskim tijelima obuhvaćenima programom sanacije grupe objasniti razloge svojeg neslaganja i priopćiti im te razloge, zajedno s pojedinostima nezavisne mjere sanacije koju namjeravaju poduzeti. Svako nacionalno tijelo koje odluči odstupiti od programa sanacije grupe trebalo bi primjereno razmotriti mogući učinak takvog odstupanja na ugovaratelje osiguranja, realno gospodarstvo i financijsku stabilnost u državama članicama u kojima se nalaze ostala sanacijska tijela te moguće učinke na ostale dijelove grupe.

(69) Kako bi se osiguralo koordinirano djelovanje na razini grupe, sanacijska tijela trebalo bi pozvati da, u okviru programa sanacije grupe, na subjekte iz iste grupe koji zadovoljavaju uvjete za sanaciju primjenjuju isti instrument. Sanacijska tijela za grupu trebala bi stoga imati ovlast za primjenu instrumenta prijelaznog društva na razini grupe radi stabilizacije grupe u cjelini i za prijenos vlasništva nad društvima kćerima na prijelazno društvo radi prodaje tih društava kćeri, u paketu ili pojedinačno, kad tržišni uvjeti budu za to primjereni. Osim toga, sanacijsko tijelo za grupu trebalo bi imati ovlast primjene instrumenta za otpis ili konverziju na razini matičnog društva.

(70) Za djelotvornu sanaciju društava i grupa za osiguranje i reosiguranje koji posluju na međunarodnoj razini potrebna je suradnja između sanacijskih tijela država članica i trećih zemalja. U tu bi svrhu, kad predmetna situacija to opravdava, EIOPA trebala biti ovlaštena za izradu i sklapanje neobvezujućih okvirnih sporazuma o suradnji s tijelima trećih zemalja u skladu s člankom 33. Uredbe (EU) br. 1094/2010. Zbog istog bi razloga nacionalnim tijelima trebalo dopustiti sklapanje bilateralnih sporazuma s tijelima trećih zemalja u skladu s EIOPA-inim okvirnim sporazumima o suradnji. Izradom takvih bilateralnih sporazuma trebalo bi se osigurati djelotvorno planiranje, donošenje odluka i koordinacija u odnosu na takva međunarodno aktivna društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje. Kako bi se osigurali jednaki uvjeti, takvi bilateralni sporazumi trebali bi biti recipročni, pri čemu bi sanacijska tijela međusobno priznavala i izvršavala postupke drugog sanacijskog tijela, osim ako se primjenjuje iznimka koja omogućuje odbijanje priznavanja sanacijskog postupka treće zemlje.

(71) Suradnjom među sanacijskim tijelima trebalo bi obuhvatiti i društva kćeri grupa iz Unije ili treće zemlje i podružnice društava za osiguranje i društava za reosiguranje iz Unije ili treće zemlje. Društva kćeri grupa iz treće zemlje su društva s poslovnim nastanom u Uniji te stoga u cijelosti podliježu pravu Unije, uključujući primjenu instrumente sanacije. Međutim, potrebno je da države članice zadrže pravo djelovanja

u pogledu podružnica društava za osiguranje i društava za reosiguranje sa sjedištem u trećim zemljama ako bi priznavanje i primjena sanacijskog postupka treće zemlje u odnosu na podružnicu ugrozili realno gospodarstvo ili financijsku stabilnost u Uniji ili ako postupanje prema ugovarateljima osiguranja u Uniji ne bi bilo jednako kao prema ugovarateljima osiguranja u trećoj zemlji. U tim okolnostima države članice trebale bi imati pravo odbiti priznavanje sanacijskog postupka treće zemlje, nakon savjetovanja sa svojim sanacijskim tijelima.

(72) EIOPA bi trebala promicati konvergenciju praksi sanacijskih tijela putem smjernica koje se izdaju u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1094/2010. Konkretno, EIOPA bi trebala utvrditi sve niže navedeno: (a) primjenu pojednostavnjenih obveza za određena društva; (b) metode za određivanje udjela tržišta i kriterije za opseg preventivnog planiranja oporavka; (c) minimalni popis kvalitativnih i kvantitativnih pokazatelja i niz scenarija za preventivne planove oporavka; (d) kriterije za utvrđivanje ključnih funkcija; (e) pojedinosti o mjerama za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije i okolnosti u kojima se može primijeniti svaka mjera; i (f) način pružanja informacija u sažetom ili zbirnom obliku za potrebe zahtjeva povjerljivosti.

(73) Tehnički standardi u području financijskih usluga trebali bi olakšati dosljedno usklađivanje i odgovarajuću zaštitu ugovaratelja osiguranja, ulagatelja i potrošača u Uniji. Budući da je EIOPA visokospecijalizirano stručno tijelo, bilo bi učinkovito i primjereno da joj se dodijeli zadaća izrade nacrta regulatornih i provedbenih tehničkih standarda koji ne uključuju odluke o politikama, koje će ona dostaviti Komisiji.

(74) Komisija bi, u slučajevima predviđenima u ovoj Direktivi, trebala delegiranim aktima na temelju članka 290. UFEU-a i u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010 donijeti nacrte regulatornih tehničkih standarda koje je izradila EIOPA kojima se utvrđuje sljedeće: (a) informacije koje moraju sadržavati preventivni planovi oporavka; (b) sadržaj planova sanacije i sadržaj planova sanacije grupe; (c) pitanja i kriteriji za procjenu mogućnosti sanacije; (d) različiti elementi vrednovanja, uključujući metodologiju izračuna zaštitnog sloja za dodatne gubitke koje treba uvrstiti u privremena vrednovanja i metodologiju za vrednovanje razlike u postupanju; (e) sadržaj ugovorne odredbe koju treba uključiti u financijski ugovor na koji se primjenjuje pravo treće zemlje; (f) operativno funkcioniranje sanacijskih kolegija. Komisija bi, u slučajevima predviđenima u ovoj Direktivi, trebala provedbenim aktima na temelju članka 291. UFEU-a i u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1094/2010 donijeti nacrte provedbenih tehničkih standarda koje je izradila EIOPA kojima se utvrđuju postupci, sadržaj i minimalni skup standardnih obrazaca i predložaka za dostavu informacija za potrebe planova sanacije te suradnja društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.

(75) Direktivom 2009/138/EZ predviđeno je uzajamno priznavanje i izvršenje odluka o reorganizaciji ili likvidaciji društava za osiguranje u svim državama članicama. Tom direktivom osigurava se obrada sve imovine i obveza društva, bez obzira na to u kojoj se zemlji nalaze, u okviru jedinstvenog postupka u matičnoj državi članici te jednako postupanje prema vjerovnicima u državi članici domaćinu i vjerovnicima u matičnoj državi članici. U cilju djelotvorne sanacije, odredbe o reorganizaciji i likvidaciji utvrđene u Direktivi 2009/138/EZ trebale bi se primjenjivati u slučaju upotrebe instrumenata sanacije i kad se ti instrumenti primjenjuju na društva za osiguranje i društva za reosiguranje i kad se primjenjuju na druge subjekte obuhvaćene sustavom sanacije. Te odredbe trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.

(76) Direktiva 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća[21], Direktiva 2007/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća[22] i Direktiva (EU) 2017/1132 Europskog parlamenta i Vijeća[23] sadržavaju pravila o zaštiti dioničara i vjerovnika društava koja su obuhvaćena područjem primjene tih direktiva. U okolnostima u kojima sanacijska tijela moraju brzo djelovati ta bi pravila mogla ometati sanacijska tijela pri djelotvornoj provedbi mjera sanacije i primjeni instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti. Odstupanja na temelju Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća[24] i Uredbe (EU) 2021/23 Europskog parlamenta i Vijeća[25] trebalo bi stoga proširiti na mjere koje se poduzimaju u kontekstu sanacije društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Kako bi se dioničarima zajamčila najviša moguća razina pravne sigurnosti, takva odstupanja trebala bi biti jasno utvrđena i ograničena te bi se njima trebalo koristiti samo u javnom interesu i nakon što su ispunjeni uvjeti za pokretanje sanacije.

(77) Kako bi se osigurala odgovarajuća razmjena informacija i pristup svim predmetnim tijelima, potrebno je da sanacijska tijela budu zastupljena na svim relevantnim forumima i da EIOPA raspolaže stručnim znanjem koje je potrebno za obavljanje zadaća povezanih s oporavkom i sanacijom društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Stoga bi Uredbu (EU) br. 1094/2010 trebalo izmijeniti kako bi se sanacijska tijela imenovala nadležnim tijelima u smislu te uredbe. To izjednačavanje sanacijskih tijela s nadležnim tijelima u skladu je s funkcijama dodijeljenima EIOPA-i na temelju članka 25. Uredbe br. 1094/2010 u pogledu doprinosa i aktivnog sudjelovanja u izradi i koordinaciji planova oporavka i sanacije.

(78) Potrebno je osigurati da društva za osiguranje i društva za reosiguranje, oni koji stvarno kontroliraju njihovo poslovanje te njihovo upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo ispunjavaju svoje obveze u vezi sa sanacijom tih društava. Isto je tako potrebno osigurati da se prema tim društvima, onima koji stvarno kontroliraju njihovo poslovanje te njihovu upravnom, upravljačkom odnosno nadzornom tijelu postupa na sličan način u cijeloj Uniji. Stoga bi trebalo zahtijevati da države članice propišu administrativne sankcije i druge administrativne mjere koje su učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Takve administrativne sankcije ili druge administrativne mjere trebale bi zadovoljavati određene bitne zahtjeve s obzirom na osobe kojima su upućene, kriterije koje treba uzeti u obzir kad se primjenjuje administrativna sankcija ili druga administrativna mjera, objavljivanje administrativnih sankcija ili drugih administrativnih mjera, ključne ovlasti za sankcioniranje i razinu administrativnih novčanih kazni. Podložno strogoj obvezi čuvanja poslovne tajne, EIOPA bi trebala

---

21 Direktiva 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje (SL L 142, 30.4.2004., str. 12.).

22 Direktiva 2007/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o izvršavanju pojedinih prava dioničara trgovačkih društava uvrštenih na burzu (SL L 184, 14.7.2007., str. 17.).

23 Direktiva (EU) 2017/1132 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o određenim aspektima prava društva (SL L 169, 30.6.2017., str. 46.).

24 Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EZ, 2012/30/EZ i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014, str. 190).

25 Uredba (EU) 2021/23 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2020. o okviru za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana i o izmjeni uredbi (EU) br. 1095/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 600/2014, (EU) br. 806/2014 i (EU) 2015/2365 i direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU i (EU) 2017/1132 (SL L 22, 22.1.2021., str. 1.).

voditi središnju bazu podataka o svim administrativnim sankcijama ili drugim administrativnim mjerama te o žalbama o kojima su je obavijestila nadzorna tijela i sanacijska tijela.

(79) Ne bi trebalo zahtijevati da države članice utvrde pravila o administrativnim sankcijama ili drugim administrativnim mjerama za kršenja koja podliježu nacionalnom kaznenom pravu. Međutim, zadržavanje kaznenih sankcija za kršenja ove Direktive umjesto administrativnih sankcija ili drugih administrativnih mjera ne bi smjelo smanjiti ili na drugi način utjecati na sposobnost sanacijskih tijela i nadzornih tijela da surađuju te pravodobno pristupaju informacijama i razmjenjuju informacije sa sanacijskim tijelima i nadzornim tijelima u drugim državama članicama, među ostalim i nakon što je predmetno kršenje već upućeno nadležnim pravosudnim tijelima radi kaznenog progona.

(80) S obzirom na to da cilj ove Direktive, to jest usklađivanje pravila i postupaka sanacije društava za osiguranje i društava za reosiguranje, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog učinaka propasti bilo kojeg društva u cijeloj Uniji on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

(81) Pri donošenju odluka ili poduzimanju mjera u skladu s ovom Direktivom nadzorna tijela i sanacijska tijela trebala bi uvijek uzeti u obzir učinak svojih odluka i mjera na ugovaratelje osiguranja, realno gospodarstvo i financijsku stabilnost u drugim državama članicama te razmotriti značaj svih društava kćeri i prekograničnih aktivnosti za ugovaratelje osiguranja, financijski sektor i gospodarstvo države članice u kojoj takvo društvo kći ima poslovni nastan odnosno u kojoj se obavljaju aktivnosti, čak i kad su predmetno društvo kći odnosno aktivnosti manje važni za grupu,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

GLAVA I.
PREDMET I PODRUČJE PRIMJENE, DEFINICIJE I IMENOVANJE SANACIJSKIH TIJELA

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Direktivom utvrđuju pravila i postupci za oporavak i sanaciju sljedećih subjekata:

   (a) društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja imaju poslovni nastan u Uniji i obuhvaćena su područjem primjene članka 2. Direktive 2009/138/EZ;

   (b) matična društva za osiguranje i matična društva za reosiguranje s poslovnim nastanom u Uniji;

   (c) osigurateljni holdinzi i mješoviti financijski holdinzi s poslovnim nastanom u Uniji;

   (d) matični osigurateljni holdinzi i matični mješoviti financijski holdinzi s poslovnim nastanom u državi članici;

   (e) matični osigurateljni holdinzi iz Unije i matični mješoviti financijski holdinzi iz Unije;

   (f) podružnice društava za osiguranje i društava za reosiguranje s poslovnim nastanom izvan Unije koje ispunjavaju uvjete iz članaka od 72. do 77.

   Pri utvrđivanju i primjeni zahtjeva propisanih ovom Direktivom i pri upotrebi instrumenata koji su im na raspolaganju u odnosu na subjekt iz prvog podstavka sanacijska tijela i nadzorna tijela uzimaju u obzir prirodu poslovanja tog subjekta, njegovu dioničarsku strukturu, pravni oblik, profil rizičnosti, veličinu, pravni status, povezanost s drugim institucijama ili financijskim sustavom općenito te opseg i složenost djelatnosti subjekta.

2. Države članice mogu donijeti ili zadržati stroža pravila ili dodatna pravila u odnosu na pravila utvrđena u ovoj Direktivi i u delegiranim i provedbenim aktima donesenima na temelju ove Direktive pod uvjetom da ta pravila imaju opću primjenu i nisu u suprotnosti s ovom Direktivom i s delegiranim i provedbenim aktima donesenima na temelju nje.

Članak 2.

Definicije

1. Za potrebe ove Direktive primjenjuju se definicije iz članka 212. točaka od (a) do (d) i točaka od (f) do (h) Direktive 2009/138/EZ.

2. Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:

   (1) „sanacija” znači primjena instrumenta sanacije ili instrumenta iz članka 26. stavka 3. kako bi se postigao jedan ili više ciljeva sanacije iz članka 18. stavka 2.;

(2) „matični osigurateljni holding u državi članici” znači osigurateljni holding kako je definiran u članku 212. stavku 1. točki (f) Direktive 2009/138/EZ koji ima poslovni nastan u državi članici i koji nije društvo kći društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji je dobio odobrenje za rad ili je osnovan u istoj državi članici;

(3) „matični osigurateljni holding iz Unije” znači matični osigurateljni holding u državi članici koji nije društvo kći društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, drugog osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji je dobio odobrenje za rad ili je osnovan u bilo kojoj državi članici;

(4) „matični mješoviti financijski holding u državi članici” znači mješoviti financijski holding kako je definiran u članku 212. stavku 1. točki (f) Direktive 2009/138/EZ koji ima poslovni nastan u državi članici i koji nije sam društvo kći društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji je dobio odobrenje za rad ili je osnovan u toj istoj državi članici;

(5) „matični mješoviti financijski holding iz Unije” znači matični mješoviti financijski holding u državi članici koji nije društvo kći društva koje je dobilo odobrenje za rad u bilo kojoj državi članici ili drugog osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji je osnovan u bilo kojoj državi članici;

(6) „ciljevi sanacije” znači ciljevi sanacije iz članka 18. stavka 2.;

(7) „sanacijsko tijelo” znači tijelo koje je imenovala država članica u skladu s člankom 3.;

(8) „nadzorno tijelo” znači nadzorno tijelo kako je definirano u članku 13. točki 10. Direktive 2009/138/EZ;

(9) „instrument sanacije” znači instrument sanacije iz članka 26. stavka 3.;

(10) „sanacijska ovlast” znači ovlast iz članaka od 40. do 52.;

(11) „nadležna ministarstva” znači ministarstvo financija ili druga ministarstva država članica koja su odgovorna za ekonomske, financijske i proračunske odluke na nacionalnoj razini u skladu s nacionalnim nadležnostima i koja su imenovana u skladu s člankom 3. stavkom 7.;

(12) „više rukovodstvo” znači fizičke osobe koje obavljaju izvršne funkcije u društvu i koje su zadužene za svakodnevno upravljanje društvom i za to odgovaraju upravnom, upravljačkom ili nadzornom tijelu;

(13) „prekogranična grupa” znači grupa čiji subjekti grupe imaju poslovni nastan u više od jedne države članice;

(14) „izvanredna javna financijska potpora” znači državna potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a ili bilo koja druga javna financijska potpora na nadnacionalnoj razini koja bi, da se dodjeljuje na nacionalnoj razini, predstavljala državnu potporu koja se dodjeljuje s ciljem očuvanja ili obnove održivosti, likvidnosti ili solventnosti društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) ove Uredbe ili grupe u čijem je sastavu takvo društvo ili subjekt;

(15) „subjekt grupe” znači pravna osoba koja je dio grupe;

(16) „preventivni plan oporavka” znači preventivni plan oporavka koji sastavlja i održava društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje u skladu s člankom 5.;

(17) „preventivni plan oporavka grupe” znači preventivni plan oporavka grupe koji je sastavljen i koji se održava u skladu s člankom 7.;

(18) „znatne prekogranične aktivnosti” znači aktivnosti osiguranja i reosiguranja koje se obavljaju na temelju prava poslovnog nastana ili na temelju slobode pružanja usluga u određenoj državi članici domaćinu i za koje godišnja zaračunata bruto premija premašuje 5 % godišnje zaračunate bruto premije društva, mjereno prema posljednjem dostupnom financijskom izvještaju društva;

(19) „ključne funkcije” znači aktivnosti, usluge ili poslovi koje društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje obavlja za treće strane i koji se ne mogu zamijeniti u razumnom roku ili uz razumne troškove, a nemogućnost društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje da obavlja te aktivnosti, usluge ili poslove vjerojatno bi imala znatan utjecaj na financijski sustav i realno gospodarstvo u jednoj ili više država članica, među ostalim zbog učinka na socijalnu dobrobit velikog broja ugovaratelja osiguranja, korisnika osiguranja ili oštećenih osoba ili nastanka sistemskog poremećaja ili narušavanja općeg povjerenja u pružanje usluga osiguranja;

(20) „temeljne linije poslovanja” znači linije poslovanja i pripadajuće usluge koje predstavljaju bitne izvore prihoda, dobiti ili vrijednosti franšize društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili grupe čiji je društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje sastavni dio;

(21) „aranžman financiranja” znači aranžman koji je službeno priznala država članica i u okviru kojeg se osiguravaju financijska sredstva putem doprinosa društava za osiguranje i društava za reosiguranje na njezinu državnom području kako bi se omogućila djelotvorna primjena instrumenata sanacije iz članka 26. stavka 3. i ovlasti iz članaka od 40. do 52. od strane sanacijskog tijela;

(22) „vlastita sredstva” znači vlastita sredstva kako su definirana u članku 87. Direktive 2009/138/EZ;

(23) „mjera sanacije” znači odluka o pokretanju sanacije društva za osiguranje ili društva za reosiguranje ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) u skladu s člankom 19. ili 20., primjena instrumenta sanacije kako je navedeno u članku 26. stavka 3. ili izvršavanje jedne ili više sanacijskih ovlasti kako je navedeno u člancima od 40. do 52.;

(24) „plan sanacije” znači plan sanacije društva za osiguranje ili društva za osiguranje izrađen u skladu s člankom 9.;

(25) „sanacija grupe” znači jedno od sljedećeg:

(a) poduzimanje mjere sanacije na razini matičnog društva ili društva za osiguranje ili društva za osiguranje koje podliježe nadzoru grupe; ili

(b) koordinacija primjene instrumenata sanacije iz članka 26. stavka 3. i izvršavanja sanacijskih ovlasti iz članaka od 40. do 52. od strane sanacijskih tijela u odnosu na subjekte grupe koji ispunjavaju uvjete za sanaciju iz članka 19. stavka 1. ili članka 20. stavka 3.;

(26) „plan sanacije grupe” znači plan sanacije grupe izrađen skladu s člancima 10. i 11.;

(27) „sanacijsko tijelo za grupu” znači sanacijsko tijelo u državi članici u kojoj se nalazi nadzornik grupe;

(28) „program sanacije grupe” znači plan koji je izrađen u svrhu sanacije grupe u skladu s člankom 70.;

(29) „sanacijski kolegij” znači kolegij osnovan u skladu s člankom 68. za izvršavanje zadaća iz stavka 1. tog članka;

(30) „redovni postupak u slučaju nesolventnosti” znači svi postupci u slučaju nesolventnosti koji dovode do djelomične ili potpune prodaje imovine dužnika i imenovanja likvidatora ili upravitelja te koji se prema nacionalnom pravu uobičajeno primjenjuju na društva za osiguranje i društva za osiguranje, bilo da se primjenjuju samo na ta društva ili se općenito primjenjuju na svaku fizičku ili pravnu osobu;

(31) „dužnički instrumenti” znači obveznice i drugi oblici prenosivog duga, instrumenti kojima se stvara ili priznaje dug i instrumenti koji daju pravo na stjecanje dužničkih instrumenata;

(32) „osigurnina” znači osigurnina kako je definirana u članku 268. stavku 1. točki (g) Direktive 2009/138/EZ;

(33) „matično društvo u državi članici” znači matično društvo kako je definirano u članku 13. točki 15. Direktive 2009/138/EZ koje ima poslovni nastan u državi članici;

(34) „kolegij nadzornika” znači kolegij nadzornika kako je definiran u članku 212. stavku 1. točki (e) Direktive 2009/138/EZ koji je osnovan u skladu s člankom 248. Direktive 2009/138/EZ;

(35) „okvir Unije za državne potpore” znači okvir utvrđen člancima 107., 108. i 109. UFEU-a te uredbama i svim aktima Unije, uključujući smjernice, komunikacije i obavijesti sastavljene ili donesene na temelju članka 108. stavka 4. ili članka 109. UFEU-a;

(36) „likvidacija” znači realizacija imovine društva za osiguranje ili društva za osiguranje ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e);

(37) „instrument odvajanja imovine i obveza” znači mehanizam s pomoću kojeg sanacijsko tijelo izvršava prijenos imovine, prava ili obveza društva u sanaciji na subjekt za upravljanje imovinom i obvezama u skladu s člankom 30.;

(38) „subjekt za upravljanje imovinom i obvezama” znači pravna osoba koja ispunjava zahtjeve iz članka 30. stavka 2.;

(39) „instrument za otpis ili konverziju” znači mehanizam s pomoću kojeg sanacijsko tijelo izvršava ovlasti otpisa ili konverzije u odnosu na obveze društva u sanaciji u skladu s člankom 34.;

(40) „instrument prodaje poslovanja” znači mehanizam s pomoću kojeg sanacijsko tijelo izvršava prijenos dionica ili drugih vlasničkih instrumenta koje je izdalo društvo u sanaciji, ili imovine, prava ili obveza društva u sanaciji, na kupca koji nije prijelazno društvo, u skladu s člankom 31.;

(41) „prijelazno društvo” znači pravna osoba koja ispunjava zahtjeve utvrđene u članku 32. stavku 2.;

(42) „instrument prijelaznog društva” znači mehanizam za prijenos dionica ili drugih vlasničkih instrumenata koje je izdalo društvo u sanaciji, ili imovine, prava ili obveza društva u sanaciji, na prijelazno društvo u skladu s člankom 32.;

(43) „instrument za solventno *run-off* poslovanje” znači mehanizam za povlačenje odobrenja društva u sanaciji za sklapanje novih ugovora o osiguranju ili reosiguranju i ograničenje njegove aktivnosti isključivo na upravljanje postojećim portfeljem do njegova prestanka i likvidacije u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti u skladu s člankom 27.;

(44) „vlasnički instrumenti” znači dionice, drugi instrumenti koji daju pravo na vlasništvo, instrumenti koji se mogu konvertirati u dionice ili koji daju pravo stjecanja dionica ili drugih vlasničkih instrumenata te instrumenti koji predstavljaju pravo na dionice ili druge vlasničke instrumente;

(45) „dioničari” znači dioničari ili imatelji drugih vlasničkih instrumenata;

(46) „ovlasti za prijenos” znači ovlasti definirane u članku 40. stavku 1. točki (d) ili (e) za prijenos dionica, drugih vlasničkih instrumenata, dužničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza ili bilo koje kombinacije tih stavki s društva u sanaciji na primatelja;

(47) „središnja druga ugovorna strana” znači središnja druga ugovorna strana kako je definirana u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 648/2012[26];

(48) „ovlasti otpisa ili konverzije” znači ovlasti iz članka 34. stavka 2. i članka 40. stavka 1. točaka od (f) do (j);

(49) „osigurana obveza” znači obveza kod koje je pravo vjerovnika na naplatu ili drugi oblik ispunjenja osigurano teretom, zalogom, založnim pravom ili ugovorom o kolateralu, uključujući obveze koje proizlaze iz repo transakcija i drugih ugovora o kolateralu s prijenosom vlasništva;

(50) „instrumenti kategorije 1” znači stavke osnovnih vlastitih sredstava koje ispunjavaju uvjete utvrđene u članku 94. stavku 1. Direktive 2009/138/EZ;

(51) „instrumenti kategorije 2” znači stavke osnovnih i pomoćnih vlastitih sredstava koje ispunjavaju uvjete utvrđene u članku 94. stavku 2. Direktive 2009/38/EZ;

(52) „instrumenti kategorije 3” znači stavke osnovnih i pomoćnih vlastitih sredstava koje ispunjavaju uvjete utvrđene u članku 94. stavku 3. Direktive 2009/38/EZ;

(53) „prihvatljive obveze” znači obveze i instrumenti kapitala koji se ne mogu razvrstati u kategoriju 1, kategoriju 2 i kategoriju 3 instrumenata društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje odnosno subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) i koji nisu isključeni iz područja primjene instrumenta za otpis ili konverziju na temelju članka 34. stavka 5. ili 6.;

(54) „sustav jamstva u osiguranju” znači sustav financiran doprinosima društava za osiguranje i društava za reosiguranje koji je službeno priznala država članica i

[26] Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.).

kojim se jamči isplata prihvatljivih osigurnina, djelomično ili u cijelosti, prihvatljivim ugovarateljima osiguranja, osiguranicima i korisnicima osiguranja ako društvo za osiguranje nije u mogućnosti ili vjerojatno neće biti u mogućnosti ispuniti svoje obveze koje proizlaze iz ugovora o osiguranju;

(55) „relevantni instrumenti kapitala” znači instrumenti kategorije 1, kategorije 2 i kategorije 3;

(56) „stopa konverzije” znači čimbenik koji određuje broj dionica ili drugih vlasničkih instrumenata u koje će se konvertirati obveza određene kategorije, u odnosu na jedan instrument predmetne kategorije ili na određenu jedinicu vrijednosti potraživanja duga;

(57) „pogođeni vjerovnik” znači vjerovnik čije je potraživanje povezano s obvezom koja je umanjena ili konvertirana u dionice ili druge vlasničke instrumente izvršavanjem ovlasti za otpis ili konverziju u okviru primjene instrumenta za otpis ili konverziju;

(58) „primatelj” znači subjekt na koji se prenose dionice, drugi vlasnički instrumenti, dužnički instrumenti, imovina, prava ili obveze, ili bilo koja kombinacija tih stavki, s društva u sanaciji;

(59) „radni dan” znači bilo koji dan osim subote, nedjelje ili državnog praznika u predmetnoj državi članici;

(60) „pravo otkaza” znači pravo na otkaz ugovora, pravo na prijevremeno ispunjenje, konačno netiranje, prijeboj ili netiranje obveza ili bilo koja slična odredba kojom se suspendira, mijenja ili gasi obveza ugovorne strane ili odredba kojom se sprečava nastanak obveze iz ugovora koja bi inače nastala;

(61) „društvo u sanaciji” znači bilo koji subjekt iz članka 1. točaka od (a) do (e) za koje je poduzeta mjera sanacije;

(62) „društvo kći u Uniji” znači društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje koje ima sjedište u državi članici i koje je društvo kći društva za osiguranje ili društva za reosiguranje iz treće zemlje ili matičnog društva iz treće zemlje;

(63) „krajnje matično društvo” znači matično društvo u državi članici grupe koja podliježe nadzoru grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkom (a) ili (b) Direktive 2009/138/EZ koje nije društvo kći drugog društva za osiguranje ili društva za reosiguranje, osiguratelјnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji je dobio odobrenje za rad ili je osnovan u bilo kojoj državi članici;

(64) „društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje iz treće zemlje” znači društvo za osiguranje iz treće zemlje ili društvo za reosiguranje iz treće zemlje kako je definirano u članku 13. točkama 3. i 6. Direktive 2009/138/EZ;

(65) „sanacijski postupak treće zemlje” znači postupanje na temelju prava treće zemlje u svrhu upravljanja propašću društva za osiguranje ili društva za reosiguranje iz treće zemlje ili matičnog društva iz treće zemlje koje je, u smislu ciljeva i predviđenih rezultata, usporedivo sa mjerama sanacije na temelju ove Direktive;

(66) „podružnica u Uniji” znači podružnica društva za osiguranje ili društva za reosiguranje iz treće zemlje koja se nalazi u državi članici;

(67) „relevantno tijelo treće zemlje” znači tijelo treće zemlje odgovorno za obavljanje funkcija usporedivih s funkcijama sanacijskih tijela ili nadzornih tijela na temelju ove Direktive;

(68) „ugovor o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava” znači ugovor o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava kako je definiran u članku 2, stavku 1. točki (b) Direktive 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća[27];

(69) „sporazum o netiranju” znači sporazum na temelju kojeg se niz potraživanja ili obveza može konvertirati u jedinstveno neto potraživanje, uključujući sporazume o konačnom netiranju prema kojima se pri nastanku događaja izvršenja (neovisno o tome kako je ili gdje je taj događaj definiran) obveze strana ubrzavaju tako da odmah postaju dospjele ili prestaju te su u svakom slučaju konvertirane u jedinstveno neto potraživanje ili su njime zamijenjene, uključujući „odredbe o konačnom netiranju” kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki (n) podtočki i. Direktive 2002/47/EZ i „saldiranje” kako je definirano u članku 2. točki (k) Direktive 98/26/EZ;

(70) „sporazum o prijeboju” znači sporazum prema kojem se mogu prebiti dva potraživanja ili više njih odnosno dvije obveze ili više njih koje si međusobno duguju društvo u sanaciji i druga ugovorna strana;

(71) „financijski ugovori” znači financijski ugovori kako je definirano u članku 1. stavku 1. točki 100. Direktive 2014/59/EU;

(72) „mjera za sprečavanje krize” znači izvršavanje ovlasti davanja naloga za uklanjanje nedostataka ili prepreka mogućnosti oporavka u skladu s člankom 6. stavkom 5 ove Direktive., izvršavanje ovlasti za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije u skladu s člankom 15 ili 16. ove Direktive, primjena bilo kojih mjera u skladu s člankom 137., člankom 138. stavcima 3. i 5., člankom 139. stavkom 3. i člankom 140. Direktive 2009/138/EZ te primjena preventivne mjere u skladu s člankom 141. Direktive 2009/138/EZ;

(73) „mjera za upravljanje krizom” znači mjera sanacije, imenovanje posebnog upravitelja u skladu s člankom 42. ili imenovanje osobe u skladu s člankom 52. stavkom 1.;

(74) „imenovano nacionalno makrobonitetno tijelo” znači tijelo kojem je povjerena provedba makrobonitetne politike iz preporuke B1 Preporuke Europskog odbora za sistemske rizike od 22. prosinca 2011. o makrobonitetnim ovlastima nacionalnih tijela (ESRB/2011/3);

(75) „uređeno tržište” znači uređeno tržište kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 21. Direktive 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća[28];

(76) „društvo za osiguranje” znači društvo za osiguranje kako je definirano u članku 13. točki 1. Direktive 2009/138/EZ;

(77) „društvo za reosiguranje” znači društvo za reosiguranje kako je definirano u članku 13. točki 4. Direktive 2009/138/EZ;

---

27 Direktiva 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o financijskom kolateralu (SL L 168, 27.6.2002., str. 43.).

28 Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.).

(78) „kreditna institucija” znači kreditna institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća[29];

(79) „investicijsko društvo” znači investicijsko društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 2. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(80) „društvo s profilom niske rizičnosti” znači društvo s profilom niske rizičnosti kako je definirano u članku 13. točki 10.a Direktive 2009/138/EZ;

(81) „društvo kći” znači „društvo kći” kako je definirano u članku 13. točki 16. Direktive 2009/138/EZ;

(82) „matično društvo” znači matično društvo kako je definirano u članku 13. točki 15. Direktive 2009/138/EZ;

(83) „podružnica” znači podružnica kako je definirana u članku 13. točki 11. Direktive 2009/138/EZ;

(84) „upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo” znači upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo kako je definirano u članku 1. točki 43. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/35[30].

Članak 3.

Imenovanje sanacijskih tijela i nadležnih ministarstava

1. Svaka država članica imenuje jedno ili, iznimno, više sanacijskih tijela koja su ovlaštena primjenjivati instrumente sanacije i izvršavati sanacijske ovlasti.

2. Sanacijska tijela su nacionalne središnje banke, nadležna ministarstva, tijela javne uprave ili tijela kojima su povjerene ovlasti javne uprave.

3. Ako su sanacijskom tijelu povjerene druge funkcije, uspostavljaju se primjereni strukturni aranžmani kako bi se izbjegli sukobi interesa između funkcija povjerenih sanacijskom tijelu na temelju ove Direktive i svih drugih funkcija koje su mu povjerene, ne dovodeći u pitanje obveze razmjene informacija i suradnje propisane stavkom 6.

   Kako bi se ostvarili ciljevi iz podstavka 1., uspostavljaju se aranžmani kojima se osigurava stvarna operativna neovisnost, uključujući razdvajanje osoblja, linija izvješćivanja i postupaka donošenja odluka sanacijskog tijela, od nadzornih i drugih funkcija tog sanacijskog tijela.

4. Zahtjevi iz stavka 3. ne isključuju:

   (a) konvergenciju linija izvješćivanja na najvišoj razini organizacije koja objedinjuje različite funkcije ili tijela;

   (b) mogućnost dijeljenja osoblja, prema unaprijed utvrđenim uvjetima, s drugim funkcijama koje su povjerene sanacijskom tijelu zbog privremenog povećanja

[29] Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

[30] Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/35 od 10. listopada 2014. o dopuni Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 012 17.1.2015., str. 1.).

radnog opterećenja ili mogućnost da se sanacijsko tijelo koristi stručnim znanjem takvog osoblja.

5. Sanacijska tijela donose i objavljuju interna pravila kojima se osigurava usklađenost sa zahtjevima utvrđenima u stavcima 3. i 4., uključujući pravila o čuvanju poslovne tajne i razmjeni informacija među različitim područjima funkcija.

6. Države članice zahtijevaju da tijela koja izvršavaju nadzorne i sanacijske funkcije i osobe koje te funkcije izvršavaju u njihovo ime blisko surađuju u pripremi, planiranju i primjeni odluka o sanaciji, i kad su sanacijsko tijelo i nadzorno tijelo različiti subjekti i kad te funkcije obavlja isti subjekt.

7. Svaka država članica imenuje jedno ministarstvo za izvršavanje funkcija nadležnog ministarstva na temelju ove Direktive.

8. Ako sanacijsko tijelo u državi članici nije nadležno ministarstvo, ono bez odgode obavješćuje nadležno ministarstvo o odlukama donesenima u skladu s ovom Direktivom i, ako nije drukčije utvrđeno nacionalnim pravom, ne provodi odluke koje imaju izravan fiskalni učinak dok ne dobije odobrenje nadležnog ministarstva.

9. Ako država članica imenuje više sanacijskih tijela, ona EIOPA-i dostavlja obavijest s detaljnim obrazloženjem te odluke te jasno raspoređuje funkcije i odgovornosti među tim tijelima, osigurava adekvatnu koordinaciju među njima i imenuje jedno tijelo za kontakt za potrebe suradnje i koordinacije s relevantnim tijelima drugih država članica.

10. Države članice obavješćuju EIOPA-u o nacionalnom tijelu ili tijelima koja je imenovala sanacijskim tijelima i, prema potrebi, tijelu za kontakt te, ako je relevantno, o njihovim funkcijama i odgovornostima. EIOPA objavljuje popis tih sanacijskih tijela i tijela za kontakt.

11. Ne dovodeći u pitanje članak 65., države članice mogu, u skladu s nacionalnim pravom, ograničiti odgovornost sanacijskog tijela, nadzornog tijela i njihova osoblja za radnje ili propuste tijekom izvršavanja njihovih funkcija na temelju ove Direktive.

GLAVA II.
PRIPREMA

POGLAVLJE I.
Preventivno planiranje oporavka i planiranje sanacije

ODJELJAK 1.
OPĆE ODREDBE

Članak 4.

Pojednostavnjene obveze za određena društva

1. Uzimajući u obzir učinak koji propast društva za osiguranje ili društva za reosiguranje može imati zbog prirode njegova poslovanja, dioničarske strukture, pravnog oblika, profila rizičnosti, veličine i pravnog statusa, povezanosti s drugim reguliranim društvima ili financijskim sustavom općenito te opsega i složenosti njegove djelatnosti te vjerojatnost znatnog negativnog učinka njegove propasti i kasnije likvidacije u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti na financijska tržišta i druga društva, ugovaratelje osiguranja, uvjete financiranja i šire gospodarstvo, nadzorna i sanacijska tijela utvrđuju mogu li se na određena društva za osiguranje, društva za reosiguranje i grupe primjenjivati pojednostavnjene obveze u odnosu na sljedeće:

   (a) sadržaj i detalje preventivnih planova oporavka i planova sanacije predviđenih člancima od 5. do 7.;

   (b) datum do kojeg se moraju izraditi prvi preventivni planovi oporavka i planovi sanacije te učestalost ažuriranja planova oporavka i sanacije, koja može biti manja od one koja je predviđena člankom 5. stavkom 4., člankom 7. stavkom 5., člankom 9. stavkom 5. i člankom 11. stavkom 3.;

   (c) sadržaj i detaljnost informacija koje se zahtijevaju od društava u skladu s člankom 5. stavkom 6., člankom 10. stavkom 2. i člankom 12. stavkom 1.;

   (d) detaljnost procjene mogućnosti sanacije predviđene u člancima 13. i 14.

2. EIOPA do [Ured za publikacije – unijeti datum 18 mjeseci nakon stupanja na snagu] izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1094/2010 kojima se utvrđuju kriteriji prihvatljivosti iz stavka 1.

3. Države članice zahtijevaju da nadzorna tijela odnosno sanacijska tijela, ovisno o slučaju, dostave EIOPA-i svake godine i zasebno za svaku državu članicu sve sljedeće informacije:

   (a) broj društava i grupa za osiguranje i reosiguranje koji podliježu preventivnom planiranju oporavka i planiranju sanacije u skladu s člancima 5., 7., 9. i 10.;

   (b) broj društava i grupa za osiguranje i reosiguranje na koje se primjenjuju pojednostavnjene obveze iz stavka 1. ovog članka;

   (c) kvantitativne informacije o primjeni kriterija iz stavka 1.;

(d) opis pojednostavnjenih obveza koje se primjenjuju na temelju kriterija iz stavka 1. u odnosu na puni opseg obveza, zajedno s opsegom potrebnog kapitala, premija, tehničkih pričuva i imovine, koji se mjeri kao postotak ukupnog opsega potrebnog kapitala, premija, tehničkih pričuva i imovine društava za osiguranje i društava za reosiguranje država članica ili svih grupa, ovisno o slučaju;

4. EIOPA svake godine i zasebno za svaku državu članicu objavljuje sve sljedeće informacije:

(a) broj društava i grupa za osiguranje i reosiguranje koji podliježu preventivnom planiranju oporavka i planiranju sanacije u skladu s člancima 5., 7., 9. i 10.;

(b) broj društava i grupa za osiguranje i reosiguranje na koje se primjenjuju pojednostavnjene obveze iz stavka 1. ovog članka;

(c) kvantitativne informacije o primjeni kriterija iz stavka 1. ovog članka;

(d) opis pojednostavnjenih obveza koje se primjenjuju na temelju kriterija prihvatljivosti iz stavka 1. u odnosu na puni opseg obveza, zajedno s opsegom potrebnog kapitala, premija, tehničkih pričuva i imovine, koji se mjeri kao postotak ukupnog opsega potrebnog kapitala, premija, tehničkih pričuva i imovine društava za osiguranje i društava za reosiguranje država članica ili svih grupa, ovisno o slučaju;

(e) i procjenu svih odstupanja u vezi s provedbom stavka 1. ovog članka na nacionalnoj razini.

ODJELJAK 2.
PREVENTIVNO PLANIRANJE OPORAVKA

Članak 5.

Preventivni planovi oporavka

1. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja nisu dio grupe koja podliježe preventivnom planiranju oporavka u skladu s člankom 7. i koja ispunjavaju kriterije iz stavka 2. ili 3. izrade i ažuriraju preventivni plan oporavka. Takav preventivni plan oporavka sadržava mjere koje predmetno društvo treba poduzeti kako bi obnovilo svoj financijski položaj ako se on znatno pogoršao.

Izrada, ažuriranje i primjena preventivnih planova oporavka smatra se sastavnim dijelom sustava upravljanja u smislu članka 41. Direktive 2009/138/EZ.

2. Nadzorno tijelo društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje uvodi zahtjeve preventivnog planiranja oporavka na temelju njihove veličine, modela poslovanja, profila rizičnosti, povezanosti, zamjenjivosti te, posebno, prekogranične aktivnosti.

Nadzorna tijela osiguravaju da barem 80 % tržišta životnog i neživotnog osiguranja te reosiguranja države članice podliježe zahtjevima preventivnog planiranja na temelju ovog članka, pri čemu se udio tržišta neživotnog osiguranja temelji na zaračunatim bruto premijama, a udio tržišta životnog osiguranja na bruto tehničkim pričuvama.

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su društva kćeri unutar grupe mogu se uzeti u obzir pri izračunavanju udjela tržišta iz podstavka 2. ako pripadaju grupi za koju krajnje matično društvo izrađuje i održava preventivni plan oporavka iz članka 7.

3. Zahtjevi preventivnog planiranja oporavka primjenjuju se na sva društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja podliježu obvezama u pogledu plana sanacije u skladu s člankom 9.

   Međutim, zahtjevi preventivnog planiranja oporavka ne primjenjuju se na društva s profilom niske rizičnosti na pojedinačnoj osnovi.

4. EIOPA izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1094/2010 kojima se pobliže određuju metode za određivanje udjela tržišta iz stavka 2. i kriteriji iz stavka 2. prvog podstavka, posebno u pogledu prekograničnih aktivnosti.

5. Nadzorna tijela osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje ažuriraju svoje preventivne planove oporavka najmanje jednom godišnje i nakon svake promjene pravne ili organizacijske strukture društva, poslovanja ili financijske situacije koja bi mogla bitno utjecati na preventivni plan oporavka ili stvoriti potrebu za njegovom bitnom izmjenom.

6. Preventivnim planovima oporavka ne pretpostavlja se pristup izvanrednoj javnoj financijskoj potpori ni primitak takve potpore.

7. Države članice zahtijevaju da preventivni planovi oporavka sadržavaju sve niže navedeno:

   (a) sažetak ključnih elemenata plana, uključujući bitne promjene posljednjeg podnesenog plana;

   (b) opis društva ili grupe;

   (c) okvir pokazatelja iz stavka 8.;

   (d) opis s informacijama o tome kako je izrađen preventivni plan oporavka te kako će se ažurirati i primjenjivati;

   (e) skup korektivnih mjera;

   (f) komunikacijska strategija.

8. Države članice zahtijevaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje iz stavka 1. procijene vjerodostojnost i izvedivost preventivnih planova oporavka, posebno okvira pokazatelja iz stavka 8. i korektivnih mjera, u odnosu na niz scenarija ozbiljnog makroekonomskog i financijskog stresa relevantnih za posebne uvjete društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, uključujući događaje na razini sustava, idiosinkratske stresne događaje koji bi mogli bitno utjecati na njihov profil imovine i obveza te kombinacije takvih stresnih događaja.

9. Države članice zahtijevaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje osiguraju da njihovi preventivni planovi oporavka sadržavaju okvir kvalitativnih i kvantitativnih pokazatelja kojima se utvrđuju točke u kojima je potrebno razmotriti korektivne mjere. Ti pokazatelji mogu uključivati kriterije koji se među ostalim odnose na kapital, likvidnost, kvalitetu imovine, profitabilnost, tržišne uvjete, makroekonomske uvjete i operativne događaje. Pokazatelji koji se odnose na kapitalnu poziciju sadržavaju barem svaku neusklađenost s potrebnim solventnim kapitalom iz glave I. poglavlja VI. odjeljka 4. Direktive 2009/138/EZ.

Države članice propisuju da su nadzorna tijela obvezna osigurati da društva za osiguranje i društva za reosiguranje uspostave odgovarajuće postupke za redovito praćenje pokazatelja iz prvog podstavka.

Ako društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje iz stavka 1. odluči poduzeti korektivnu mjeru sadržanu u preventivnom planu oporavka ili odluči da neće poduzeti takvu korektivnu mjeru unatoč ostvarenju pokazatelja iz prvog podstavka, ono o toj odluci bez odgode obavješćuje nadzorno tijelo.

10. Upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo društva za osiguranje ili društva za reosiguranje iz stavka 1. procjenjuje i odobrava preventivni plan oporavka prije njegova podnošenja na preispitivanje nadzornom tijelu.

11. EIOPA do [Ured za publikacije – unijeti datum 18 mjeseci nakon stupanja na snagu] izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1094/2010 radi detaljnijeg utvrđivanja minimalnog popisa kvalitativnih i kvantitativnih pokazatelja iz stavka 7. prvog podstavka točke (c) i, u suradnji s Europskim odborom za sistemske rizike (ESRB), scenarija iz stavka 8.

12. EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se, ne dovodeći u pitanje članak 4., detaljnije utvrđuju informacije koje društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje iz stavka 1. treba uključiti u preventivni plan oporavka, uključujući korektivne mjere iz stavka 7. prvog podstavka točke (e) i njihovu provedbu.

EIOPA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [Ured za publikacije – unijeti datum 18 mjeseci nakon stupanja na snagu].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

Članak 6.

Preispitivanje i procjena preventivnih planova oporavka koje provode nadzorna tijela

1. Nadzorna tijela u roku od šest mjeseci od podnošenja svakog preventivnog plana oporavka iz članaka 5. i 7. preispituju plan i procjenjuju u kojoj mjeri ispunjava zahtjeve utvrđene u članku 5. i, prema potrebi, članku 7. te sve niže navedeno:

   (a) je li vjerojatno da će provedba aranžmana predloženih u planu održati ili obnoviti održivost i financijski položaj društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje odnosno grupe;

   (b) je li vjerojatno da će se plan i konkretne mogućnosti u okviru plana provesti brzo i učinkovito u situacijama financijskog stresa;

   (c) je li vjerojatno da će se planom i konkretnim mogućnostima u okviru plana u najvećoj mogućoj mjeri izbjeći znatni štetni učinci na financijski sustav, također i u scenarijima koji bi doveli do toga da druga društva za osiguranje i društva za reosiguranje provedu preventivne planove oporavka u istom razdoblju.

2. Nadzorna tijela dostavljaju sanacijskim tijelima sve preventivne planove oporavka koje su zaprimila. Sanacijska tijela mogu ispitati preventivni plan oporavka radi utvrđivanja mogućih mjera u tom planu koje bi mogle negativno utjecati na

mogućnost sanacije predmetnog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje te izdati odgovarajuće preporuke nadzornom tijelu.

3. Ako društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje obavlja znatne prekogranične aktivnosti, matično nadzorno tijelo nadzornom tijelu domaćinu dostavlja preventivni plan oporavka na njegov zahtjev. Nadzorno tijelo domaćin može ispitati preventivni plan oporavka radi utvrđivanja mjera koje bi mogle negativno utjecati na ugovaratelje osiguranja, realno gospodarstvo ili financijsku stabilnost u njegovoj državi članici te izdati odgovarajuće preporuke matičnom nadzornom tijelu.

4. Ako nadzorno tijelo nakon procjene preventivnog plana oporavka zaključi da u njemu postoje bitni nedostaci ili da postoje bitne prepreke njegovoj provedbi, ono obavješćuju predmetno društvo za osiguranje odnosno predmetno krajnje matično društvo o sadržaju svoje procjene i od predmetnog društva zahtijeva da u roku od dva mjeseca dostavi izmijenjeni plan iz kojeg je vidljivo kako se rješavaju ti nedostaci odnosno prepreke. Rok od dva mjeseca može se produljiti za mjesec dana ako se nadzorno tijelo s tim složi.

   Prije nego što od društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje zatraži da ponovno podnese preventivni plan oporavka, nadzorno tijelo društvu daje mogućnost da iznese mišljenje o tom zahtjevu.

   Ako nadzorno tijelo smatra da izmijenjenim planom nedostaci i prepreke nisu adekvatno riješeni, može društvu naložiti da u plan unese određene izmjene.

5. Ako društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ne podnese izmijenjeni preventivni plan oporavka ili ako nadzorno tijelo zaključi da se izmijenjenim preventivnim planom oporavka ne ispravljaju adekvatno nedostaci ili potencijalne prepreke utvrđene u njegovoj prvoj procjeni te ako nije moguće adekvatno ispraviti nedostatke i prepreke uputom da se izvrše određene izmjene plana, nadzorno tijelo zahtjeva od društva da u razumnom roku utvrdi promjene koje može uvesti u poslovanje kako bi uklonilo nedostatke u preventivnom planu oporavka ili prepreke provedbi tog plana.

   Ako društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ne utvrdi takve promjene u roku koji je odredilo nadzorno tijelo ili ako nadzorno tijelo zaključi da se mjerama koje je predložilo društvo ne bi adekvatno uklonili nedostaci ili prepreke, nadzorno tijelo može donijeti obrazloženu odluku kojom se nalaže da društvo poduzme sve mjere koje smatra nužnima i razmjernima, uzimajući u obzir ozbiljnost nedostataka i prepreka i učinak mjera na poslovanje društva.

   Obrazložena odluka iz drugog podstavka dostavlja se u pisanom obliku društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje i protiv nje se može podnijeti žalba.

Članak 7.

Preventivni planovi oporavka grupe

1. Države članice osiguravaju da krajnja matična društva izrade preventivni plan oporavka grupe i podnesu ga nadzorniku grupe.

   Preventivni planovi oporavka grupe sastoje se od preventivnog plana oporavka grupe koju vodi krajnje matično društvo. Preventivnim planom oporavka grupe utvrđuju se korektivne mjere čija bi provedba mogla biti potrebna na razini krajnjeg matičnog društva i društava kćeri pojedinačno.

2. Preventivni plan oporavka grupe sadržava korektivne mjere za stabilizaciju grupe ili bilo kojeg društva za osiguranje ili društva za reosiguranje grupe kad je grupa ili bilo koje društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje grupe u stresnoj situaciji, s ciljem rješavanja ili uklanjanja uzroka poremećaja i obnove financijskog položaja grupe ili društva koje je dio predmetne grupe, vodeći računa o financijskom položaju ostalih subjekata grupe.

   Preventivni plan oporavka grupe sadržava aranžmane kojima se osigurava koordinacija i dosljednost razmjernih mjera koje treba poduzeti na razini grupe i subjekata grupe.

3. Preventivni plan oporavka grupe i svaki plan izrađen za pojedino društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje kćer sadržava elemente navedene u članku 5.

   Preventivnim planom oporavka grupe utvrđuje se postoje li prepreke provedbi korektivnih mjera unutar grupe, među ostalim na razini pojedinačnih subjekata obuhvaćenih planom, i postoje li znatne praktične ili pravne prepreke brzom prijenosu vlastitih sredstava ili otplati obveza ili imovine unutar grupe.

4. Nadzorna tijela mogu zahtijevati da društva za osiguranje ili društva za reosiguranje kćeri ili subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (c) i (d) izrade i podnesu preventivne planove oporavka u sljedećim situacijama:

   (a) ako ne postoji preventivni plan oporavka grupe;

   (b) ako predmetno nadzorno tijelo dokaže da predmetni subjekt nije dovoljno uzet u obzir u preventivnom planu oporavka grupe s obzirom na važnost tog subjekta u predmetnoj državi članici i s obzirom na obveze kojima podliježu usporediva društva u toj državi članici.

5. Nadzornik grupe, poštujući zahtjeve povjerljivosti utvrđene u članku 64., prosljeđuje preventivne planove oporavka grupe:

   (a) EIOPA-i;

   (b) relevantnim nadzornim tijelima koja su članovi kolegija nadzornika ili u njemu sudjeluju kako je navedeno u članku 248. stavku 3. Direktive 2009/138/EZ;

   (c) sanacijskom tijelu za grupu;

   (d) sanacijskim tijelima društava kćeri.

6. Upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo subjekta koji izrađuje preventivni plan oporavka grupe u skladu sa stavkom 1. ili 4. procjenjuje i odobrava preventivni plan oporavka grupe prije nego prije njegova podnošenja na preispitivanje nadzorniku grupe.

Članak 8.

Preispitivanje i procjena preventivnih planova oporavka koje provodi nadzornik grupe

1. Nadzornik grupe, nakon savjetovanja s relevantnim nadzornim tijelima koja su članovi kolegija nadzornika ili u njemu sudjeluju kako je navedeno u članku 248. stavku 3. Direktive 2009/138/EZ, preispituje preventivni plan oporavka i procjenjuje u kojoj mjeri ispunjava zahtjeve i kriterije utvrđene u članku 6. i ovom članku. Ta se procjena provodi u skladu s postupkom utvrđenim u članku 6. i s ovim člankom, uzimajući u obzir mogući utjecaj korektivnih mjera na ugovaratelje osiguranja,

realno gospodarstvo i financijsku stabilnost u svim državama članicama u kojima grupa posluje.

2. Nadzornik grupe nastoji da se unutar kolegija nadzornika postigne zajednička odluka, kako je navedeno u članku 17., o sljedećim pitanjima:

(a) preispitivanje i procjena preventivnog plana oporavka grupe i o tome je li potrebno izraditi plan oporavka na pojedinačnoj osnovi za društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su dio grupe, kako je utvrđeno u članku 7. stavku 3.;

(b) primjena mjera iz članka 6. stavaka 3. i 4.

ODJELJAK 3.
PLANIRANJE SANACIJE

Članak 9.

Planovi sanacije

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela, nakon savjetovanja s nadzornim tijelom, izrade plan sanacije za svako društvo za osiguranje i društvo za reosiguranje koje ispunjava kriterije iz stavka 2., a nije dio grupe koja podliježe planiranju sanacije u skladu s člancima 10. i 11. Planom sanacije predviđaju se mjere sanacije koje sanacijsko tijelo može poduzeti ako društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje ispunjava uvjete za sanaciju iz članka 19. stavka 1. ili članka 20. stavka 3.

2. Sanacijska tijela izrađuju planove sanacije za društva za osiguranje i društva za reosiguranje, koja se odabiru na temelju veličine, modela poslovanja, profila rizičnosti, povezanosti, zamjenjivosti i vjerojatnog učinka njihove propasti na ugovaratelje osiguranja. Pri odabiru društava za osiguranje i društava za reosiguranje koja podliježu planiranju sanacije sanacijsko tijelo posebno uzima u obzir prekograničnu aktivnost društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i postojanje ključnih funkcija.

Sanacijska tijela osiguravaju da barem 70 % tržišta životnog i neživotnog osiguranja te reosiguranja države članice podliježe planiranju sanacije, pri čemu se udio tržišta neživotnog osiguranja temelji na zaračunatim bruto premijama, a udio tržišta životnog osiguranja na bruto tehničkim pričuvama. Društva kćeri grupe mogu se uzeti u obzir pri izračunavanju udjela na tržištu ako su obuhvaćene planom sanacije grupe iz članka 10.

Društva s profilom niske rizičnosti ne podliježu planiranju sanacije na pojedinačnoj osnovi.

3. Ako predmetno društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje obavlja znatne prekogranične aktivnosti, matična sanacijska tijela matičnom nadzornom tijelu ili sanacijskom tijelu domaćinu dostavljaju nacrt plana sanacije na njihov zahtjev. Nadzorno tijelo ili sanacijsko tijelo domaćin može ispitati nacrt plana sanacije radi utvrđivanja mogućih mjera u njemu koje bi mogle negativno utjecati na ugovaratelje osiguranja, realno gospodarstvo ili financijsku stabilnost u njegovoj državi članici te izdati odgovarajuće preporuke matičnom sanacijskom tijelu.

4. Pri utvrđivanju mogućnosti za primjenu instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti u planovima sanacije uzimaju se u obzir relevantni scenariji sanacije, uključujući scenarij idiosinkratske propasti društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili propasti u vrijeme šire financijske nestabilnosti ili događaja na razini sustava.

   U planovima sanacije ne pretpostavlja se bilo kakva izvanredna javna financijska potpora osim sustava jamstva u osiguranju, ako je dostupan, ili drugih aranžmana financiranja.

5. Sanacijska tijela planove sanacije preispituju i, prema potrebi, ažuriraju najmanje jednom godišnje te nakon svake bitne promjene pravne ili organizacijske strukture društva za osiguranje ili društva za reosiguranje ili njegova poslovanja ili financijskog položaja koja bi mogla bitno utjecati na djelotvornost plana ili stvoriti potrebu za revizijom plana sanacije.

   Društva za osiguranje i društva za reosiguranje i nadzorna tijela odmah obavješćuju sanacijska tijela o svakom događaju koji stvara potrebu za revizijom ili ažuriranjem plana sanacije.

6. Ne dovodeći u pitanje članak 4., u planovima sanacije navode se mogućnosti za primjenu instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti na društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje. Planovi sanacije sadržavaju sve niže navedeno, izraženo brojkama god je to primjereno i moguće:

   (a) sažetak ključnih elemenata plana;

   (b) sažetak bitnih promjena u društvu koje su nastupile od podnošenja zadnjih informacija o sanaciji;

   (c) prikaz načina na koji bi se ključne funkcije i temeljne linije poslovanja mogli pravno i ekonomski odvojiti od ostalih funkcija u mjeri koja je potrebna kako bi se osigurao kontinuitet u slučaju propasti društva;

   (d) imovinu za koju se očekuje da bi mogla biti prihvaćena kao kolateral;

   (e) procjenu vremenskog okvira za provedbu svakog bitnog aspekta plana;

   (f) detaljan opis procjene mogućnosti sanacije provedene u skladu s člankom 13.;

   (g) popis svih mjera koje se zahtijevaju na temelju članka 15. za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije utvrđenih procjenom provedenom u skladu s člankom 13.;

   (h) objašnjenje o tome kako bi se mogućnosti sanacije mogle financirati, bez pretpostavke bilo kakve izvanredne javne financijske potpore osim sustava jamstva u osiguranju, ako je dostupan, ili drugih aranžmana financiranja;

   (i) detaljan opis različitih sanacijskih strategija koje bi se mogle primijeniti s obzirom na različite moguće scenarije i primjenjive vremenske okvire;

   (j) opis ključnih međuovisnosti;

   (k) analizu učinka plana sanacije na zaposlenike društva, uključujući procjenu svih povezanih troškova i opis predviđenih procedura za savjetovanje s osobljem tijekom postupka sanacije, uzimajući u obzir nacionalna sustave za dijalog sa socijalnim partnerima, prema potrebi;

   (l) plan komunikacije s medijima i javnošću;

(m) opis bitnih radnji i sustava nužnih za održavanje neprekidnog funkcioniranja operativnih procesa društva;

(n) ako je primjenjivo, mišljenje društva o planu sanacije.

Informacije iz točke (a) objavljuju se predmetnom društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje.

7. Sanacijsko tijelo dostavlja planove sanacije i sve njegove izmjene predmetnim nadzornim tijelima.

8. EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se, ne dovodeći u pitanje članak 4., pobliže određuje sadržaj plana sanacije.

EIOPA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [Ured za publikacije – unijeti datum 18 mjeseci nakon stupanja na snagu].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

9. EIOPA do [Ured za publikacije – unijeti datum 18 mjeseci nakon stupanja na snagu] izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1094/2010 kojima se pobliže određuju kriteriji za utvrđivanje ključnih funkcija.

Članak 10.

Planovi sanacije grupe

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela za grupu izrade planove sanacije grupe.

2. U planu sanacije grupe:

(a) navode se mjere sanacije koje treba poduzeti za svaki subjekt ako su one potrebne za osiguravanje kontinuiteta ključnih funkcija;

(b) ispituju se mogućnosti koordinirane primjene instrumenata sanacije iz članka 26. stavka 3. i koordiniranog izvršavanja sanacijskih ovlasti te se utvrđuju moguće prepreke koordiniranoj sanaciji;

(c) ako grupa uključuje subjekte osnovane u trećim zemljama, utvrđuju se odgovarajući aranžmani za suradnju i koordinaciju s relevantnim tijelima tih trećih zemalja i implikacije za sanaciju unutar Unije;

(d) utvrđuju se mjere, uključujući pravno i ekonomsko razdvajanje određenih funkcija ili linija poslovanja, potrebne za olakšavanje sanacije grupe, uzimajući u obzir međuovisnosti unutar grupe;

(e) utvrđuju se raspoloživi izvori financiranja za financiranje mjera sanacije grupe te se, u slučaju potrebe za korištenjem sustava jamstva u osiguranju ili bilo kojeg aranžmana financiranja, navode načela podjele odgovornosti za to financiranje među izvorima financiranja u različitim državama članicama. Planom sanacije grupe ne pretpostavlja se bilo kakva izvanredna javna financijska potpora;

(f) sadržani su elementi utvrđeni u članku 9. stavku 6.

3. Sanacijsko tijelo za grupu dostavlja planove sanacije i sve njegove izmjene predmetnim nadzornim tijelima.

4. EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuje sadržaj planova sanacije grupe uzimajući u obzir raznolikost poslovnih modela grupa na unutarnjem tržištu.

EIOPA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [Ured za publikacije – unijeti datum 18 mjeseci nakon stupanja na snagu].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

Članak 11.

Zahtjevi i postupak za planove sanacije grupe

1. Države članice osiguravaju da krajnja matična društva sanacijskom tijelu za grupu dostave informacije koje se mogu zahtijevati u skladu s člankom 12. Te se informacije odnose na krajnje matično društvo u Uniji i, u mjeri u kojoj je to potrebno, na svaki subjekt grupe, uključujući subjekte iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e).

Sanacijsko tijelo za grupu, poštujući zahtjeve povjerljivosti utvrđene ovom Direktivom, prosljeđuje relevantne informacije dostavljene u skladu s ovim stavkom:

(a) EIOPA-i;

(b) sanacijskim tijelima koja su članovi sanacijskog kolegija;

(c) relevantnim nadzornim tijelima koja su članovi kolegija nadzornika ili u njemu sudjeluju kako je navedeno u članku 248. stavku 3. Direktive 2009/138/EZ.

2. Države članice osiguravaju da, u okviru sanacijskih kolegija, sanacijska tijela za grupu, djelujući zajedno sa sanacijskim tijelima iz stavka 1. drugog podstavka točke (b) i nakon savjetovanja s predmetnim nadzornim tijelima koja su članovi kolegija nadzornika ili u njemu sudjeluju kako je navedeno u članku 248. stavku 3. Direktive 2009/138/EZ, izrade i održavaju planove sanacije grupe. Sanacijska tijela za grupu mogu, po vlastitom nahođenju i pod uvjetom da zadovoljavaju zahtjeve povjerljivosti utvrđene u članku 77. ove Direktive, u izradu i održavanje planova sanacije grupe uključiti sanacijska tijela treće zemlje iz jurisdikcija u kojima grupa ima društva za osiguranje ili društva za osiguranje kćeri ili osigurateljne holdinge ili značajne podružnice.

3. Države članice osiguravaju da se planovi sanacije grupe preispituju i, prema potrebi, ažuriraju najmanje jednom godišnje te nakon svake promjene pravne ili organizacijske strukture, poslovanja ili financijskog položaja grupe, uključujući bilo koji subjekt grupe, koja bi mogla bitno utjecati na plan ili stvoriti potrebu za njegovom izmjenom.

4. Pri donošenju plana sanacije grupe uzima se u obzir oblik zajedničke odluke iz članka 17. sanacijskog tijela za grupu i sanacijskih tijela društva za osiguranje ili društva za reosiguranje kćeri i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e).

Članak 12.

Informacije za potrebe planova sanacije i suradnja društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlasti zahtijevati od društava za osiguranje i društava za reosiguranje ili krajnjeg matičnog društva, ovisno o slučaju:

   (a) da surađuju u izradi planova sanacije odnosno planova sanacije grupe koliko je god potrebno;

   (b) da im dostave, bilo izravno ili putem nadzornog tijela, sve informacije potrebne za izradu i provedbu planova sanacije odnosno planova sanacije grupe.

2. Nadzorna tijela u predmetnim državama članicama surađuju sa sanacijskim tijelima kako bi provjerila jesu li neke ili sve informacije iz stavka 1. već dostupne i te informacije dostavljaju tim sanacijskim tijelima. Sanacijska tijela pribavljaju sve relevantne informacije od nadzornih tijela prije nego što te informacije zatraže od društava za osiguranje i društava za reosiguranje.

3. EIOPA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se utvrđuju postupci i minimalni skup standardnih obrazaca i predložaka za dostavu informacija iz ovog članka te sadržaj tih informacija.

   EIOPA taj nacrt provedbenih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [Ured za publikacije – unijeti datum 18 mjeseci nakon stupanja na snagu].

   Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

POGLAVLJE II.
Mogućnost sanacije

Članak 13.

Procjena mogućnosti sanacije

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela, nakon savjetovanja s nadzornim tijelom, procijene u kojoj se mjeri društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja nisu dio grupe mogu sanirati bez pretpostavke bilo kakve izvanredne javne financijske potpore osim korištenja sustava jamstva u osiguranju, ako je dostupan, ili drugih aranžmana financiranja.

   Smatra se da je društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje moguće sanirati ako je izvediva i vjerodostojna njegova likvidacija u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti ili njegova sanacija koju sanacijsko tijelo provodi primjenom raznih instrumenata sanacije iz članka 26. stavka 3. i izvršavanjem sanacijskih ovlasti iz članaka od 40. do 52. u odnosu na njega.

2. Sanacijska tijela procjenjuju mogućnost sanacije iz stavka 1. istodobno s izradom i ažuriranjem plana sanacije u skladu s člankom 9. i za potrebe izrade i ažuriranja tog plana.

3. EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuju pitanja i kriteriji za procjenu mogućnosti sanacije društava ili grupa za osiguranje ili reosiguranje predviđene stavkom 1. i člankom 14.

EIOPA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [Ured za publikacije – unijeti datum 18 mjeseci nakon stupanja na snagu].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje nacrta regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

Članak 14.

Procjena mogućnosti sanacije grupa

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela za grupu, zajedno sa sanacijskim tijelima društava kćeri, nakon savjetovanja s nadzornikom grupe i nadzornim tijelima tih društava kćeri, procijene u kojoj se mjeri grupe mogu sanirati bez pretpostavke bilo kakve izvanredne javne financijske potpore osim korištenja sustava jamstva u osiguranju, ako je dostupan, ili drugih aranžmana financiranja.

2. Smatra se da je grupu moguće sanirati ako je izvediva i vjerojatna likvidacija subjekata grupe koju sanacijska tijela provode u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti ili sanacija te grupe koju sanacijsko tijelo provodi primjenom instrumenata sanacije na subjekte te grupe i izvršavanjem sanacijskih ovlasti u odnosu na njih, ako se oni mogu jednostavno i pravodobno razdvojiti, ili na bilo koji drugi način predviđen nacionalnim pravom.

   Sanacijski kolegiji iz članka 68. pri izvršavanju svojih funkcija uzimaju u obzir procjenu mogućnosti sanacije grupe.

3. Sanacijska tijela za grupu procjenjuju mogućnost sanacije grupe istodobno s izradom i ažuriranjem planova sanacije grupe u skladu s člankom 10. te za potrebe izrade i ažuriranja tih planova. Procjena se provodi u skladu s postupkom odlučivanja utvrđenim u članku 11.

Članak 15.

Ovlasti za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije

1. Države članice osiguravaju da, kada se na temelju procjene mogućnosti sanacije subjekta provedene u skladu s člankom 13. ili 14. pokaže da postoje bitne prepreke mogućnosti sanacije društva za osiguranje ili društva za reosiguranje, sanacijsko tijelo pisanim putem o tome obavijesti to društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje i predmetno nadležno tijelo.

2. Zahtjev da sanacijska tijela izrade planove sanacije i da relevantna sanacijska tijela u skladu s člankom 17. postignu zajedničku odluku o planovima sanacije grupe iz članka 9. stavka 1. odnosno članka 11. stavka 4. suspendira se nakon obavijesti iz stavka 1. ovog članka dok sanacijsko tijelo ne prihvati mjere za uklanjanje bitnih prepreka mogućnosti sanacije u skladu sa stavkom 3. ovog članka ili dok se ne o njima ne odluči u skladu sa stavkom 4. ovog članka.

3. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje u roku od četiri mjeseca od datuma primitka obavijesti iz stavka 1. predlaže sanacijskom tijelu moguće mjere za rješavanje ili uklanjanje bitnih prepreka navedenih u obavijesti.

Vremenskim okvirom za provedbu mjera iz prvog podstavka koje je izradilo predmetno društvo uzimaju se u obzir razlozi bitnih prepreka.

Sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadzornim tijelom, procjenjuje jesu li mjere iz prvog podstavka djelotvorne za rješavanje ili uklanjanje predmetne bitne prepreke.

4. Ako sanacijska tijela smatraju da mjere koje je predložilo društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje u skladu sa stavkom 3. prvim podstavkom nisu djelotvorne za smanjenje ili uklanjanje predmetnih prepreka, ona zahtijevaju, izravno ili neizravno preko nadzornog tijela, da predmetno društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje poduzme bilo koju alternativnu mjeru iz stavka 5. i o tim mjerama pisanim putem obavješćuje taj subjekt, koji predlaže plan za usklađivanje s tim zahtjevima u roku od mjesec dana od primitka te obavijesti.

Pri utvrđivanju alternativnih mjera sanacijska tijela obrazlažu zašto se mjerama koje je predložilo društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje ne bi mogle ukloniti prepreke mogućnosti sanacije i zašto su predložene alternativne mjere razmjerne za uklanjanje tih prepreka. Sanacijska tijela uzimaju u obzir učinak mjera na poslovanje društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, njegovu stabilnost i sposobnost doprinošenja gospodarstvu.

5. Alternativne mjere iz stavka 4. su bilo što od sljedećega:

(a) zahtijevati da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje provede reviziju sporazuma o financiranju unutar grupe ili preispita njihovo nepostojanje ili sastavi sporazume o uslugama, unutar grupe ili s trećim stranama;

(b) zahtijevati da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ograniči najveće moguće pojedinačne i agregirane izloženosti;

(c) odrediti posebne ili redovne zahtjeve za dostavu dodatnih informacija važnih za sanaciju;

(d) zahtijevati da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje proda određenu imovinu ili restrukturira obveze;

(e) zahtijevati da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ograniči ili ukine posebne postojeće ili predložene aktivnosti;

(f) ograničiti ili spriječiti razvoj novih ili postojećih linija poslovanja ili prodaju novih ili postojećih proizvoda;

(g) zahtijevati da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje promijeni strategiju reosiguranja;

(h) zahtijevati izmjene pravnih ili operativnih struktura društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili bilo kojeg subjekta grupe, izravno ili neizravno pod njegovom kontrolom, kako bi se smanjila složenost s ciljem osiguravanja mogućnosti pravnog i operativnog razdvajanja ključnih funkcija od ostalih funkcija primjenom instrumenata sanacije;

(i) zahtijevati da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili matično društvo osnuje matični osigurateljni holding u državi članici ili matični osigurateljni holding iz Unije;

(j) ako je društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje društvo kći mješovitog osigurateljnog holdinga, zahtijevati da mješoviti osigurateljni holding osnuje posebni osigurateljni holding za kontrolu tog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, ako je to potrebno kako bi se olakšala sanacija društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i izbjeglo da primjena instrumenata sanacije i izvršavanje sanacijskih ovlasti negativno utječe na nefinancijski dio grupe.

6. Prije utvrđivanja alternativne mjere iz stavka 5. sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadzornim tijelom, na odgovarajući način uzima u obzir mogući učinak takve mjere na održivost i stabilnost tekućeg poslovanja tog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i na unutarnje tržište.

7. Obavijesti ili odluka donesena u skladu sa stavkom 1. ili 4.:

(a) sadržava razloge za predmetnu procjenu ili zaključak;

(b) sadržava objašnjenje o tome na koji način obavijest odnosno odluka zadovoljava zahtjev razmjerne primjene utvrđen u stavku 4. drugom podstavku;

(c) podložna je pravu na žalbu.

8. EIOPA do [Ured za publikacije – unijeti datum 18 mjeseci nakon stupanja na snagu] izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1094/2010 kojima se pobliže određuju mjere predviđene stavkom 5. i okolnosti u kojima se svaka mjera primjenjuje.

Članak 16.

Ovlasti za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije: postupanje s grupama

1. Sanacijsko tijelo za grupu, zajedno sa sanacijskim tijelima društava kćeri, nakon savjetovanja s kolegijem nadzornika, razmatra procjenu iz članka 14. unutar sanacijskog kolegija i poduzima sve potrebne korake kako bi se postigla zajednička odluka, kako je navedeno u članku 17., o primjeni mjera utvrđenih u skladu s člankom 15. stavkom 4. u odnosu na sve relevantne subjekte grupe.

2. Sanacijsko tijelo za grupu, u suradnji s nadzornikom grupe i EIOPA-om, u skladu s člankom 25. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1094/2010, priprema i podnosi izvješće krajnjem matičnom društvu i sanacijskim tijelima društava kćeri, koja to izvješće dostavljaju društvima kćerima u njihovoj nadležnosti. Izvješće se priprema nakon savjetovanja s nadzornim tijelima i u njemu se analiziraju bitne prepreke učinkovitoj primjeni instrumenata sanacije iz članka 26. stavka 3. i izvršavanju sanacijskih ovlasti iz članaka od 40. do 52. u odnosu na grupu. U izvješću se preporučuju sve razmjerne i ciljane mjere koje su, prema mišljenju sanacijskog tijela za grupu, potrebne ili primjerene za uklanjanje tih prepreka, uzimajući u obzir učinak tih mjera na poslovni model grupe.

3. U roku od četiri mjeseca od datuma primitka izvješća krajnje matično društvo može se očitovati i predložiti sanacijskom tijelu za grupu alternativne mjere za uklanjanje prepreka utvrđenih u izvješću.

Sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadzornim tijelom, procjenjuje jesu li te mjere djelotvorne za rješavanje ili uklanjanje bitne prepreke.

4. Sanacijsko tijelo za grupu o svim mjerama koje je predložilo krajnje matično društvo obavješćuje tijela koja su članovi sanacijskog kolegija ili u njemu sudjeluju. Sanacijska tijela za grupu i sanacijska tijela društva kćeri, nakon savjetovanja s nadzornim tijelima, čine sve što je u njihovoj moći kako bi postigla zajedničku odluku, kako je navedeno u članku 17., unutar sanacijskog kolegija u pogledu utvrđivanja bitnih prepreka i, prema potrebi, procjene mjera koje je predložilo krajnje matično društvo i mjera koje zahtijevaju tijela radi rješavanja ili uklanjanja prepreka. Pritom uzimaju u obzir mogući učinak mjera u svim državama članicama u kojima grupa posluje.

POGLAVLJE III.
Zajedničke odluke

Članak 17.

Zajedničke odluke

1. Nadzornici grupe, nadzorna tijela, sanacijska tijela za grupu i sanacijska tijela nastoje postići zajedničke odluke iz članka 8. stavka 2., članka 11. stavka 4. i članka 16. stavka 4., ovisno o slučaju, u roku od četiri mjeseca od datuma:

(a) kad je nadzornik grupe dostavio preventivni plan oporavka grupe u skladu s člankom 7. stavkom 4.;

(b) kad je sanacijsko tijelo za grupu dostavilo informacije iz članka 11. stavka 1. drugog podstavka;

(c) podnošenja očitovanja krajnjeg matičnog društva ili istekom roka od četiri mjeseca iz članka 16. stavka 3., ovisno o tome što nastupi ranije.

EIOPA može, na zahtjev nadzornog tijela ili sanacijskog tijela, pomoći nadzornicima grupe, nadzornim tijelima, sanacijskim tijelima za grupu i sanacijskim tijelima u postizanju zajedničke odluke u skladu s člankom 31. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1094/2010.

2. Ako se u roku iz stavka 1. ne postigne zajednička odluka o bilo kojem pitanju iz drugog podstavka, nadzornik grupe ili sanacijsko tijelo za grupu, ovisno o slučaju, donose vlastitu odluku o tim pitanjima.

Pitanja iz prvog podstavka su sljedeća pitanja:

(a) preispitivanje i procjena preventivnog plana oporavka grupe iz članka 8.;

(b) mjere koje krajnje matično društvo treba poduzeti u skladu s člankom 6. stavcima 3. i 4.;

(c) plan sanacije grupe iz članka 10.;

(d) mjere iz članka 16.

Odluka nadzornika grupe ili sanacijskog tijela za grupu, ovisno o slučaju, mora biti detaljno obrazložena te se njome uzimaju u obzir mišljenja i zadrške drugih nadzornih tijela ili sanacijskih tijela, ovisno o slučaju, izneseni tijekom četveromjesečnog razdoblja. Odluka se dostavlja krajnjem matičnom društvu i drugim relevantnim tijelima.

3. Ako u roku iz stavka 1. nadzorna tijela ili sanacijska tijela ne postignu zajedničku odluku o bilo kojem pitanju iz drugog podstavka, svako nadzorno tijelo odnosno sanacijsko tijelo, ovisno o slučaju, donosi vlastitu odluku o tim pitanjima.

   Pitanja iz prvog podstavka su sljedeća pitanja:

   (a) je li potrebno izraditi plan sanacije na pojedinačnoj osnovi za društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje u njihovoj nadležnosti kako je navedeno u članku 8. stavku 2.;

   (b) primjena mjera iz članka 6. stavaka 3. i 4. na razini društava kćeri;

   (c) utvrđivanje bitnih prepreka i, prema potrebi, procjena mjera koje je predložilo krajnje matično društvo i mjera koje zahtijevaju tijela kako bi se riješile ili uklonile prepreke, kako je navedeno u članku 16. stavku 1.

4. Ako u roku od četiri mjeseca iz stavka 1. sanacijska tijela ne postignu zajedničku odluku o donošenju plana sanacije grupe, kako je navedeno u članku 11. stavku 4., svako sanacijsko tijelo nadležno za društvo kćer donosi vlastitu odluku te izrađuje i ažurira plan sanacije za subjekte u njegovoj nadležnosti. Svako sanacijsko tijelo o svojoj odluci obavješćuje ostale članove sanacijskog kolegija.

5. Svaka odluka nadzornih ili sanacijskih tijela u skladu sa stavkom 3. ili 4. mora biti detaljno obrazložena te se njome uzimaju u obzir mišljenja i zadrške drugih nadzornih tijela, sanacijskih tijela ili tijela za grupu, ovisno o slučaju.

6. Nadzorna tijela ili sanacijska tijela koja se ne slažu s odlukom iz stavaka 3. i 4. mogu postići zajedničku odluku o preventivnom planu oporavka grupe ili planu sanacije grupe za subjekte grupe u njihovoj nadležnosti.

7. Ako prije isteka roka od četiri mjeseca iz stavka 1. bilo koje predmetno nadležno tijelo ili sanacijsko tijelo uputi predmet EIOPA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1094/2010, predmetni nadzornik grupe, sanacijsko tijelo za grupu, nadzorno tijelo ili sanacijsko tijelo, ovisno o slučaju, odgađa svoju odluku iz stavaka 2., 3. i 4., čeka odluku koju EIOPA-e može donijeti u skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EIOPA-e. Rok od četiri mjeseca iz stavka 1. smatra se fazom mirenja iz članka 19. stavka 2. te uredbe. EIOPA donosi svoju odluku u roku od mjesec dana. Predmet se ne upućuje EIOPA-i nakon isteka roka od četiri mjeseca iz stavka 1. ili nakon što se postigne zajednička odluka. Ako EIOPA ne donese odluku u roku od mjesec dana nakon joj je upućen predmet, primjenjuje se odluka nadzornika grupe, sanacijskog tijela za grupu, nadzornog tijela ili sanacijskog tijela za grupu ili društvo kćer na pojedinačnoj razini, ovisno o slučaju.

8. Zajednička odluka iz članka 8. stavka 2., članka 11. stavka 4., članka 16. stavka 4. i stavka 6. ovog članka te odluke iz stavaka 2., 3. i 4. ovog članka smatraju se konačnima i primjenjuju ih ostala predmetna nadzorna tijela odnosno sanacijska tijela u predmetnim državama članicama.

9. Ako su donesene zajedničke odluke u skladu s člankom 11. stavkom 4. ili, u slučaju planova sanacije grupe, stavkom 6. ovog članka i ako sanacijsko tijelo procijeni da

predmet neslaganja u pogledu sanacijskih planova grupe utječe na fiskalne odgovornosti njegove države članice, sanacijsko tijelo za grupu pokreće ponovnu procjenu plana sanacije.

GLAVA III.
SANACIJA

POGLAVLJE I.
Ciljevi sanacije, uvjeti za sanaciju i opća načela

Članak 18.

Ciljevi sanacije

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela pri primjeni instrumenata sanacije iz članka 26. stavka 3. i izvršavanju sanacijskih ovlasti iz članaka od 40. do 52. vode računa o ciljevima sanacije iz stavka 2. i odaberu instrumente i ovlasti kojima se ti ciljevi najbolje ostvaruju u danim okolnostima.

2. Ciljevi sanacije iz stavka 1. su sljedeći:

   (a) zaštita ugovaratelja osiguranja, korisnika osiguranja i podnositelja odštetnih zahtjeva;

   (b) održavanje financijske stabilnosti, posebno sprečavanjem širenja zaraze i održavanjem tržišne discipline;

   (c) osiguravanje kontinuiteta ključnih funkcija;

   (d) zaštita javnih sredstava tako da se što je više moguće smanji oslanjanje na izvanrednu javnu financijsku potporu.

   Države članice osiguravaju da sanacijska tijela pri provedbi ciljeva sanacije nastoje smanjiti trošak sanacije i izbjeći uništenje vrijednosti kad god ono nije nužno za ostvarivanje tih ciljeva sanacije.

3. Ciljevi sanacije iz stavka 2. jednako su važni; države članice osiguravaju da sanacijska tijela osiguraju ravnotežu među njima ovisno o prirodi i okolnostima svakog slučaja.

Članak 19.

Uvjeti za sanaciju

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela poduzmu mjeru sanacije društva za osiguranje ili društva za reosiguranje samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

   (a) nadzorno tijelo utvrdilo je nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom ili, podložno uvjetima iz stavka 2., sanacijsko tijelo utvrdilo je nakon savjetovanja s nadzornim tijelom da društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje propada ili je vjerojatno da će propasti;

   (b) nije realno očekivati da bi alternativne mjere privatnog sektora ili nadzorne mjere, uključujući preventivne i korektivne mjere, spriječile propast društva u razumnom vremenskom okviru;

   (c) mjera sanacije potrebna je u javnom interesu.

2. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela, nakon savjetovanja s nadzornim tijelom, imaju potrebne alate za donošenje zaključka iz stavka 1. točke (a), a posebno odgovarajući pristup svim relevantnim informacijama. Nadzorno tijelo bez odgode dostavlja sanacijskom tijelu sve relevantne informacije koje ono zatraži za potrebe svoje procjene.

3. Za potrebe stavka 1. točke (a), društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje propada ili je vjerojatno da će propasti u svim sljedećim okolnostima:

   (a) društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje nije usklađeno ili vjerojatno neće biti usklađeno s minimalnim potrebnim kapitalom iz glave I. poglavlja VI. odjeljka 5. Direktive 2009/138/EZ i nije realno očekivati da će se s njim ponovno uskladiti;

   (b) društvo za osiguranje ili društvo za osiguranje više ne ispunjava uvjete za dobivanje odobrenja za rad ili u velikoj mjeri ne ispunjava svoje obveze prema zakonima i drugim propisima koji se na njega odnose ili postoje objektivni elementi koji podupiru zaključak da će društvo u skoroj budućnosti prestati ispunjavati svoje obveze na način koji opravdava oduzimanje odobrenja za rad;

   (c) društvo za osiguranje ili društvo za osiguranje nije u mogućnosti otplaćivati svoje dugove ili izvršavati druge obveze po njihovu dospijeću, uključujući isplate ugovarateljima osiguranja ili korisnicima osiguranja, ili postoje objektivni elementi koji podupiru zaključak da će društvo u skoroj budućnosti biti u takvoj situaciji;

   (d) nužna je izvanredna javna financijska potpora.

4. Za potrebe stavka 1. točke (c) mjera sanacije je u javnom interesu ako je potrebna da se postigne jedan ili više ciljeva sanacije iz članka 18. stavka 2. i razmjerna je tim ciljevima i ako se likvidacijom institucije u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti ti ciljevi sanacije ne bi postigli u jednakoj mjeri.

Članak 20.

Uvjeti za sanaciju u vezi s matičnim društvima i holdinzima

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu poduzeti mjere sanacije u odnosu na bilo koji subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (d) ako taj subjekt ispunjava uvjete iz članka 19. stavka 1.

2. Ako su društva za osiguranje ili društva za reosiguranje kćeri mješovitog osigurateljnog holdinga u posrednom ili neposrednom vlasništvu posredničkog osigurateljnog holdinga, države članice osiguravaju da se mjere sanacije za potrebe sanacije grupe poduzimaju u odnosu na posrednički osigurateljni holding i ne poduzimaju mjere sanacije za potrebe sanacije grupe u odnosu na mješoviti osigurateljni holding.

3. Podložno stavku 2., sanacijska tijela mogu poduzeti mjeru sanacije u odnosu na bilo koji subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (c) do (e), čak i ako ti subjekti ne ispunjavaju uvjete iz stavka 1., ako su zadovoljeni svi sljedeći uvjeti:

   (a) najmanje jedno društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje kći ispunjava uvjete iz članka 19. stavka 1.;

(b) priroda imovine i obveza društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje je takva da njihova propast ugrožava drugo društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje u grupi ili grupu u cjelini ili zakon o nesolventnosti države članice propisuje da se grupe tretiraju kao cjelina;

(c) mjera sanacije u odnosu na subjekte iz članka 1. stavka 1. točaka od (c) do (e) nužna je za sanaciju društva za osiguranje ili društva za reosiguranje kćeri ili za sanaciju grupe u cjelini.

Članak 21.

Postupak u slučaju nesolventnosti u odnosu na društva koja nisu predmet mjere sanacije

Države članice osiguravaju da se društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja ispunjavaju uvjete iz članka 19. stavka 1. točaka (a) i (b), ali ne i uvjet iz članka 19. stavka 1. točke (c) i koja su usklađena s minimalnim potrebnim kapitalom iz glave I. poglavlja VI. odjeljka 5. Direktive 2009/138/EZ likvidiraju na uredan način u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti kojim se osigurava uredan izlazak s tržišta.

Članak 22.

Opća načela sanacije

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela pri primjeni instrumenata sanacije iz članka 26. stavka 3. i izvršavanju sanacijskih ovlasti iz članaka od 40. do 52. poduzmu sve potrebne mjere kako bi osigurale da se mjere sanacije poduzimaju u skladu sa sljedećim načelima:

(a) dioničari društva u sanaciji snose prve gubitke;

(b) vjerovnici društva u sanaciji snose gubitke nakon dioničara u skladu s redoslijedom prvenstva njihovih potraživanja u okviru redovnog postupka u slučaju nesolventnosti, osim ako je u ovoj Direktivi izričito navedeno drukčije;

(c) zamjenjuje se upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo i više rukovodstvo društva u sanaciji, osim ako se smatra da je potpuno ili djelomično zadržavanje tog tijela ili višeg rukovodstva nužno za postizanje ciljeva sanacije;

(d) upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo i više rukovodstvo društva u sanaciji pruža svu pomoć koja je potrebna za postizanje ciljeva sanacije;

(e) fizičke i pravne osobe snose građanskopravnu ili kaznenopravnu odgovornost u okviru svoje odgovornosti za propast društva;

(f) ako ovom Direktivom nije predviđeno drukčije, prema vjerovnicima iste kategorije postupa se jednako;

(g) nijedan dioničar ni vjerovnik ne snosi veće gubitke od onih koje bi snosio u slučaju likvidacije društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti u skladu sa zaštitnim mjerama iz članaka 53. do 55.;

(h) mjere sanacije poduzimaju se u skladu sa zaštitnim mjerama iz ove Direktive.

2. Ako je društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje dio grupe, sanacijska tijela primjenjuju instrumente sanacije iz članka 26. stavka 3. i izvršavaju sanacijske ovlasti iz članaka od 40. do 52. na način kojim se, posebno u zemljama u kojima grupa posluje, umanjuju:

   (a) učinak na ostale subjekte grupe i na grupu u cjelini;

   (b) negativni učinci na ugovaratelje osiguranja, realno gospodarstvo i financijsku stabilnost u Uniji i njezinim državama članicama.

3. Pri primjeni instrumenata sanacije iz članka 26. stavka 3. i izvršavanju sanacijskih ovlasti iz članaka od 40. do 52. države članice osiguravaju prema potrebi njihovu usklađenost s okvirom Unije za državne potpore.

4. Kad se primjenjuju instrumenti sanacije iz članka 26. stavka 3., subjekt na koji se ti instrumenti primjenjuju smatra se predmetom stečajnog postupka ili sličnog postupka u slučaju nesolventnosti za potrebe članka 5. stavka 1. Direktive Vijeća 2001/23/EC[31].

5. Pri primjeni instrumenata sanacije iz članka 26. stavka 3. i izvršavanju sanacijskih ovlasti iz članaka od 40. do 52. sanacijska tijela prema potrebi obavješćuju predstavnike zaposlenika i savjetuju se s njima.

6. Sanacijska tijela primjenjuju instrumente sanacije iz članka 26. stavka 3. i izvršavaju sanacijske ovlasti iz članaka od 40. do 52. ne dovodeći u pitanje odredbe o predstavnicima zaposlenika u upravljačkim tijelima u skladu s nacionalnim pravom ili praksom.

POGLAVLJE II.
Vrednovanje

Članak 23.

Vrednovanje za potrebe sanacije

1. Sanacijska tijela osiguravaju da se sve mjere sanacije poduzimaju na osnovi vrednovanja, osiguravajući pritom pravednu, razboritu i realnu procjenu imovine, prava i obveza društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje.

2. Prije nego što pokrene sanaciju društva za osiguranje ili društva za reosiguranje, sanacijsko tijelo osigurava provedbu prvog vrednovanja kojim se utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za sanaciju u skladu s člankom 19. stavkom 1. odnosno člankom 20. stavkom 3.

3. Nakon odluke da pokrene sanaciju društva za osiguranje ili društva za reosiguranje, sanacijsko tijelo osigurava provedbu drugog vrednovanja:

   (a) kako bi se dobile potrebne informacije za donošenje odluke o mjeri sanacije koju treba poduzeti;

   (b) kako bi se osiguralo da su svi gubici društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje potpuno priznati u trenutku primjene instrumenata sanacije;

[31] Direktiva Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona (SL L 82, 22.3.2001., str. 16.).

(c) kako bi se dobile potrebne informacije za donošenje odluke o opsegu poništavanja ili razvodnjavanja vlasničkih instrumenata;

(d) kako bi se dobile potrebne informacije za donošenje odluke o opsegu otpisa ili konverzije neosiguranih obveza, uključujući dužničke instrumente;

(e) ako se primjenjuje instrument prijelaznog društva iz članka 32., kako bi se dobile potrebne informacije za donošenje odluke o imovini, pravima i obvezama ili vlasničkim instrumentima koji se mogu prenijeti na prijelazno društvo i odluke o vrijednosti svih naknada koje se mogu platiti društvu za osiguranje ili društvu za reosiguranje u sanaciji ili, ovisno o slučaju, imateljima vlasničkih instrumenata;

(f) ako se primjenjuje instrument prodaje poslovanja iz članka 31., kako bi se dobile potrebne informacije za donošenje odluke o imovini, pravima i obvezama ili vlasničkim instrumentima koji se mogu prenijeti na kupca koji je treća osoba te pružanja informacija sanacijskom tijelu kako bi moglo odrediti što čini komercijalne uvjete za potrebe članka 31.

4. Na vrednovanja iz stavaka 2. i 3. ovog članka može se podnijeti žalba u skladu s člankom 65. samo zajedno s odlukom o primjeni sanacijskog instrumenta ili izvršavanju sanacijske ovlasti.

Članak 24.

Zahtjevi za vrednovanje

1. Države članice osiguravaju da vrednovanja iz članka 23. provodi:

(a) osoba koja je neovisna o bilo kojem javnom tijelu i o društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje;

(b) sanacijsko tijelo, ako vrednovanja ne može provesti osoba iz točke (a).

2. Vrednovanja iz članka 23. smatraju se konačnima ako ih je provela osoba iz stavka 1. točke (a) ovog članka te ako su ispunjeni svi zahtjevi iz stavaka od 3. do 5. ovog članka.

3. Ne dovodeći u pitanje okvir Unije za državne potpore, ako je primjenjiv, konačno vrednovanje temelji se na razboritim pretpostavkama i ne pretpostavlja bilo kakvo potencijalno pružanje izvanredne javne financijske potpore od trenutka poduzimanja mjere sanacije.

4. Konačno vrednovanje dopunjuje se sljedećim informacijama kojima raspolaže društvo za osiguranje odnosno društvo za osiguranje ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e);

(a) ažurirani financijski izvještaj i ažurirano ekonomsko vrednovanje, u skladu s Direktivom Solventnost II, bilance društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e);

(b) izvješće o financijskom položaju društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, uključujući evaluaciju tehničkih pričuva iz glave I. poglavlja VI. odjeljka 2. Direktive 2009/138/EZ za društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) koju je izradila neovisna aktuarska funkcija;

(c) dodatne informacije o tržišnoj i računovodstvenoj vrijednosti imovine, tehničkih pričuva iz glave I. poglavlja VI. odjeljka 2. Direktive 2009/138/EZ i drugih obveza društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e).

5. U konačnom vrednovanju navodi se potpodjela vjerovnika u kategorije u skladu s redoslijedom prvenstva potraživanja na temelju primjenjivog prava o nesolventnosti. Konačno vrednovanje sadržava i procjenu očekivanog postupanja prema svakoj kategoriji dioničara i vjerovnika u slučaju likvidacije društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti.

Procjena iz prvog podstavka ne dovodi u pitanje vrednovanje iz članka 54.

6. EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuje sljedeće:

(a) okolnosti u kojima se osoba smatra neovisnom i od sanacijskog tijela i od društva za osiguranje ili društva za reosiguranje za potrebe stavka 1. ovog članka;

(b) metodologija za procjenjivanje vrijednosti imovine i obveza društva za osiguranje ili društva za reosiguranje u kontekstu sanacije;

(c) odvajanje vrednovanjâ na temelju članaka 23. i 54. ove Direktive.

EIOPA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [Ured za publikacije – unijeti datum 18 mjeseci nakon stupanja na snagu].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

Članak 25.

Privremena i konačna vrednovanja

1. Vrednovanja iz članka 23. koja ne ispunjavaju zahtjeve utvrđene člankom 24. stavkom 2. smatraju se privremenim vrednovanjima.

Privremena vrednovanja sadržavaju zaštitni sloj za dodatne gubitke i primjereno opravdanje tog zaštitnog sloja.

2. Ako sanacijska tijela poduzmu mjeru sanacije na temelju privremenog vrednovanja, ona osiguravaju provedbu konačnog vrednovanja u najkraćem mogućem roku.

Sanacijsko tijelo osigurava da se konačnim vrednovanjem iz prvog podstavka:

(a) omogući potpuno priznavanje svih gubitaka društva za osiguranje ili društva za reosiguranje u njegovim poslovnim knjigama;

(b) dobiju potrebne informacije za donošenje odluke o povratu otpisanih potraživanja vjerovnika ili povećanju vrijednosti plaćenih naknada, u skladu sa stavkom 3.

3. Ako je procjena neto vrijednosti imovine društva za osiguranje ili društva za reosiguranje iz konačnog vrednovanja viša od procjene neto vrijednosti imovine društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje iz privremenog vrednovanja, sanacijsko tijelo može:

(a) povećati vrijednost potraživanja pogođenih vjerovnika koja su otpisana ili restrukturirana;

(b) zahtijevati od prijelaznog društva da izvrši daljnju uplatu naknada u pogledu imovine, prava i obveza društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje u sanaciji ili, ovisno o slučaju, vlasnicima vlasničkih instrumenata.

4. EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuje, za potrebe stavka 1. ovog članka, metodologija izračuna zaštitnog sloja za dodatne gubitke koje treba uvrstiti u privremena vrednovanja.

EIOPA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [Ured za publikacije – unijeti datum 18 mjeseci nakon stupanja na snagu].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

POGLAVLJE III.
Instrumenti sanacije

ODJELJAK 1.
OPĆA NAČELA

Članak 26.

Opće odredbe o instrumentima sanacije

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju potrebne ovlasti za primjenu instrumenata sanacije na društva za osiguranje i društva za reosiguranje i na subjekte iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) koji zadovoljavaju uvjete za sanaciju iz članka 19. stavka 1. ili članka 20. stavka 3.

2. Ako sanacijsko tijelo odluči primijeniti instrument sanacije na društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje ili na subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e), a ta bi mjera sanacije dovela do gubitaka za vjerovnike, posebno za ugovaratelje osiguranja, ili do restrukturiranja ili konverzije njihovih potraživanja, sanacijsko tijelo izvršava ovlast otpisa ili konverzije instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 34. neposredno prije ili zajedno s primjenom instrumenta sanacije.

Konverzija prihvatljivih obveza u instrumente kapitala ne primjenjuje se na osigurnine.

3. Instrumenti sanacije iz stavka 1. su sljedeći:

(a) instrument za solventno *run-off* poslovanje;

(b) instrument prodaje poslovanja;

(c) instrument prijelaznog društva;

(d) instrument odvajanja imovine i obveza;

(e) instrument za otpis ili konverziju.

Podložno stavku 5., sanacijska tijela mogu primjenjivati instrumente sanacije pojedinačno ili u bilo kojoj kombinaciji, osim instrumenta odvajanja imovine i

obveza, koji se može upotrijebiti samo zajedno s nekim drugim instrumentom sanacije.

4. Ako se upotrebljavaju samo instrument prodaje poslovanja i instrument prijelaznog društva i ako se ti instrumenti upotrebljavaju samo za djelomični prijenos imovine, prava ili obveza društva u sanaciji, preostali dio društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) iz kojeg su imovina, prava ili obveze preneseni likvidira se u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti. Ta likvidacija provodi se u razumnom roku, uzimajući u obzir potrebu da preostali dio društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) pruža usluge ili potporu u skladu s člankom 43. kako bi primatelju omogućio da provodi aktivnosti i usluge koje je stekao tim prijenosom te sve ostale razloge zbog kojih je nastavak poslovanja preostalog dijela društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) potreban kako bi se ostvarili ciljevi sanacije iz članka 18. ili poštovala načela iz članka 22.

   Ako se upotrebljava instrument za solventno *run-off* poslovanje i ako neto vrijednost imovine društva u sanaciji u režimu solventnog *run-off* poslovanja postane negativna, preostali dio društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje likvidira se u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti.

5. Sanacijsko tijelo može naplatiti sve razumno i propisno nastale izdatke u vezi s upotrebom instrumenata sanacije ili sanacijskih ovlasti na jedan ili više sljedećih načina:

   (a) kao odbitak od naknade koju primatelj plaća društvu u sanaciji ili, ovisno o slučaju, vlasnicima dionica ili drugih vlasničkih instrumenata;

   (b) od društva u sanaciji, kao povlašteni vjerovnik;

   (c) iz prihoda nastalih slijedom prestanka poslovanja prijelaznog društva, subjekta za upravljanje imovinom i obvezama ili društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje u režimu solventnog *run-off* poslovanja, kao povlašteni vjerovnik.

6. Države članice osiguravaju da se pravila nacionalnog prava o nesolventnosti koja se odnose na pobojnost i nemogućnost izvršenja pravnih radnji štetnih za vjerovnike ne primjenjuju na prijenose imovine, prava ili obveza s društva u sanaciji na drugi subjekt na temelju primjene instrumenta sanacije ili izvršavanja sanacijske ovlasti.

7. Države članice mogu sanacijskim tijelima dodijeliti dodatne instrumente i ovlasti koji se mogu izvršavati ako društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) zadovoljava uvjete za sanaciju iz članka 19. stavka 1. ili članka 20. stavka 3., pod sljedećim uvjetima:

   (a) ako ti dodatni instrumenti i ovlasti pri primjeni na prekograničnu grupu ne predstavljaju prepreku učinkovitoj sanaciji grupe;

   (b) ako su ti instrumenti i ovlasti usklađeni s ciljevima sanacije iz članka 18 i općim načelima sanacije utvrđenima u člancima 18. i 22.

ODJELJAK 2.
INSTRUMENT ZA SOLVENTNO *RUN-OFF* POSLOVANJE

Članak 27.

Instrument za solventno *run-off* poslovanje

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast društvu u sanaciji oduzeti odobrenje za rad za sklapanje novih ugovora o osiguranju ili reosiguranju i pokrenuti postupak za solventno *run-off* poslovanje društva radi obustave njegova poslovanja.

2. Sanacijska tijela osiguravaju da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje u sanaciji u režimu solventnog *run-off* poslovanja može zadržati odgovarajuće osposobljeno i stručno osoblje kako bi se osigurao uredan nastavak njegovih aktivnosti osiguranja u *run-off* fazi do njegove likvidacije.

3. Sanacijska tijela, u bliskoj suradnji s nadzornim tijelima, prate troškove i izdatke društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje u sanaciji kako bi se očuvala njegova vrijednost i utrživost.

4. Sanacijska tijela, u bliskoj suradnji s nadzornim tijelima, ocjenjuju planirane promjene u strukturi imovine, pomno prate ugovore o reosiguranju i zahtijevaju barem na tromjesečnoj osnovi neovisno aktuarsko preispitivanje tehničkih pričuva i rezervi.

5. Pri primjeni instrumenta za solventno *run-off* poslovanje sanacijska tijela ograničavaju ili zabranjuju sve naknade vlasničkog kapitala i instrumenata koji se smatraju vlasničkim kapitalom, uključujući isplate dividendi, te ograničava ili zabranjuje sva plaćanja varijabilnih naknada i diskrecijskih mirovinskih pogodnosti.

6. Sanacijska tijela donose odluku o likvidaciji društva u sanaciji u režimu solventnog *run-off* poslovanja u svim sljedećim slučajevima, koji god od njih prvi nastupi:

   (a) ako se društvo u sanaciji u režimu solventnog *run-off* poslovanja spoji s drugim subjektom;

   (b) ako se sva ili gotovo sva imovina, prava ili obveze društva u sanaciji u režimu solventnog *run-off* poslovanja prodaju kupcu koji je treća osoba;

   (c) ako je imovina društva u sanaciji u režimu solventnog *run-off* poslovanja potpuno likvidirana i njegove su obveze u potpunosti izvršene;

   (d) ako neto vrijednost imovine društva u sanaciji u režimu solventnog *run-off* poslovanja postane negativna.

7. Ako društvo u sanaciji u režimu solventnog *run-off* poslovanja prestane poslovati u okolnostima iz stavka 6. točke (b), preostali dio društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje likvidira se u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti.

   Podložno članku 26. stavku 6., svi prihodi nastali slijedom prestanka poslovanja društva za osiguranje ili društva za reosiguranje u *run-off* fazi idu u korist njegovih dioničara.

ODJELJAK 3.
INSTRUMENT ODVAJANJA IMOVINE I OBVEZA, INSTRUMENT PRODAJE POSLOVANJA I INSTRUMENT PRIJELAZNOG DRUŠTVA

Članak 28.

Načela za primjenu instrumenta odvajanja imovine i obveza, instrumenta prodaje poslovanja i instrumenta prijelaznog društva

1. Države članice osiguravaju da, podložno članku 31. stavcima 5. i 6. te članku 65., sanacijska tijela imaju ovlast za primjenu instrumenta odvajanja imovine i obveza, instrumenta prodaje poslovanja i instrumenta prijelaznog društva bez dobivanja suglasnosti dioničara društva u sanaciji ili bilo koje treće strane, osim kupca ili prijelaznog društva, i bez ispunjavanja bilo kakvih postupovnih zahtjeva na temelju prava o trgovačkim društvima ili o vrijednosnim papirima, osim onih utvrđenih u članku 29.

2. U skladu s člankom 26. stavkom 7., sve naknade koje je platio kupac ili prijelazno društvo idu u korist:

   (a) vlasnika dionica ili drugih vlasničkih instrumenata, ako su te dionice ili ti drugi vlasnički instrumenti koje je izdalo društvo u sanaciji preneseni s imatelja tih dionica ili instrumenata na kupca ili prijelazno društvo;

   (b) društva u sanaciji, ako su imovina ili obveze društva u sanaciji djelomično ili u cijelosti preneseni na kupca ili prijelazno društvo.

3. Podložno članku 26. stavku 7., sve naknade koje je platio subjekt za upravljanje imovinom i obvezama iz članka 30. stavka 2. u vezi s imovinom, pravima i obvezama stečenima izravno od društva u sanaciji idu u korist društva u sanaciji. Naknada se može platiti u obliku dužničkog instrumenta koji izdaje subjekt za upravljanje imovinom i obvezama.

4. Na prijenose izvršene primjenom instrumenta odvajanja imovine i obveza, instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelaznog društva primjenjuju se zaštitne mjere iz glave III. poglavlja V.

5. Sanacijska tijela mogu više puta upotrijebiti instrument odvajanja imovine i obveza, instrument prodaje poslovanja i instrument prijelaznog društva za provedbu dodatnih prijenosa ako je to potrebno za postizanje ciljeva sanacije iz članka 18.

6. Države članice osiguravaju da kupac ili prijelazno društvo iz stavka 1. može nastaviti koristiti prava članstva i pristupa, ako je relevantno, platnom sustavu, sustavu poravnanja i namire, burzama i sustavima jamstva u osiguranju društva u sanaciji, pod uvjetom da ispunjava kriterije za članstvo i sudjelovanje u takvim sustavima.

   Ako nisu ispunjeni svi kriteriji iz prvog podstavka, države članice osiguravaju:

   (a) da se kupcu ili prijelaznom društvu ne uskrati članstvo i sudjelovanje u platnom sustavu, sustavu poravnanja i namire, burzama i sustavima jamstva u osiguranju na temelju toga što kupac ili prijelazno društvo ne posjeduje rejting agencije za procjenu kreditnog rejtinga ili što taj rejting nije u skladu s razinom rejtinga potrebnom za pristup takvim sustavima;

   (b) da se u slučaju kad kupac ili prijelazno društvo ne ispunjava kriterije članstva ili sudjelovanja u platnom sustavu, sustavu poravnanja ili namire, burzi ili

sustavu jamstva u osiguranju, prava iz prvog podstavka koriste se u razdoblju koje odredi sanacijsko tijelo i koje ne smije biti dulje od 24 mjeseca, ali koje se može obnoviti na zahtjev kupca ili prijelaznog društva upućen sanacijskom tijelu.

7. Ne dovodeći u pitanje glavu III. poglavlje V., dioničari ili vjerovnici društva u sanaciji i ostale treće strane čija se imovina, prava ili obveze ne prenose primjenom instrumenta imovine i obveza, instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelaznog društva nemaju nikakva prava ni potraživanja prema imovini, pravima i obvezama koji se prenose ni u vezi s tom imovinom, pravima i obvezama, kao ni prema upravnom, upravljačkom ili nadzornom tijelu ili višem rukovodstvu prijelaznog društva ili subjekta za upravljanje imovinom i obvezama niti u prethodno navedenim tijelima odnosno rukovodstvu.

Članak 29.

Postupovni zahtjevi u pogledu prodaje poslovanja, imovine, prava ili obveza u sanaciji

1. Podložno stavku 3. ovog članka, države članice osiguravaju da se u slučaju kad sanacijska tijela namjeravaju primijeniti instrument prodaje poslovanja ili prodati prijelazno društvo ili njegovu imovinu, prava ili obveze, društvo u sanaciji, prijelazno društvo ili predmetna imovina, prava, obveze, dionice ili drugi vlasnički instrumenti stavljaju na tržište u skladu s kriterijima iz stavka 2. Paketi prava, imovine i obveza mogu se odvojeno stavljati na tržište.

2. Ne dovodeći u pitanje okvir Unije za državne potpore, ako je primjenjiv, kriteriji za stavljanje na tržište iz stavka 1. su sljedeći:

   (a) stavljanje na tržište maksimalno je transparentno i bez bitno pogrešnog prikazivanja imovine, prava, obveza, dionica ili drugih vlasničkih instrumenata društva ili prijelaznog društva koje tijelo namjerava prenijeti;

   (b) pri stavljanju na tržište ne daje se neopravdana prednost potencijalnim kupcima i nema njihove diskriminacije;

   (c) pri stavljanju na tržište nema sukoba interesa;

   (d) pri stavljanju na tržište nijednom potencijalnom kupcu ne daje se nepoštena prednost;

   (e) pri stavljanju na tržište uzima se u obzir potreba za hitnom provedbom mjere sanacije;

   (f) pri stavljanju na tržište nastoji se u najvećoj mogućoj mjeri povećati prodajnu cijenu obuhvaćenih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza.

   Načela iz ovog stavka ne sprečavaju sanacijska tijela da nude prodaju određenim potencijalnim kupcima.

   Svako objavljivanje stavljanja na tržište društva u sanaciji ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) ili prijelaznog društva koje bi se inače zahtijevalo u skladu s člankom 17. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 596/2014 može se odgoditi u skladu s člankom 17. stavkom 4. ili 5. te uredbe.

3. Sanacijska tijela mogu odlučiti ne ispuniti zahtjev o stavljanju na tržište ako utvrde da bi ispunjavanje zahtjeva iz stavka 2. moglo ugroziti jedan ili više ciljeva sanacije iz članka 18.

Članak 30.

Instrument odvajanja imovine i obveza

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast da prenesu imovinu, prava ili obveze društva u sanaciji ili prijelaznog društva na jedan ili više subjekata za upravljanje imovinom i obvezama.

2. Za potrebe instrumenta odvajanja imovine i obveza, subjekt za upravljanje imovinom i obvezama je pravna osoba koja ispunjava sve sljedeće zahtjeve:

   (a) u potpunom je ili djelomičnom vlasništvu jednog ili više javnih tijela, što može uključivati sanacijsko tijelo, i pod kontrolom je sanacijskog tijela;

   (b) osnovan je u svrhu primanja dijela ili sve imovine, prava ili obveza jednog ili više društava u sanaciji ili prijelaznog društva.

3. Subjekt za upravljanje imovinom i obvezama upravlja portfeljima koji su mu preneseni s ciljem maksimalnog povećanja njezine vrijednosti putem prodaje tih portfelja ili uredne likvidacije.

4. Države članice osiguravaju da se subjekt za upravljanje imovinom i obvezama posluje u skladu sa sljedećim zahtjevima:

   (a) predmetno sanacijsko tijelo odobrilo je osnivačke akte subjekta za upravljanje imovinom i obvezama;

   (b) ovisno o vlasničkoj strukturi subjekta za upravljanje imovinom i obvezama, predmetno sanacijsko tijelo imenuje ili odobrava upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo subjekta;

   (c) predmetno sanacijsko tijelo odobrava primitke članova upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela i utvrđuje njihove odgovornosti;

   (d) predmetno sanacijsko tijelo odobrava strategiju i profil rizičnosti subjekta za upravljanje imovinom i obvezama.

5. Sanacijska tijela mogu izvršavati ovlast iz stavka 1. za prijenos imovine, prava ili obveza samo u vezi s drugim instrumentima sanacije iz članka 26. stavka 3. i ako nastupi bilo koja od sljedećih situacija:

   (a) ako je situacija na odgovarajućem tržištu za tu imovinu, prava ili obveze takva da bi njihova likvidacija u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti mogla negativno utjecati na jedno ili više financijskih tržišta;

   (b) ako je takav prijenos nužan da se olakša upotreba instrumenta za solventno *run-off* poslovanje ili osigura pravilno funkcioniranje društva u sanaciji ili prijelaznog društva;

   (c) ako je takav prijenos potreban za postizanje maksimalnog prihoda od likvidacije.

6. Kad primjenjuju instrument za odvajanje imovine i obveza, sanacijska tijela, u skladu s člankom 23. i Unijinim okvirom za državne potpore, utvrđuju naknadu za prijenos

imovine, prava i obveza na subjekt za upravljanje imovinom i obvezama. Ovim stavkom ne sprečava se da naknada ima nominalnu ili negativnu vrijednost.

7. Ako su sanacijska tijela primijenila instrument prijelaznog društva, subjekt za upravljanje imovinom i obvezama može nakon primjene tog instrumenta steći imovinu, prava ili obveze od prijelaznog društva.

8. Sanacijska tijela mogu više puta prenijeti imovinu, prava ili obveze s društva u sanaciji na jedan ili više subjekata za upravljanje imovinom i obvezama te imovinu, prava ili obveze prenijeti natrag s jednog ili više subjekata za upravljanje imovinom i obvezama na društvo u sanaciji u bilo kojoj od sljedećih situacija:

   (a) mogućnost povratnog prijenosa imovine, prava ili obveza izričito je navedena u instrumentu u okviru kojeg je izvršen prijenos;

   (b) imovina, prava ili obveze nisu obuhvaćeni kategorijama imovine, prava ili obveza koje su navedene u instrumentu u okviru kojeg je izvršen prijenos ili ne ispunjavaju uvjete za prijenos koji su u njemu navedeni.

   U oba slučaja iz točaka (a) i (b) povratni prijenos može se izvršiti u bilo kojem roku navedenom u tom instrumentu za predmetnu svrhu i uz poštovanje svih drugih uvjeta koji su u njemu navedeni.

   Društvo u sanaciji obvezno je prihvatiti povrat imovine, prava i obveza prenesenih u skladu s točkama (a) i (b).

9. Ciljevi subjekta za upravljanje imovinom i obvezama ne podrazumijevaju nikakvu dužnost ili odgovornost prema dioničarima ili vjerovnicima društva u sanaciji. Članovi upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela i više rukovodstvo subjekta za upravljanje imovinom i obvezama nemaju nikakvu odgovornost prema takvim dioničarima ili vjerovnicima zbog radnji ili propusta tijekom obavljanja njihovih dužnosti, osim ako ta radnja ili propust podrazumijeva grubu nepažnju ili tešku povredu radne dužnosti u skladu s nacionalnim pravom koja izravno utječe na prava takvih dioničara ili vjerovnika.

   Države članice mogu dodatno ograničiti odgovornost subjekta za upravljanje imovinom i obvezama i članova njegova upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela ili višeg rukovodstva u vezi s radnjama i propustima u obavljanju njihovih dužnosti.

Članak 31.

Instrument prodaje poslovanja

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast da na kupca koji nije prijelazno društvo prenesu sljedeće:

   (a) dionice ili druge vlasničke instrumente koje je izdalo društvo u sanaciji;

   (b) svu ili bilo koju imovinu, prava ili obveze društva u sanaciji.

2. Prijenos na temelju stavka 1. odvija se pod komercijalnim uvjetima, uzimajući u obzir okolnosti te u skladu s okvirom Unije za državne potpore.

   Sanacijska tijela poduzimaju sve razumne korake kako bi osigurala komercijalne uvjete prijenosa koji su u skladu s vrednovanjem izvršenim na temelju članka 23., uzimajući u obzir okolnosti pojedinog slučaja.

3. Sanacijska tijela mogu, uz suglasnost kupca, vratiti izvršene prijenose ako je to opravdano okolnostima pojedinog slučaja. Društvo u sanaciji ili izvorni vlasnici obvezni su prihvatiti povrat prenesenih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata, imovine. prava i obveza.

4. Kupci moraju imati odgovarajuće odobrenje za rad za obavljanje poslovanja koje stječu na temelju prijenosa iz stavka 1. Nadzorna tijela osiguravaju da se zahtjev za takvo odobrenje za rad, u vezi s prijenosom, pravodobno razmotri.

5. Odstupajući od članaka od 57. do 62. Direktive 2009/138/EZ, ako bi prijenos dionica ili drugih vlasničkih instrumenata primjenom instrumenta prodaje poslovanja rezultirao stjecanjem ili povećanjem kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje ili društvu za reosiguranje kako je navedeno u članku 57. stavku 1. Direktive 2009/138/EZ, nadzorno tijelo tog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje pravodobno provodi procjenu propisanu tim člancima kako ne bi došlo do odgode primjene instrumenta prodaje poslovanja i kako se ne bi spriječilo da se mjerom sanacije ostvare ciljevi sanacije iz članka 18. ove Direktive.

6. Države članice osiguravaju da se, ako nadzorno tijelo nije dovršilo procjenu iz stavka 5. do datuma prijenosa, primjenjuje sljedeće:

   (a) takav prijenos dionica ili drugih vlasničkih instrumenata na stjecatelja ima neodgodivi pravni učinak;

   (b) tijekom razdoblja procjene i tijekom razdoblja prodaje iz točke (f) glasačka prava stjecatelja na temelju takvih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata suspendiraju se i dodjeljuju se isključivo sanacijskom tijelu, koje nema obvezu koristiti takva glasačka prava i koje ne snosi nikakvu odgovornost za njihovo korištenje ili nekorištenje;

   (c) tijekom razdoblja procjene i tijekom razdoblja prodaje iz točke (f), sankcije i druge mjere za kršenje uvjeta za stjecanje ili prodaju kvalificiranih udjela utvrđene u članku 62. Direktive 2009/138/EZ ne primjenjuju se na takav prijenos dionica ili drugih vlasničkih instrumenata;

   (d) odmah nakon dovršetka procjene nadzorno tijelo pisanim putem obavješćuje sanacijsko tijelo i stjecatelja o tome odobrava li nadzorno tijelo takav prijenos dionica ili drugih vlasničkih instrumenata stjecatelju ili se tome protivi, u skladu s člankom 58. stavkom 4. Direktive 2009/138/EZ;

   (e) ako nadzorno tijelo odobri takav prijenos dionica ili drugih vlasničkih instrumenata stjecatelju, smatra se da glasačka prava na temelju takvih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata u potpunosti pripadaju stjecatelju odmah nakon što sanacijsko tijelo i stjecatelj dobiju takvo odobrenje od nadzornog tijela;

   (f) ako se nadzorno tijelo protivi takvom prijenosu dionica ili drugih vlasničkih instrumenata stjecatelju:

      i. glasačka prava na temelju takvih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata kako je predviđeno u točki (b) ostaju na snazi;

      ii. sanacijsko tijelo može zahtijevati od stjecatelja da proda takve dionice ili druge vlasničke instrumente u razdoblju prodaje koje odredi sanacijsko tijelo uzimajući u obzir prevladavajuće tržišne uvjete;iii. ako stjecatelj ne udovolji zahtjevu iz podtočke ii., nadzorno tijelo uz suglasnost sanacijskog tijela može stjecatelju odrediti sankcije i druge

mjere za kršenje uvjeta za stjecanje ili prodaju kvalificiranih udjela utvrđene u članku 62. Direktive 2009/138/EZ.

7. Za potrebe korištenja prava na pružanje usluga ili na osnivanje poslovnog nastana u drugoj državi članici u skladu s Direktivom 2009/138/EZ, kupac se smatra nastavkom društva u sanaciji i može nastaviti koristiti sva prava koja je koristilo društvo u sanaciji u odnosu na prenesenu imovinu, prava ili obveze.

Članak 32.

Instrument prijelaznog društva

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast da na prijelazno društvo prenesu sljedeće:

   (a) dionice ili druge vlasničke instrumente koje su izdali jedno ili više društava u sanaciji;

   (b) svu ili bilo koju imovinu, prava ili obveze jednog ili više društava u sanaciji.

2. Prijelazno društvo je pravna osoba koja ispunjava sve sljedeće zahtjeve:

   (a) u potpunom je ili djelomičnom vlasništvu jednog ili više javnih tijela, što može uključivati sanacijsko tijelo ili, ako je primjenjivo, sustav jamstva u osiguranju i pod kontrolom je sanacijskog tijela;

   (b) osnovano je u svrhu primitka i držanja dijela ili svih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata koje je izdalo društvo u sanaciji ili dijela ili sve imovine, prava i obveza jednog ili više društava u sanaciji radi ostvarivanja ciljeva sanacije i prodaje društva ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e).

3. Pri primjeni instrumenta prijelaznog društva sanacijska tijela osiguravaju da ukupna vrijednost obveza prenesenih na prijelazno društvo ne prelazi ukupnu vrijednost prava i imovine prenesenih s društva u sanaciji.

4. Nakon primjene instrumenta prijelaznog društva sanacijska tijela mogu, ako je to opravdano okolnostima, vratiti izvršene prijenose, a društvo u sanaciji ili izvorni vlasnici obvezni su prihvatiti povrat sve prenesene imovine, prava ili obveza ili dionica ili drugih vlasničkih instrumenata, ako je to opravdano okolnostima pojedinog slučaja, u bilo kojoj od sljedećih situacija:

   (a) mogućnost povratnog prijenosa određenih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza izričito je navedena u instrumentu kojim je izvršen prijenos;

   (b) određene dionice ili drugi vlasnički instrumenti, imovina, prava ili obveze nisu obuhvaćeni kategorijama dionica ili drugih vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza koje su navedene u instrumentu kojim je izvršen prijenos ili ne ispunjavaju uvjete za prijenos koji su u njemu navedeni.

   Povratni prijenos iz prvog podstavka može se izvršiti u bilo kojem roku uz poštovanje svih drugih uvjeta koji su navedeni u instrumentu kojim je izvršen prijenos.

5. Nakon primjene instrumenta prijelaznog društva sanacijska tijela mogu prenijeti dionice ili druge vlasničke instrumente ili imovinu, prava ili obveze s prijelaznog društva na kupca koji je treća osoba.

6. Prijelazno društvo smatra se nastavkom društva u sanaciji i može nastaviti koristiti sva prava koja je koristilo društvo u sanaciji u odnosu na prenesenu imovinu, prava ili obveze.

   Prijelazna institucija ne sklapa nove ugovore o osiguranju niti mijenja postojeće ugovore o osiguranju na način kojim bi se mogle povećati osigurnine prijelaznog društva.

7. Ciljevi prijelaznog društva ne podrazumijevaju nikakvu dužnost ili odgovornost prema dioničarima ili vjerovnicima društva u sanaciji, a članovi upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela i više rukovodstvo nemaju nikakvu odgovornost prema tim dioničarima ili vjerovnicima zbog radnji ili propusta tijekom obavljanja svojih dužnosti, osim ako ta radnja ili propust podrazumijeva grubu nepažnju ili tešku povredu radne dužnosti u skladu s nacionalnim pravom koja izravno utječe na prava takvih dioničara ili vjerovnika.

   Države članice mogu dodatno ograničiti obveze prijelaznog društva i članova njegova upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela ili višeg rukovodstva u skladu s nacionalnim pravom u vezi s radnjama i propustima u obavljanju njihovih dužnosti.

Članak 33.

Poslovanje prijelaznog društva

1. Države članice osiguravaju da prijelazno društvo posluje u skladu sa sljedećim zahtjevima:

   (a) sanacijsko tijelo odobrilo je osnivačke akte prijelaznog društva;

   (b) ovisno o vlasničkoj strukturi prijelaznog društva, sanacijsko tijelo imenuje ili odobrava upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo prijelaznog društva;

   (c) sanacijsko tijelo odobrava primitke članova upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela i utvrđuje njihove odgovornosti;

   (d) sanacijsko tijelo odobrava strategiju i profil rizičnosti prijelaznog društva;

   (e) prijelazno društvo ima odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2009/138/EZ te ima potrebno odobrenje za rad na temelju primjenjivog nacionalnog prava za obavljanje djelatnosti ili usluga koje stječe prijenosom u skladu s člankom 40. ove Direktive;

   (f) prijelazno društvo usklađeno je sa zahtjevima Direktive 2009/138/EZ i podliježe nadzoru u skladu s tom direktivom;

   (g) poslovanje prijelaznog društva u skladu je s okvirom Unije za državne potpore i sanacijsko tijelo može odrediti odgovarajuća ograničenja njegovu poslovanju.

   Neovisno o odredbama iz prvog podstavka točaka (d) i (e) i kada je to potrebno za postizanje ciljeva sanacije iz članka 18., prijelazno društvo može biti osnovano i dobiti odobrenje za rad a da nije usklađeno s Direktivom 2009/138/EZ na kratko razdoblje na početku njegova poslovanja. U tu svrhu sanacijsko tijelo podnosi odgovarajući zahtjev nadzornom tijelu. Ako nadzorno tijelo odluči izdati takvo

odobrenje, ono navodi razdoblje u kojem je prijelazno društvo izuzeto od ispunjavanja zahtjeva Direktive 2009/138/EZ.

2. Podložno ograničenjima koja proizlaze iz pravila Unije ili nacionalnih pravila o tržišnom natjecanju, rukovodstvo prijelaznog društva upravlja prijelaznim društvom radi ostvarenja ciljeva iz članka 18. i prodaje društva u sanaciji i njegove imovine, prava ili obveza jednom ili više kupaca iz privatnog sektora čim tržišni uvjeti budu za to primjereni.

3. Sanacijska tijela odlučuju da subjekt više nije prijelazno društvo u bilo kojoj od sljedećih situacija, koja god od njih prva nastupi:

   (a) ako se prijelazno društvo spoji se s drugim subjektom;

   (b) ako prijelazno društvo više ne ispunjava zahtjeve iz članka 32. stavka 2.;

   (c) ako se sva ili gotovo sva imovina, prava ili obveze prijelaznog društva prodaju kupcu koji je treća osoba;

   (d) ako je imovina prijelaznog društva potpuno likvidirana i njegove obveze su u potpunosti izvršene.

4. Ako prijelazno društvo prestane poslovati u situaciji iz stavka 3. točke (c), prijelazno društvo likvidira se u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti.

Podložno članku 26. stavku 7., svi prihodi nastali slijedom obustave poslovanja prijelaznog društva idu u korist dioničara prijelaznog društva.

ODJELJAK 4.
INSTRUMENT ZA OTPIS ILI KONVERZIJU

Članak 34.

Cilj i područje primjene instrumenta za otpis ili konverziju

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu primijeniti instrument za otpis ili konverziju radi ispunjenja ciljeva sanacije iz članka 18. za bilo koju niže navedenu svrhu:

   (a) dokapitalizacija društva za osiguranje ili društva za reosiguranje ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) koji zadovoljavaju uvjete za sanaciju iz članka 19. stavka 1. i članka 20. stavka 3. u mjeri koja je potrebna da se primijeni instrument za solventno *run-off* poslovanje iz članka 27. i zadrži njegovo odobrenje za rad na temelju Direktive 2009/138/EZ;

   (b) konverzija u vlasnički kapital ili smanjenje glavnice potraživanja, uključujući osigurnine, ili dužničkih instrumenata koji se prenose:

      i. na prijelazno društvo s ciljem osiguravanja kapitala za tu prijelaznu instituciju; ili

      ii. u okviru instrumenta odvajanja imovine i obveza iz članka 30. ili instrumenta prodaje poslovanja iz članka 31.

Pri primjeni instrumenta za otpis ili konverziju na osigurnine, sanacijska tijela mogu restrukturirati uvjete povezanih ugovora o osiguranju radi djelotvornijeg ostvarivanja ciljeva iz članka 18.

2. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela utvrde iznos za koji se instrumenti kapitala, dužnički instrumenti i ostale prihvatljive obveze moraju otpisati ili konvertirati za potrebe iz stavka 1. na temelju vrednovanja provedenog u skladu s člankom 23.

3. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu primijeniti instrument za otpis ili konverziju na sve obveze društva za osiguranje ili društva za reosiguranje ili subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e), pri čemu mogu zadržati njihov aktualni pravni oblik ili prema potrebi razmotriti promjenu njihova pravnog oblika.

4. Države članice osiguravaju da se instrument za otpis ili konverziju može primijeniti na sve instrumente kapitala i sve obveze društva za osiguranje ili društva za reosiguranje ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) koji nisu isključeni iz područja primjene tog instrumenta u skladu sa stavkom 5. ili 6. ovog članka.

5. Sanacijska tijela ne primjenjuju instrument za otpis ili konverziju u odnosu na sljedeće obveze, neovisno o tom primjenjuje li se na njih pravo države članice ili treće zemlje:

   (a) osigurane obveze;

   (b) obveze prema kreditnim institucijama, investicijskim društvima i društvima za osiguranje ili društvima za reosiguranje, osim subjekata koji pripadaju istoj grupi, s izvornim rokom dospijeća kraćim od sedam dana;

   (c) obveze s preostalim rokom do dospijeća kraćim od sedam dana prema sustavima ili upraviteljima sustava određenima u skladu s Direktivom 98/26/EZ ili njihovim sudionicima i koje nastaju zbog sudjelovanja u takvim sustavima ili središnjim drugim ugovornim stranama koje imaju odobrenje za rad u Uniji na temelju članka 14. Uredbe (EU) br. 648/2012[32] i središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. te uredbe;

   (d) obveze prema bilo kojoj od sljedećih osoba:

      i. zaposleniku u pogledu obračunane plaće, mirovinskih davanja ili drugih fiksnih primanja, osim varijabilne komponente primitaka koja nije uređena kolektivnim ugovorom;

      ii. komercijalnom ili trgovačkom vjerovniku koje proizlaze iz pružanja društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje ili subjektu iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) robe ili usluga koje su ključne za svakodnevno funkcioniranje njegova poslovanja, uključujući informatičke usluge, komunalne usluge, najam, opskrbu i održavanje prostora;

      iii. poreznim tijelima i tijelima nadležnima za socijalno osiguranje, pod uvjetom da se te obveze na temelju primjenjivog prava smatraju povlaštenim obvezama;

      iv. sustavima jamstva u osiguranju koje nastaju na temelju doprinosa u skladu s primjenjivim nacionalnim zakonima.

[32] Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.).

Točka (a) prvog podstavka ne sprečava sanacijska tijela da prema potrebi primijene instrument za otpis ili konverziju na bilo koji dio osigurane obveze ili obveze za koju je osiguran kolateral koji premašuje vrijednost imovine, zaloga, založnog prava ili kolaterala kojim je osigurana.

6. U iznimnim okolnostima, sanacijska tijela mogu pri primjeni instrumenta za otpis ili konverziju isključiti ili djelomično isključiti određene obveze iz primjene tog instrumenta u bilo kojoj od sljedećih situacija:

(a) ako tu obvezu nije moguće otpisati li konvertirati u razumnom roku unatoč naporima koje sanacijsko tijelo poduzima u dobroj vjeri;

(b) ako je isključenje strogo nužno i razmjerno za osiguravanje kontinuiteta ključnih funkcija i temeljnih linija poslovanja tako da društvo u sanaciji može i dalje obavljati ključne poslove, usluge i transakcije;

(c) ako je isključenje strogo nužno i razmjerno kako bi se izbjeglo širenje zaraze koje bi moglo uzrokovati ozbiljan poremećaj u gospodarstvu države članice ili Unije; ili

(d) ako bi primjena instrumenta za otpis ili konverziju na te obveze uzrokovala uništenje vrijednosti zbog kojeg bi gubici koje bi snosili ostali vjerovnici bili veći nego da su te obveze bile isključene iz primjene instrumenta za otpis ili konverziju.

Članak 35.

Postupanje prema dioničarima i imateljima drugih vlasničkih instrumenata pri primjeni instrumenta za otpis ili konverziju

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela pri primjeni instrumenta za otpis ili konverziju iz članka 34. u odnosu na dioničare i imatelje drugih vlasničkih instrumenata poduzmu jednu ili obje sljedeće mjere:

(a) da poniš te postojeće dionice ili druge vlasničke instrumente ili ih prenesu na vjerovnike čija su potraživanja konvertirana;

(b) ako vrednovanje provedeno u skladu s člankom 23. pokaže da društvo u sanaciji ima pozitivnu neto vrijednost, da razvodne postojeće dioničare i imatelje drugih vlasničkih instrumenata konverzijom relevantnih instrumenata kapitala ili dužničkih instrumenata koje je izdalo društvo u sanaciji ili drugih prihvatljivih obveza društva u sanaciji u dionice ili druge vlasničke instrumente u skladu s primjenom instrumenta za otpis ili konverziju.

U odnosu na prvi podstavak točku (b), konverzija se vrši po stopi konverzije kojom se snažno razvodnjuju postojeći dionički udjeli ili udjeli u drugim vlasničkim instrumentima.

2. Pri odabiru mjere iz članka 1. sanacijska tijela uzimaju u obzir:

(a) vrednovanje provedeno u skladu s člankom 23.;

(b) iznos za koji se, prema procjeni sanacijskog tijela, stavke kategorije 1 moraju smanjiti i relevantni instrumenti kapitala otpisati ili konvertirati u skladu s člankom 37. stavkom 1.

3. Odstupajući od članaka od 57. do 62. Direktive 2009/138/EZ, ako bi konverzija instrumenata kapitala, dužničkih instrumenata koje je koje je izdalo društvo u sanaciji ili drugih prihvatljivih obveza društva u sanaciji rezultirala stjecanjem ili povećanjem kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje ili društvu za reosiguranje kako je navedeno u članku 57. stavku 1. Direktive 2009/138/EZ, nadzorna tijela pravodobno provode procjenu propisanu tim člancima kako ne bi došlo do odgode konverzije instrumenata kapitala i kako se ne bi spriječilo da se mjerom sanacije ostvare ciljevi sanacije iz članka 18.

4. Ako nadzorno tijelo tog društva nije dovršilo procjenu propisanu stavkom 3. na datum konverzije instrumenata kapitala, članak 31. stavak 6. primjenjuje se na sva stjecanja ili povećanja kvalificiranog udjela od strane stjecatelja koja proizlaze iz konverzije instrumenata kapitala.

Članak 36.

Stopa konverzije duga u vlasnički kapital

Države članice osiguravaju da pri primjeni instrumenata iz članka 34. stavka 1. i izvršavanju ovlasti iz članka 40. stavka 1. točke (g) sanacijska tijela mogu primijeniti drukčiju stopu konverzije na različite kategorije instrumenata kapitala i obveza u skladu s jednim ili oba sljedeća načela:

(a) stopa konverzije predstavlja primjerenu naknadu pogođenom vjerovniku za svaki gubitak koji je nastao zbog izvršavanja ovlasti za otpis ili konverziju;

(b) stopa konverzije koja se primjenjuje na obveze koje se smatraju nadređenima na temelju primjenjivog prava o nesolventnosti viša je od stope konverzije koja se primjenjuje na podređene obveze.

Članak 37.

Dodatne odredbe koje se primjenjuju na instrument za otpis ili konverziju

1. Sanacijska tijela primjenjuju instrument za otpis ili konverziju u skladu s redoslijedom prvenstva potraživanja u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti tako da se ostvare sljedeći rezultati:

   (a) stavke kategorije 1 prvo se smanjuju razmjerno gubicima i do granice njihova kapaciteta te sanacijsko tijelo poduzima jednu ili obje mjere iz članka 35. stavka 1. u pogledu imatelja instrumenata kategorije 1;

   (b) glavnica instrumenata kategorije 2 otpisuje se ili konvertira u instrumente kategorije 1, ili oboje, u mjeri potrebnoj za postizanje ciljeva sanacije iz članka 18. ili do granice kapaciteta relevantnih instrumenata kapitala, ovisno o tome što je manje;

   (c) glavnica instrumenata kategorije 3 otpisuje se ili konvertira u instrumente kategorije 1, ili oboje, u mjeri potrebnoj za postizanje ciljeva sanacije iz članka 18. ili do granice kapaciteta relevantnih instrumenata kapitala, ovisno o tome što je manje;

   (d) glavnica ili nepodmireni iznos ostatka prihvatljivih obveza u skladu s hijerarhijom potraživanja u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti,

uključujući isplatni red osigurnina propisan člankom 275. stavkom 1. Direktive 2009/138/EZ, otpisuje se ili konvertira u instrumente kategorije 1, ili oboje, u mjeri potrebnoj za postizanje ciljeva sanacije iz članka 18.

Ako se smatra da razina otpisa na temelju privremenog vrednovanja iz članka 25. premašuje potrebne iznose na temelju konačnog vrednovanja iz članka 24. stavka 2., može se primijeniti mehanizam povećanja vrijednosti kako bi se vjerovnicima, a nakon toga i dioničarima, nadoknadila sredstva u mjeri u kojoj je to potrebno.

Pri odlučivanju o tome hoće li se obveze otpisati ili konvertirati u vlasnički kapital, sanacijska tijela ne konvertiraju jednu kategoriju obveza dok kategorija obveza koja je podređena toj kategoriji ostaje nekonvertirana u vlasnički kapital ili neotpisana.

Države članice osiguravaju da sva potraživanja koja proizlaze iz stavki osnovnih sredstava u njihovim nacionalnim zakonima kojima se uređuje redovni postupak u slučaju nesolventnosti imaju niži položaj u isplatnom redu od bilo kojeg potraživanja koje ne proizlazi iz stavke osnovnih sredstava. Za potrebe ovog podstavka, ako je instrument samo djelomično priznat kao stavka osnovnih sredstava, s cijelim instrumentom postupa se kao s potraživanjem koje proizlazi iz stavki osnovnih sredstava te ono ima niži položaj u isplatnom redu od bilo kojeg potraživanja koje ne proizlazi iz stavke vlastitih sredstava.

2. Ako se otpiše glavnica relevantnog instrumenta kapitala ili glavnica dužničkog instrumenta ili druge prihvatljive obveze, primjenjuje se sljedeće:

(a) smanjenje koje proizlazi iz primjene instrumenta za otpis ili konverziju trajno je, podložno povećanju vrijednosti u skladu s mehanizmom nadoknade iz stavka 1.;

(b) imatelju relevantnog instrumenta kapitala, dužničkog instrumenta ili prihvatljive obveze ne ostaje nikakva obveza u okviru otpisanog iznosa tog instrumenta ili u vezi s njim, osim već obračunanih obveza i obveza u vezi s odštetom do koje može doći zbog žalbe kojom se osporava zakonitost izvršavanja ovlasti otpisa;

(c) ne isplaćuje se nikakva naknada nijednom imatelju relevantnog instrumenta kapitala, dužničkog instrumenta ili druge prihvatljive obveze, osim u skladu sa stavkom 3.

3. Kako bi se provela konverzija predmetnih instrumenata kapitala, dužničkih instrumenata ili drugih prihvatljivih obveza u skladu sa stavkom 1. točkama (b) i (c), sanacijska tijela mogu zahtijevati od društava za osiguranje ili društava za reosiguranje i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) da izdaju instrumente kategorije 1 imateljima predmetnih instrumenata kapitala, dužničkih instrumenata ili drugih prihvatljivih obveza.

Predmetni instrumenti kapitala, dužnički instrumenti ili druge prihvatljive obveze mogu se konvertirati samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) instrumente kategorije 1 izdaje društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje, subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) ili matično društvo uz suglasnost relevantnog sanacijskog tijela;

(b) instrumenti kategorije 1 izdaju se prije nego što to društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje ili taj subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) izda dionice ili druge vlasničke instrumente kako bi država ili državni subjekt osigurali vlastita sredstva;

(c) instrumenti kategorije 1 dodjeljuju se i prenose bez odgode nakon izvršenja ovlasti konverzije;

(d) stopa konverzije koja određuje broj instrumenata kategorije 1 koji se osiguravaju za svaki relevantni instrument kapitala, dužnički instrument ili drugu prihvatljivu u skladu je s člankom 36.

4. U svrhu osiguravanja instrumenata kategorije 1 u skladu sa stavkom 3. sanacijsko tijelo može zahtijevati od društava za osiguranje ili društava za reosiguranje i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) da uvijek imaju potrebno prethodno odobrenje za izdavanje relevantnog broja instrumenata kategorije 1.

Članak 38.

Učinak otpisa ili konverzije

1. Države članice osiguravaju da, ako sanacijsko tijelo primjenjuje instrument za otpis ili konverziju i ovlasti u skladu s člankom 34. stavkom 1 i člankom 40. stavkom 1. točkama od (f) do (j), smanjenje glavnice ili nepodmirenog dospjelog iznosa, konverzija ili poništenje proizvedu učinke i da su odmah obvezujući za društvo u sanaciji i pogođene vjerovnike i dioničare.

2. Sanacijsko tijelo dovršava ili zahtijeva dovršetak svih administrativnih i postupovnih zadaća potrebnih za provedbu primjene instrumenta za otpis ili konverziju, uključujući:

(a) izmjenu svih relevantnih registara;

(b) uklanjanje dionica ili drugih vlasničkih instrumenata ili dužničkih instrumenata iz kotacije ili njihovo isključenje iz trgovanja;

(c) kotaciju ili uvrštavanje za trgovanje novih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata;

(d) ponovnu kotaciju ili ponovno uvrštavanje svih dužničkih instrumenata koji su otpisani, bez zahtjeva za izdavanje prospekta u skladu s Uredbom (EU) 2017/1129 Europskog parlamenta i Vijeća[33].

3. Ako sanacijsko tijelo smanji na nulu glavnicu obveze ili nepodmireni iznos obveze primjenom ovlasti iz članka 40. stavka 1. točke (f), ta obveza i sve obveze ili potraživanja koje u vezi s njom nastanu i koje nisu obračunane u trenutku izvršavanja ovlasti u svakom slučaju smatraju se izvršenima i ne mogu se dokazivati ni u jednom naknadnom postupku u vezi s društvom u sanaciji ili bilo kojim subjektom sljednikom u bilo kojoj naknadnoj likvidaciji.

4. Ako sanacijsko tijelo primjenom ovlasti iz članka 40. stavka 1. točke (f) glavnicu obveze ili nepodmireni iznos obveze smanji djelomično, a ne u potpunosti:

(a) obveza je izvršena u visini smanjenog iznosa;

(b) predmetni instrument ili sporazum kojim je stvorena prvotna obveza i dalje se primjenjuje u odnosu na preostalu glavnicu obveze ili nepodmireni iznos

[33] Uredba (EU) 2017/1129 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja za trgovanje na uređenom tržištu te stavljanju izvan snage Direktive 2003/71/EZ (SL L 168, 30.6.2017., str. 12.).

obveze, podložno svim promjenama iznosa plativih kamata kako bi se uzelo u obzir smanjenje glavnice i svim daljnjim promjenama uvjeta koje bi sanacijsko tijelo moglo izvršiti na temelju ovlasti iz članka 40. stavka 1. točke (k).

Članak 39.

Otklanjanje postupovnih prepreka za otpis ili konverziju

1. Ako se primjenjuje instrument za otpis ili konverziju, države članice zahtijevaju, prema potrebi, da društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) u svakom trenutku imaju dostatan iznos odobrenog temeljnog kapitala ili drugih instrumenata kategorije 1 kako ne bi bili spriječeni izdati dovoljno novih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata za osiguravanje djelotvorne provedbe konverzije obveza u dionice ili vlasničke instrumente.

   Sanacijska tijela procjenjuju usklađenost sa zahtjevom iz stavka 1. u kontekstu izrade i održavanja planova sanacije u skladu s člancima 9. i 10.

2. Države članice osiguravaju da nema postupovnih prepreka za konverziju obveza u dionice ili druge vlasničke instrumente koji postoje na temelju njihovih osnivačkih akata ili statuta, uključujući prava prvokupa za dioničare ili zahtjeve za suglasnost dioničara za povećanje kapitala.

POGLAVLJE IV.
Sanacijske ovlasti

Članak 40.

Opće ovlasti

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju sve potrebne ovlasti za primjenu instrumenata sanacije iz članka 26. stavka 3. na društva za osiguranje i društva za reosiguranje i na subjekte iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) koji zadovoljavaju uvjete za sanaciju iz članka 19. stavka 1. ili članka 20. stavka 3., ovisno o slučaju. Posebno, sanacijska tijela imaju sljedeće sanacijske ovlasti, koje mogu izvršavati pojedinačno ili u bilo kojoj kombinaciji:

   (a) ovlast da od bilo koje osobe zahtijevaju da dostavi bilo koju informaciju koja je sanacijskom tijelu potrebna za odlučivanje o mjeri sanacije i njezinu pripremu, uključujući ažuriranja i dopune informacija navedenih u planovima sanacije i uključujući informacije koje je potrebno pružiti u okviru izravnog nadzora;

   (b) ovlast za preuzimanje kontrole nad društvom u sanaciji i izvršavanje svih prava i ovlasti koje imaju dioničari, ostali vlasnici te upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo društva u sanaciji;

   (c) ovlast oduzeti odobrenje za sklapanje novih ugovora o osiguranju ili reosiguranju i društvo podvrgnuti režimu solventnog *run-off* poslovanja te obustaviti njegovo poslovanje;

   (d) ovlast za prijenos dionica i drugih vlasničkih instrumenata koje je izdalo društvo u sanaciji;

(e) ovlast prijenosa prava, imovine ili obveza društva u sanaciji na drugi subjekt, uz suglasnost tog subjekta;

(f) ovlast za restrukturiranje osigurnina ili smanjenje, uključujući smanjenje na nulu, glavnice ili preostalog nepodmirenog dospjelog iznosa u vezi s dužničkim instrumentima i prihvatljivim obvezama, uključujući osigurnine, društva u sanaciji;

(g) uz iznimku osigurnina, ovlast za konverziju dužničkih instrumenata i prihvatljivih obveza društva u sanaciji u redovne dionice ili druge vlasničke instrumente tog društva ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e), relevantnog matičnog društva ili prijelaznog društva na koje se prenose imovina, prava ili obveze društva za osiguranje ili društva za reosiguranje ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e);

(h) ovlast za poništenje dužničkih instrumenata koje je izdalo društvo u sanaciji, osim osiguranih obveza na koje se primjenjuje članak 34. stavak 5.;

(i) ovlast za smanjenje, uključujući smanjenje na nulu, nominalnog iznosa dionica ili drugih vlasničkih instrumenata društva u sanaciji i za poništenje tih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata;

(j) ovlast zahtijevati od društva u sanaciji ili relevantnog matičnog društva da izda nove dionice, druge vlasničke instrumente ili druge instrumente kapitala, uključujući povlaštene dionice i uvjetovane konvertibilne instrumente;

(k) ovlast da mijenjaju ili prepravljaju dospijeće dužničkih instrumenata i ostalih prihvatljivih obveza koje je izdalo društvo u sanaciji ili da mijenjaju iznos kamata koje se plaćaju u okviru tih instrumenata i ostalih prihvatljivih obveza ili datum na koji kamata postaje plativa, među ostalim privremenom suspenzijom plaćanja;

(l) ovlast za zatvaranje i otkazivanje financijskih ugovora ili izvedenica kako su definirane u članku 2. točki 5. Uredbe (EU) 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća;

(m) ovlast da razriješe ili zamijene upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo i više rukovodstvo društva u sanaciji;

(n) ovlast da od nadzornog tijela zahtijevaju pravodobnu procjenu kupca kvalificiranog udjela odstupajući od rokova utvrđenih u članku 58. Direktive (EU) 2009/138/EZ;

2. Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da pri primjeni instrumenata sanacije iz članka 26. stavka 3. i izvršavanju sanacijskih ovlasti iz stavka 1. ovog članka sanacijska tijela ne podliježu nijednom od sljedećih zahtjeva koji bi se inače primjenjivali na temelju nacionalnog prava, ugovora ili na drugoj osnovi:

(a) podložno članku 3. stavku 8. i članku 65. stavku 1., zahtjevima za dobivanje odobrenja ili suglasnosti od bilo koje javne ili privatne osobe, uključujući dioničare i ugovaratelje osiguranja društva u sanaciji;

(b) prije izvršavanja ovlasti, postupovnim zahtjevima o obavješćivanju bilo koje osobe, uključujući zahtjeve za objavu bilo kakve obavijesti ili prospekta ili za dostavu ili prijavu dokumenata bilo kojem drugom tijelu.

Prvim podstavkom točkom (b) ne dovode se u pitanje zahtjevi iz članaka 61. i 63. niti zahtjevi u vezi s obavješćivanjem u skladu s okvirom Unije za državne potpore.

3. Države članice osiguravaju da, u mjeri u kojoj se bilo koja ovlast iz stavka 1. ovog članka ne može primijeniti na subjekt obuhvaćen područjem primjene članka 1. stavka 1. ove Direktive zbog njegova posebnog pravnog oblika, sanacijska tijela imaju što sličnije ovlasti. među ostalim u smislu njihovih učinaka.

4. Države članice osiguravaju da se, kad sanacijska tijela izvršavaju ovlasti utvrđene u stavku 3., na pogođene osobe, uključujući dioničare, vjerovnike, ugovaratelje osiguranja i druge ugovorne strane, primjenjuju zaštitne mjere iz poglavlja V. ove Direktive ili zaštitne mjere koje proizvode isti učinak.

Članak 41.

Dodatne ovlasti

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela pri izvršavanju sanacijske ovlasti imaju ovlast učiniti sve niže navedeno:

   (a) podložno članku 58., osigurati da prijenos proizvodi učinak bez ikakvih obveza ili tereta koji utječu na prenesene financijske instrumente, prava, imovinu ili obveze;

   (b) ukinuti prava za stjecanje bilo kakvih dodatnih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata;

   (c) zahtijevati od predmetnog tijela da prekine ili suspendira uvrštenje za trgovanje na uređenom tržištu ili službenu kotaciju financijskih instrumenata u skladu s Direktivom 2001/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća[34];

   (d) osigurati da se prema primatelju postupa kao da je on društvo u sanaciji u pogledu svih prava i obveza društva u sanaciji ili mjera koje ono poduzima, uključujući, podložno primjeni instrumenta prodaje poslovanja i instrumenta prijelaznog društva iz članaka 31. i 32., sva prava ili obveze povezane sa sudjelovanjem u tržišnoj infrastrukturi;

   (e) zahtijevati od društva u sanaciji ili primatelja da jedno drugomu pružaju informacije i pomoć;

   (f) poništiti ili izmijeniti uvjete ugovora u kojem je društvo u sanaciji jedna od strana ili ga zamijeniti primateljem kao stranom;

   (g) prenijeti sva prava iz reosiguranja kojima su obuhvaćene prenesene osigurnine bez suglasnosti društva za reosiguranje ako sanacijsko tijelo u cijelosti ili djelomično prenese imovinu i obveze društva u sanaciji na drugi subjekt.

   Za potrebe točke (a) nikakvo pravo na naknadu u skladu s ovom Direktivom ne smatra obvezom ili teretom.

[34] Direktiva 2001/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. svibnja 2001. o uvrštenju vrijednosnih papira u službenu kotaciju burze te o informacijama koje treba objaviti o tim vrijednosnim papirima (SL L 184, 6.7.2001., str. 1.).

2. Sanacijska tijela izvršavaju ovlasti iz stavka 1. kad smatraju da je to primjereno kako bi se osigurala djelotvornost mjere sanacije ili kako bi se ostvario jedan cilj sanacije ili više njih.

3. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela pri izvršavanju sanacijske ovlasti imaju ovlast predvidjeti aranžmane za kontinuitet poslovanja koji su potrebni da se osigura djelotvornost mjere sanacije i, prema potrebi, da primatelj može upravljati prenesenim poslovanjem. Takvi aranžmani za kontinuitet poslovanja posebno uključuju:

   (a) kontinuitet ugovora koje je sklopilo društvo u sanaciji, tako da primatelj prihvaća prava i obveze društva u sanaciji u vezi sa svim financijskim instrumentima, pravima, imovinom ili obvezama koji su preneseni te zamijeni društvo u sanaciji, bilo izričito ili implicitno, u svim relevantnim ugovornim dokumentima;

   (b) zamjenu društva u sanaciji primateljem u svim pravnim postupcima u vezi sa svim financijskim instrumentima, pravima, imovinom ili obvezama koji su preneseni.

4. Ovlasti iz stavka 1. točke (d) i stavka 3. točke (b) ne utječu na sljedeće:

   (a) pravo zaposlenika društva sanaciji da otkaže ugovor o radu;

   (b) podložno člancima 47., 48. i 49., bilo koje pravo ugovorne strane na izvršavanje prava u okviru ugovora, uključujući pravo na otkaz ugovora, ako na to ima pravo u skladu s uvjetima ugovora na temelju radnji ili propusta društva u sanaciji prije relevantnog prijenosa ili primatelja nakon dovršetka predmetnog prijenosa.

Članak 42.

Posebno upravljanje

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu imenovati posebnog upravitelja koji zamjenjuje upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo društva u sanaciji. Države članice također osiguravaju da posebni upravitelj ima kvalifikacije, sposobnost i znanje potrebne za izvršavanje svojih dužnosti.

2. Posebni upravitelj ima sve ovlasti dioničara i upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela društva za osiguranje ili društva za reosiguranje. Posebni upravitelj te ovlasti izvršava samo pod nadzorom sanacijskog tijela. Sanacijsko tijelo može ograničiti djelovanja posebnog upravitelja ili zahtijevati prethodnu suglasnost za određena djelovanja.

   Sanacijsko tijelo objavljuje imenovanje iz stavka 1. i uvjete povezane s tim imenovanjem.

3. Posebni upravitelj ima zakonsku obvezu poduzeti sve mjere koje su potrebne za promicanje ciljeva sanacije iz članka 18. i provedbu mjera sanacije koje je poduzelo sanacijsko tijelo. U slučaju nedosljednosti ili sukoba s bilo kojom drugom dužnošću upravljanja utvrđenom statutom društva ili nacionalnim pravom, ta zakonska obveza ima prednost u odnosu na tu dužnost.

4. Države članice zahtijevaju da posebni upravitelj sastavlja izvješća sanacijskom tijelu koje ga je imenovalo u redovnim intervalima koje ono odredi te na početku i na kraju

mandata. U tim izvješćima detaljno se opisuje financijska situacija društva u sanaciji i navode razlozi za poduzete mjere.

5. Sanacijsko tijelo u bilo kojem trenutku može smijeniti posebnog upravitelja.

Članak 43.

Ovlast na temelju koje se zahtijeva pružanje operativnih usluga i osiguravanje prostora

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast zahtijevati od društva u sanaciji, ili bilo kojeg subjekta njegove grupe, da pruži sve operativne usluge ili osigura prostore koji su potrebni primatelju za djelotvorno upravljanje poslovanjem koje mu je preneseno, među ostalim ako je za društvo u sanaciji ili relevantni subjekt grupe pokrenut redovni postupak u slučaju nesolventnosti.

2. Države članice osiguravaju da njihova sanacijska tijela imaju ovlasti osigurati izvršavanje obveza koje su u skladu sa stavkom 1. subjektima grupe osnovanima na njihovu državnom području odredila sanacijska tijela osnovana u drugim državama članicama.

3. Pružanje operativnih usluga i osiguravanje prostora u skladu sa stavcima 1. i 2. provodi se pod sljedećim uvjetima:

   (a) ako su se društvu u sanaciji operativne usluge pružale i prostori osiguravali na temelju sporazuma prije poduzimanja mjere sanacije, tijekom trajanja tog sporazuma pod jednakim uvjetima;

   (b) ako sporazum ne postoji ili ako je sporazum istekao, pod razumnim uvjetima.

Članak 44.

Ovlast drugih država članica da izvršavaju mjere za upravljanje krizom

1. Države članice osiguravaju da, ako prijenos dionica, drugih vlasničkih instrumenata ili imovine, prava ili obveza obuhvaća imovinu koja se nalazi u državi članici koja nije država sanacijskog tijela ili obuhvaća prava ili obveze prema pravu države članice koja nije država sanacijskog tijela, taj prijenos ima učinak u toj drugoj državi članici ili prema pravu te druge države članice.

2. Države članice sanacijskom tijelu koje je izvršilo prijenos ili ga namjerava izvršiti daju svu razumnu pomoć kako bi se osiguralo da se dionice ili drugi vlasnički instrumenti ili imovina, prava ili obveze prenesu na primatelja u skladu sa svim primjenjivim zahtjevima nacionalnog prava.

3. Države članice osiguravaju da dioničari, vjerovnici i treće strane na koje utječe prijenos dionica, drugih vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza kako je navedeno u stavku 1. nemaju pravo spriječiti, pobijati ili poništiti prijenos prema bilo kojoj odredbi prava države članice u kojoj se imovina nalazi ili prava koje se primjenjuje na dionice, druge vlasničke instrumente, prava ili obveze.

4. Države članice osiguravaju da se glavnica instrumenata kapitala, dužničkih instrumenata ili drugih prihvatljivih obveza smanji, ili da se takve obveze ili instrumenti konvertiraju, u skladu s izvršavanjem ovlasti za otpis ili konverziju od strane sanacijskog tijela iz druge države članice u odnosu na društvo u sanaciji:

(a) ako se na relevantne obveze ili instrumente primjenjuje pravo države članice koja nije država sanacijskog tijela koje je izvršilo ovlasti otpisa ili konverzije;

(b) ako se relevantne obveze ili instrumenti duguju vjerovnicima koji se nalaze u državi članici koja nije država članica sanacijskog tijela koje je izvršilo ovlasti otpisa ili konverzije.

5. Države članice osiguravaju da vjerovnici koji su pogođeni izvršavanjem ovlasti otpisa ili konverzije iz stavka 4. nemaju pravo pobijati smanjenje glavnice instrumenta ili obveze ili njihovu konverziju, ovisno o slučaju, na temelju bilo koje odredbe prava države članice koja nije država članica sanacijskog tijela koje je izvršilo ovlasti otpisa ili konverzije.

6. Svaka država članica osigurava da se sve niže navedeno utvrdi u skladu sa pravom države članice sanacijskog tijela:

(a) pravo dioničara, vjerovnika i trećih strana da žalbom utvrđenom u članku 65. pobijaju prijenos dionica, drugih vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza iz stavka 1. ovog članka;

(b) pravo vjerovnika da žalbom utvrđenom u članku 65. pobijaju smanjenje glavnice ili konverziju instrumenta ili obveze obuhvaćenih stavkom 4. točkama (a) i (b) ovog članka;

(c) zaštitne mjere za djelomične prijenose, kako je navedeno u poglavlju V., u vezi s imovinom, pravima ili obvezama iz stavka 1.

Članak 45.

Ovlast u odnosu na imovinu, prava, obveze, dionice i druge vlasničke instrumente koji se nalaze u trećim zemljama ili su uređeni pravom trećih zemalja

1. Države članice osiguravaju da, u slučajevima kad mjera sanacije uključuje mjeru poduzetu u vezi s imovinom koja se nalazi u trećoj zemlji ili u vezi s dionicama, drugim vlasničkim instrumentima, pravima ili obvezama koji su uređeni pravom treće zemlje, sanacijska tijela mogu zahtijevati:

(a) da osoba koja izvršava kontrolu nad društvom u sanaciji i primatelj poduzmu sve potrebne korake kako bi se osiguralo da mjera sanacije počne proizvoditi učinke;

(b) da osoba koja izvršava kontrolu nad društvom u sanaciji drži dionice, druge vlasničke instrumente, imovinu ili prava ili izvršava obveze u ime primatelja dok mjera sanacije ne počne proizvoditi učinke;

(c) da se opravdani troškovi koji su primatelju valjano nastali pri provedbi bilo koje mjere iz točaka (a) i (b) nadoknade na bilo koji način iz članka 26. stavka 5.

2. Kako bi se olakšalo moguće poduzimanje mjere u skladu sa stavkom 1. ovog članka, države članice zahtijevaju da društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) u povezane sporazume unesu odredbe kojima dioničari, vjerovnici ili strane u sporazumu kojim se stvara obveza priznaju da obveza može biti podložna ovlastima otpisa ili konverzije i pristaju biti obvezani svim smanjenjima glavnice ili nepodmirenog iznosa, konverzijom ili poništenjem koji su rezultat izvršavanja tih ovlasti od strane sanacijskog tijela.

Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu zahtijevati od društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) da tim sanacijskim tijelima dostave obrazloženo pravno mišljenje neovisnog pravnog stručnjaka kojim se potvrđuje pravna izvršivost i djelotvornost takvih ugovornih odredbi.

3. Ako sanacijsko tijelo procijeni da je, unatoč svim potrebnim koracima koje je poduzela osoba koja izvršava kontrolu nad društvom u sanaciji u skladu sa stavkom 1. točkom (a), malo vjerojatno da će mjera sanacije početi proizvoditi učinke u odnosu na određenu imovinu koja se nalazi u trećoj zemlji ili određene dionice, druge vlasničke instrumente, prava ili obveze koji su uređeni pravom treće zemlje, sanacijsko tijelo odustaje od mjere sanacije. Ako je sanacijsko tijelo već izdalo nalog za mjeru sanacije, taj se nalog smatra nevažećim u odnosu na predmetnu imovinu, dionice, vlasničke instrumente, prava i obveze.

Članak 46.

Isključenje određenih ugovornih odredbi

1. Mjera za sprečavanje krize ili mjera za upravljanje krizom poduzeta u odnosu na subjekt, uključujući nastanak bilo kojeg događaja izravno povezanog s primjenom takve mjere, ne smatraju se sami po sebi, prema ugovoru koji je sklopio predmetni subjekt, događajem izvršenja u smislu Direktive 2002/47/EZ ili postupkom u slučaju nesolventnosti u smislu Direktive 98/26/EZ, pod uvjetom da se bitne obveze iz tog ugovora, uključujući obveze plaćanja i isporuke te pružanje kolaterala, i dalje izvršavaju.

   Osim toga, mjera za sprečavanje krize ili mjera za upravljanje krizom ne smatra se sama po sebi događajem izvršenja u smislu Direktive 2002/47/EZ ili postupkom u slučaju nesolventnosti u smislu Direktive 98/26/EZ prema ugovoru koji su sklopili:

   (a) društvo kći, ako matično društvo ili bilo koji subjekt grupe jamči za obveze iz tog ugovora ili ih na drugi način osigurava; ili

   (b) bilo koji subjekt grupe, ako ugovor sadržava odredbe o unakrsnom statusu neispunjavanja obveza.

2. Ako se sanacijski postupci trećih zemalja priznaju u skladu s člankom 73. ili, u protivnom, ako sanacijsko tijelo tako odluči, sanacijski postupak treće zemlje predstavlja za potrebe ovog članka mjeru upravljanja krizom.

3. Pod uvjetom da se bitne obveze prema ugovoru, uključujući obveze plaćanja i isporuke te pružanje kolaterala, i dalje izvršavaju, mjera za sprečavanje krize ili mjera za upravljanje krizom, uključujući bilo koji događaj izravno povezan s primjenom takve mjere, sami po sebi ne omogućuje da bilo tko:

   (a) iskoristi bilo kakvo pravo otkaza, suspenzije, izmjene, netiranja ili prijeboja, među ostalim u odnosu na ugovor koji su sklopili:

      i. društvo kći, ako subjekt grupe jamči za obveze iz ugovora ili ih na drugi način osigurava;

      ii. bilo koji subjekt grupe, ako ugovor sadržava odredbe o unakrsnom statusu neispunjavanja obveza;

(b) stekne posjed, izvršava kontrolu ili prisilno naplati bilo koje založno pravo nad bilo kojom imovinom društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) ili bilo kojeg subjekta grupe u odnosu na ugovor koji sadržava odredbe o unakrsnom statusu neispunjavanja obveza;

(c) utječe na bilo kakva ugovorna prava društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) ili bilo kojeg subjekta grupe u odnosu na ugovor koji sadržava odredbe o unakrsnom statusu neispunjavanja obveza.

4. Stavci 1., 2. i 3. ne utječu na pravo pojedine osobe da poduzme mjeru iz stavka 3. točke (a), (b) ili (c) ako to pravo proizlazi iz događaja koji nije mjera za sprečavanje krize ili mjera za upravljanje krizom ili iz bilo kojeg događaja izravno povezanog s primjenom takve mjere.

5. Suspenzija ili ograničenje u skladu s člankom 47. ili 48. ne predstavlja neizvršenje ugovorne obveze za potrebe stavaka 1. i 3. ovog članka i članka 49. stavka 1.

6. Odredbe sadržane u ovom članku smatraju se prevladavajućim obveznim odredbama u smislu članka 9. Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća[35].

Članak 47.

Ovlast za suspenziju određenih obveza

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast suspendirati bilo koju obvezu plaćanja ili isporuke u skladu s bilo kojim ugovorom u kojem je društvo u sanaciji jedna od strana od trenutka objave obavijesti o suspenziji u skladu s člankom 63. stavkom 3. do ponoći u državi članici sanacijskog tijela društva u sanaciji na kraju radnoga dana nakon te objave.

2. Obveza plaćanja ili isporuke koja bi dospjela tijekom razdoblja suspenzije iz stavka 1. dospijeva odmah nakon isteka razdoblja suspenzije.

3. Ako su obveze plaćanja ili isporuke društva u sanaciji prema ugovoru suspendirane u skladu sa stavkom 1., obveze plaćanja ili isporuke drugih ugovornih strana društva u sanaciji prema tom ugovoru suspendiraju se na isto razdoblje.

4. Suspenzija u skladu sa stavkom 1. ne primjenjuje se na obveze plaćanja i isporuke:

(a) prema sustavima i upraviteljima sustava određenima u skladu s Direktivom 98/26/EZ;

(b) središnjim drugim ugovornim stranama koje imaju odobrenje za rad u Uniji na temelju članka 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 i središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. te uredbe.

5. Pri izvršavanju ovlasti prema ovom članku sanacijska tijela uzimaju u obzir učinak izvršavanja te ovlasti.

[35] Uredba (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I.), (SL L 177, 4.7.2008, str. 6.).

Sanacijska tijela određuju područje primjene te ovlasti uzimajući u obzir okolnosti svakog slučaja.

Članak 48.

Ovlast za ograničenje prisilne naplate založnih prava

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast ograničiti osigurane vjerovnike društva u sanaciji u prisilnoj naplati založnih prava povezanih s bilo kojom imovinom tog društva od trenutka objave obavijesti o suspenziji u skladu s člankom 63. stavkom 3. do ponoći u državi članici sanacijskog tijela društva u sanaciji na kraju radnoga dana nakon te objave.

2. Ograničenje u skladu sa stavkom 1. ne primjenjuje se:

   (a) na založno pravo koje pripada sustavima ili upraviteljima sustava određenima za potrebe Direktive 98/26/EZ;

   (b) na središnje druge ugovorne strane koje imaju odobrenje za rad u Uniji na temelju članka 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 i središnje druge ugovorne strane trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. te uredbe.

3. Ako se primjenjuje članak 60., sanacijska tijela osiguravaju da su sva ograničenja određena na temelju ovlasti iz stavka 1. ovog članka usklađena za sve subjekte grupe u odnosu na koje se poduzima mjera sanacije.

Članak 49.

Ovlast za privremenu suspenziju prava otkaza

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast suspendirati prava otkaza svih ugovornih strana u ugovorima s društvom u sanaciji od trenutka objave obavijesti u skladu s člankom 63. stavkom 3. do ponoći u državi članici sanacijskog tijela društva u sanaciji na kraju radnoga dana nakon te objave, pod uvjetom da se obveze plaćanja i isporuke i pružanje kolaterala i dalje izvršavaju.

2. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast suspendirati prava otkaza svih ugovornih strana u ugovorima s društvom kćeri društva u sanaciji ako se primjenjuje bilo što od niže navedenog:

   (a) društvo u sanaciji jamči za obveze iz ugovora ili ih na drugi način osigurava;

   (b) prava otkaza prema tom ugovoru temelje isključivo na nesolventnosti ili financijskom stanju društva u sanaciji;

   (c) u slučaju da je ovlast za prijenos izvršena ili se može izvršiti u odnosu na društvo u sanaciji:

      i. sva imovina i obveze društva kćeri povezane s tim ugovorom prenesene su ili se mogu prenijeti primatelju te ih je on preuzeo ili ih može preuzeti; ili

      ii. sanacijsko tijelo na bilo koji drugi način pruža odgovarajuću zaštitu za te obveze.

Suspenzija prava otkaza proizvodi učinke od trenutka objave obavijesti u skladu s člankom 63. stavkom 3. do ponoći radnog dana nakon te objave u državi članici u kojoj društvo kći društva u sanaciji ima poslovni nastan.

3. Suspenzija na temelju stavka 1. ili 2. ne primjenjuje se:

(a) na sustave ili upravitelje sustava određene za potrebe Direktive 98/26/EZ; ili

(b) na središnje druge ugovorne strane koje imaju odobrenje za rad u Uniji na temelju članka 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 i središnje druge ugovorne strane trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. te uredbe.

4. Osoba može iskoristiti pravo otkaza na temelju ugovora prije završetka razdoblja iz stavka 1. ili 2. ako u pogledu prava i obveza obuhvaćenih ugovorom primi obavijest od sanacijskog tijela:

(a) da se ta prava i obveze ne prenose na drugi subjekt; ili

(b) da ta prava i obveze nisu predmet otpisa i konverzije u skladu s člankom 34. stavkom 1. točkom (a).

5. Ako sanacijsko tijelo izvršava ovlast za suspenziju prava otkaza iz stavka 1. ili 2. ovog članka, a nije primljena obavijest u skladu sa stavkom 4. ovog članka, ta se prava otkaza mogu iskoristiti nakon što istekne razdoblje suspenzije, podložno članku 46., na sljedeći način:

(a) ako su prava i obveze koji su obuhvaćeni ugovorom preneseni na drugi subjekt, druga ugovorna strana može iskoristiti ta prava otkaza u skladu s odredbama tog ugovora samo pri nastanku bilo kojeg trajnog ili naknadnog događaja izvršenja od strane primatelja;

(b) ako prava i obveze koji su obuhvaćeni ugovorom ostanu u društvu u sanaciji i ako sanacijsko tijelo na taj ugovor nije primijenilo instrument za otpis ili konverziju u svrhu predviđenu člankom 34. stavkom 1. točkom (a), druga ugovorna strana može iskoristiti ta prava otkaza u skladu s uvjetima tog ugovora nakon isteka suspenzije iz stavka 1. ovog članka.

Članak 50.

Ugovorno priznavanje ovlasti za suspenziju sanacije

1. Države članice zahtijevaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje i subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) u svaki financijski ugovor koji sklope koji je uređen pravom treće zemlje unesu odredbe kojima strane priznaju da sanacijsko tijelo u odnosu na taj financijski ugovor izvršiti ovlasti za suspenziju ili ograničenje prava i obveza na temelju članaka 47., 48. i 49. te priznaju da ih obvezuju zahtjevi članka 46.

2. Države članice također mogu zahtijevati da krajnja matična društva osiguraju da njihova društva kćeri iz treće zemlje koja su društva za osiguranje i društva za reosiguranje ili subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) u financijske ugovore iz stavka 1. unesu odredbe kojima se isključuje mogućnost da izvršavanje ovlasti za suspenziju ili ograničenje prava i obveza krajnjeg matičnog društva u skladu sa stavkom 1. predstavlja opravdan razlog za prijevremeni otkaz, suspenziju, izmjenu, netiranje, korištenje prava prijeboja ili prisilnu naplatu založnih prava u odnosu na te ugovore.

3. Stavak 1. primjenjuje se na svaki financijski ugovor:

(a) kojim se stvara nova obveza ili bitno mijenja postojeća obveza nakon stupanja na snagu odredbi donesenih na nacionalnoj razini radi prenošenja ovog članka;

(b) kojim se predviđa korištenje jednog ili više prava otkaza ili prava prisilne naplate založnih prava na koja bi se primjenjivao članak 46., 47., 48. ili 49. da je financijski ugovor uređen zakonima države članice.

4. Činjenica da društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) nije u svoje financijske ugovore unijelo ugovorne odredbe iz stavka 1. ovog članka ne sprečava sanacijsko tijelo da primijeni ovlasti iz članka 46., 47., 48. ili 49. u odnosu na taj financijski ugovor.

5. EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuje sadržaj ugovorne odredbe iz stavka 1. uzimajući u obzir različite poslovne modele društava za osiguranje i društava za reosiguranje i subjekata.

EIOPA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [Ured za publikacije – unijeti datum 18 mjeseci nakon stupanja na snagu].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

Članak 51.

Ovlast za privremenu suspenziju prava otkupa

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast privremeno ograničiti ili suspendirati prava otkupa ugovaratelja osiguranja u vezi s ugovorima o životnom osiguranju koje je sklopilo društvo u sanaciji, pod uvjetom da se bitne obveze iz ugovora, a posebno obveze plaćanja u korist ugovaratelja osiguranja, korisnika osiguranja ili oštećenih osoba, i dalje izvršavaju.

2. Ovlast iz stavka 1. upotrebljava se samo onoliko dugo koliko je potrebno da se olakša primjena jednog ili više instrumenata sanacije iz članka 26. stavka 3. Ta ovlast vrijedi tijekom razdoblja utvrđenog u obavijesti o suspenziji objavljenoj u skladu s člankom 63. stavkom 3.

Članak 52.

Izvršavanje sanacijskih ovlasti

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu izvršavati kontrolu nad društvom u sanaciji:

(a) kako bi upravljala i vodila aktivnosti i usluge društva u sanaciji sa svim ovlastima njegovih dioničara i upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela;

(b) kako bi upravljala i raspolagala imovinom i vlasništvom društva u sanaciji.

Kontrolu iz prvog podstavka može izravno izvršavati sanacijsko tijelo ili neizravno osoba ili osobe koje je ono imenovalo. Države članice osiguravaju da se glasačka prava dodijeljena na temelju dionica ili drugih vlasničkih instrumenata društva u sanaciji ne mogu koristiti tijekom razdoblja sanacije.

2. Države članice osiguravaju da, podložno pravu na žalbu iz članka 65. stavka 1., sanacijska tijela mogu provesti mjere sanacije putem izvršnog naloga u skladu s nacionalnim upravnim nadležnostima i postupcima bez izvršavanja kontrole nad društvom u sanaciji.

3. Sanacijska tijela odlučuju u svakom pojedinom slučaju je li prikladno provesti mjeru sanacije na načine iz stavka 1. ili 2., uzimajući u obzir ciljeve sanacije iz članka 18. i opća načela sanacije iz članka 22., posebne okolnosti predmetnog društva u sanaciji i potrebu da se osigura djelotvorna sanacija prekograničnih grupa.

4. Sanacijska tijela ne smatraju se direktorima iz sjene ili *de facto* direktorima na temelju nacionalnog prava.

POGLAVLJE V.
Zaštitne mjere

Članak 53.

Postupanje prema dioničarima i vjerovnicima u slučaju djelomičnih prijenosa i primjene instrumenta za otpis ili konverziju

1. Države članice osiguravaju da, ako je primijenjen jedan ili više instrumenata sanacije iz članka 26. stavka 3., osim u situaciji opisanoj u drugom podstavku, i ako sanacijska tijela prenesu samo dio prava, imovine i obveza društva u sanaciji, dioničari i vjerovnici čija potraživanja nisu prenesena prime kao namirenje svojih potraživanja barem onoliko koliko bi primili da je društvo u sanaciji likvidirano u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti u trenutku donošenja odluke iz članka 62.

2. Države članice osiguravaju da, ako je primijenjen jedan ili više instrumenata sanacije kako je navedeno u članku 26. stavku 3. i ako sanacijska tijela primjenjuju instrument za otpis ili konverziju, dioničari i vjerovnici čija su potraživanja otpisana ili konvertirana u vlasnički kapital ne snose veće gubitke od onih koje bi snosili da je društvo u sanaciji likvidirano u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti u trenutku donošenja odluke iz članka 62.

Članak 54.

Vrednovanje razlike u postupanju

1. Da bi se procijenilo bi li se prema dioničarima i vjerovnicima bolje postupalo da je za društvo u sanaciji pokrenut redovni postupak u slučaju nesolventnosti, države članice osiguravaju da neovisna osoba provede vrednovanje što prije nakon izvršenja mjere ili mjera sanacije. To vrednovanje razlikuje se od vrednovanja provedenog u skladu s člankom 23.

2. Vrednovanjem iz stavka 1. utvrđuje se sljedeće:

   (a) način na koji bi se postupalo prema dioničarima i vjerovnicima ili relevantnim sustavima jamstva u osiguranju da je za društvo u sanaciji za koje je izvršena mjera sanacije ili više njih pokrenut redovni postupak u slučaju nesolventnosti u vrijeme kad je donesena odluka iz članka 62.;

(b) stvarno postupanje prema dioničarima i vjerovnicima pri sanaciji institucije u sanaciji;

(c) ima ili razlike između postupanja iz točke (a) i postupanja iz točke (b).

3. Pri vrednovanju se:

(a) pretpostavlja da je za društvo u sanaciji za koje je izvršena mjera sanacije ili više njih bio pokrenut redovni postupak u slučaju nesolventnosti u vrijeme kad je donesena odluka iz članka 62.;

(b) pretpostavlja da mjera ili mjere sanacije nisu izvršene;

(c) ne uzima u obzir pružanje bilo kakve izvanredne javne financijske potpore društvu u sanaciji.

4. EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuje metodologija za provedbu vrednovanja iz ovog članka, posebno metodologija za procjenu načina na koji bi se postupalo prema dioničarima i vjerovnicima da je za društvo u sanaciji pokrenut redovni postupak u slučaju nesolventnosti u vrijeme kad je donesena odluka iz članka 62.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

Članak 55.

Zaštitne mjere za dioničare i vjerovnike

Države članice osiguravaju da ako se vrednovanjem izvršenim u skladu s člankom 54. utvrdi da je bilo koji dioničar ili vjerovnik iz članka 53. ili, ako je relevantno, sustav jamstva u osiguranju u skladu s primjenjivim nacionalnim zakonom snosio veće gubitke nego što bi ih snosio pri likvidaciji u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti, ima pravo na plaćanje razlike.

Članak 56.

Zaštitne mjere za druge ugovorne strane u djelomičnim prijenosima

1. Države članice osiguravaju odgovarajuću zaštitu sljedećih sporazuma i ugovornih strana u sljedećim sporazumima:

(a) sporazumi o osiguranju prema kojima osoba preko jamstva ima stvarni ili uvjetovani interes u imovini ili pravima koji su podložni prijenosu, neovisno o tome je li taj interes osiguran određenom imovinom ili pravima ili promjenjivim založnim pravom ili sličnim aranžmanom;

(b) ugovori o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava prema kojima se kolateral za osiguravanje ili pokrivanje ispunjenja određenih obveza daje prijenosom potpunog vlasništva nad imovinom s davatelja kolaterala na primatelja kolaterala uz uvjet da primatelj kolaterala prenese imovinu kad se te određene obveze ispune;

(c) sporazumi o prijeboju prema kojima se dva međusobna potraživanja ili više njih ili dvije međusobne obveze ili više njih društva u sanaciji i druge ugovorne strane mogu prebiti;

(d) sporazumi o netiranju;

(e) police povezane s udjelima u investicijskim fondovima ili drugi namjenski portfelji;

(f) ugovori o reosiguranju;

(g) strukturirani financijski sporazumi, uključujući sekuritizacije i instrumente koji se upotrebljavaju za zaštitu od rizika i čine sastavni dio imovine za pokriće i koji su osigurani prema nacionalnom pravu i na temelju kojih stranka u sporazumu ili povjerenik, zastupnik ili ovlaštenik odobrava i drži jamstva.

Oblik zaštite primjeren za kategorije sporazuma iz točaka od (a) do (g) ovog stavka odabire se u skladu s člancima od 57. do 60.

2. Države članice osiguravaju da se zaštitne mjere određene u stavku 1. primjenjuju u sljedećim okolnostima:

(a) sanacijsko tijelo prenosi dio, ali ne svu imovinu, prava ili obveze društva u sanaciji na drugi subjekt ili, pri izvršavanju instrumenta sanacije kako je navedeno u članku 26. stavku 3., s prijelaznog društva ili subjekta za upravljanje imovinom i obvezama na drugu osobu;

(b) sanacijsko tijelo izvršava ovlasti iz članka 41. stavka 1. točke (f).

3. Zahtjev iz stavka 1. primjenjuje se neovisno o broju ugovornih strana uključenih u sporazume i neovisno o tome:

(a) nastaju li sporazumi na temelju ugovora, fiducije ili na neki drugi način, ili automatski na temelju zakona;

(b) nastaju li sporazumi na temelju prava druge države članice ili treće zemlje ili se na njih primjenjuje pravo druge države članice ili treće zemlje u cijelosti ili djelomično.

Članak 57.

Zaštita ugovora o financijskom kolateralu, sporazuma o prijeboju i netiranju i ugovora o reosiguranju

1. Države članice osiguravaju odgovarajuću zaštitu za ugovore o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava i sporazume o prijeboju i netiranju i ugovore o reosiguranju kako bi se spriječio prijenos nekih, ali ne svih, prava i obveza zaštićenih ugovorom o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava, sporazumom o prijeboju i sporazumom o netiranju ili ugovorom o reosiguranju između društva u sanaciji i druge osobe ili promjena ili prestanak prava i obveza zaštićenih takvim ugovorom o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava, sporazumom o prijeboju, sporazumom o netiranju ili ugovorom o reosiguranju upotrebom dodatnih ovlasti.

Za potrebe prvog podstavka, smatra se da su prava i obveze zaštićeni ugovorom o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava, sporazumom o prijeboju i netiranju ili ugovorom o reosiguranju ako strane u sporazumu imaju pravo na prijeboj ili netiranje tih prava i obveza.

2. Neovisno o stavku 1., ako je to potrebno kako bi se bolje ostvarili ciljevi sanacije iz članka 18., a posebno kako bi se osigurala bolja zaštita ugovaratelja osiguranja,

sanacijska tijela mogu prenijeti, izmijeniti ili poništiti imovinu, prava ili obveze koji su dio ugovora o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava, sporazuma o prijeboju i netiranju ili ugovora o reosiguranju.

Članak 58.

Zaštita sporazuma o osiguranju

1. Države članice osiguravaju odgovarajuću zaštitu obveza koje su osigurane u okviru sporazuma o osiguranju kako bi se spriječilo sljedeće:

   (a) prijenos imovine kojom je obveza osigurana, osim ako se prenose i ta obveza i korist od osiguranja;

   (b) prijenos osigurane obveze, osim ako se prenosi i korist od osiguranja;

   (c) prijenos koristi od osiguranja, osim ako se prenosi i osigurana obveza;

   (d) promjena ili otkaz sporazuma o osiguranju upotrebom dodatnih ovlasti, ako bi učinak te promjene ili otkaza bio takav da obveza više nije osigurana.

2. Neovisno o stavku 1., ako je to potrebno kako bi se bolje ostvarili ciljevi sanacije iz članka 18., a posebno kako bi se osigurala bolja zaštita ugovaratelja osiguranja, sanacijsko tijelo može prenijeti, izmijeniti ili poništiti imovinu, prava ili obveze koji su dio istog sporazuma.

Članak 59.

Zaštita strukturiranih financijskih sporazuma i drugih namjenskih portfelja

1. Države članice osiguravaju odgovarajuću zaštitu strukturiranih financijskih sporazuma ili drugih namjenskih portfelja, uključujući sporazume iz članka 56. stavka 1. točaka (e) i (g), kako bi se spriječilo sljedeće:

   (a) prijenos dijela, ali ne sve imovine, prava i obveza, koji su sastavni dio strukturiranog financijskog sporazuma ili drugih namjenskih portfelja, uključujući sporazume iz članka 56. stavka 1. točaka (e) i (g), u kojima je društvo u sanaciji jedna od strana;

   (b) poništenje ili izmjena, upotrebom dodatnih ovlasti, imovine, prava i obveza koji su sastavni dio strukturiranog financijskog sporazuma ili drugih namjenskih portfelja, uključujući sporazume iz članka 56. stavka 1. točaka (e) i (g), u kojima je društvo u sanaciji jedna od strana.

2. Neovisno o stavku 1., ako je to potrebno kako bi se bolje ostvarili ciljevi sanacije iz članka 18., a posebno kako bi se osigurala bolja zaštita ugovaratelja osiguranja, sanacijska tijela mogu prenijeti, izmijeniti ili poništiti imovinu, prava ili obveze koji su dio istog sporazuma.

Članak 60.

Djelomični prijenosi: zaštita sustava trgovanja, poravnanja i namire

1. Države članice osiguravaju da se primjenom instrumenta sanacije kako je navedeno u članku 26. stavku 3. ne utječe na rad i pravila sustava obuhvaćenih Direktivom 98/26/EZ, ako sanacijsko tijelo:

   (a) prenese dio, ali ne svu imovinu, prava ili obveze društva u sanaciji, na drugi subjekt;

   (b) koristi dodatne ovlasti iz članka 41. kako bi poništilo ili izmijenilo uvjete ugovora u kojem je društvo u sanaciji jedna od strana ili ga zamijenilo primateljem kao stranom.

2. Prijenosom, poništenjem ili izmjenom iz stavka 1. ovog članka:

   (a) ne opoziva se nalog za prijenos u suprotnosti s člankom 5. Direktive 98/26/EZ;

   (b) ne mijenja se niti uskraćuje izvršivost naloga za prijenos i netiranja kako je propisano člancima 3. i 5. Direktive 98/26/EZ, upotreba sredstava, vrijednosnih papira ili kredita kako je propisano člankom 4. te direktive ili zaštita kolateralnog osiguranja kako je propisano člankom 9. te direktive.

POGLAVLJE VI.
Postupovne obveze

Članak 61.

Zahtjevi u vezi s obavješćivanjem

1. Države članice zahtijevaju da upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) obavijesti nadzorno tijelo ako smatra da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) propada ili da će vjerojatno propasti u smislu članka 19. stavka 3.

2. Nadzorna tijela obavješćuju predmetna sanacijska tijela:

   (a) o svim obavijestima koje su primila na temelju stavka 1. ovog članka, članka 136., članka 138. stavka 1. i članka 139. stavka 1. Direktive 2009/138/EZ;

   (b) o svim mjerama koje nadzorno tijelo, u okviru izvršavanja svojih ovlasti na temelju članka 15. ili 16. ove Direktive i članka 137., članka 138. stavaka 3. i 5., članka 139. stavka 3. i članaka 140., 141. i 144. Direktive 2009/138/EZ, zahtijeva da poduzme društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili bilo koji subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e);

   (c) o svakom produljenju razdoblja oporavka u skladu s člankom 138. stavkom 4. Direktive 2009/138/EZ.

   Osim toga, nadzorna tijela sanacijskim tijelima dostavljaju primjerak plana oporavka koji su društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) dostavili u skladu s člankom 138. stavkom 2. Direktive 2009/138/EZ, primjerak financijskog plana koji su društvo za osiguranje odnosno

društvo za reosiguranje ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) dostavili u skladu s člankom 139. stavkom 2. Direktive 2009/138/EZ i mišljenje nadzornih tijela o tim dokumentima, ovisno o slučaju.

3. Ako nadzorno tijelo ili sanacijsko tijelo utvrdi da su u odnosu na društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) ispunjeni uvjeti iz članka 19. stavka 1. točaka (a) i (b), ono o tome bez odgode obavješćuje sljedeća tijela, ako se razlikuju:

(a) sanacijsko tijelo tog društva ili subjekta;

(b) nadzorno tijelo tog društva ili subjekta;

(c) nadzorno tijelo svih država članica u kojima to društvo ili subjekt obavlja znatne prekogranične aktivnosti;

(d) sanacijsko tijelo svih država članica u kojima to društvo ili subjekt obavlja znatne prekogranične aktivnosti;

(e) sustav jamstva u osiguranju čiji je društvo za osiguranje član, ako je primjenjivo i potrebno da bi se omogućilo izvršavanje funkcija sustava jamstva u osiguranju;

(f) ako je primjenjivo, sanacijsko tijelo za grupu;

(g) nadležno ministarstvo;

(h) ako je primjenjivo, nadzornika grupe;

(i) Europski odbor za sistemske rizike i imenovano nacionalno makrobonitetno tijelo.

Članak 62.

Odluka sanacijskog tijela

1. Po primitku obavijesti nadzornog tijela u skladu s člankom 61. stavkom 3., ili na vlastitu inicijativu, sanacijsko tijelo utvrđuje jesu li u pogledu predmetnog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) ispunjeni uvjeti iz članka 19. stavka 1. ili članka 20. stavka 3.

2. Odluka o tome treba li poduzeti mjeru sanacije u odnosu na društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) sadržava sljedeće informacije:

(a) razloge za donošenje te odluke;

(b) mjeru sanacije koju sanacijsko tijelo namjerava poduzeti, uključujući, prema potrebi, zaključak o podnošenju zahtjeva za likvidaciju, imenovanje upravitelja ili bilo koju drugu mjeru u okviru primjenjivog redovnog postupka u slučaju nesolventnosti, ili, podložno članku 26. stavku 8., na temelju nacionalnog prava.

Članak 63.

Postupovne obveze sanacijskih tijela

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela po poduzimanju mjere sanacije ispune zahtjeve iz stavaka 2. i 3. čim to bude objektivno moguće.

2. Sanacijska tijela o mjeri sanacije iz stavka 1. obavješćuju društvo u sanaciji i sljedeća tijela, ako se razlikuju:

   (a) nadzorno tijelo društva u sanaciji;

   (b) nadzorno tijelo svake podružnice društva u sanaciji;

   (c) središnju banku države članice u kojoj društvo u sanaciji ima poslovni nastan;

   (d) ako je primjenjivo, sustav jamstva u osiguranju čiji je društvo u sanaciji član;

   (e) ako je primjenjivo, sanacijsko tijelo za grupu;

   (f) nadležno ministarstvo;

   (g) ako je primjenjivo, nadzorno tijelo grupe;

   (h) imenovano nacionalno makrobonitetno tijelo i Europski odbor za sistemske rizike;

   (i) Komisiju, Europsku središnju banku, EIOPA-u, ESMA-u i EBA-u;

   (j) ako je društvo u sanaciji institucija kako je definirana u članku 2. točki (b) Direktive 98/26/EZ, upravitelje sustava u kojima ono sudjeluje.

3. Sanacijsko tijelo objavljuje ili osigurava objavljivanje primjerka naloga ili instrumenta u skladu s kojim se mjera sanacije poduzima ili obavijesti u kojoj su sažeto navedeni učinci mjere sanacije, uključujući učinke na ugovaratelje osiguranja, te, ako je primjenjivo, uvjeti i razdoblje suspenzije ili ograničenja iz članaka 47., 48. i 49., na sljedeće načine:

   (a) na njegovoj službenoj internetskoj stranici;

   (b) na internetskoj stranici nadzornog tijela, ako se razlikuje od sanacijskog tijela, i na internetskoj stranici EIOPA-e;

   (c) na internetskoj stranici društva u sanaciji;

   (d) ako su dionice ili drugi vlasnički instrumenti ili dužnički instrumenti društva u sanaciji uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu, na način na koji se objavljuju propisane informacije o društvu u sanaciji u skladu s člankom 21. stavkom 1. Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća[36].

4. Ako dionice, vlasnički instrumenti ili dužnički instrumenti nisu uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu, sanacijsko tijelo osigurava da se dokumenti koji pružaju dokaze o instrumentima iz stavka 3. pošalju dioničarima i vjerovnicima društva u sanaciji koji su poznati putem registara ili baza podataka društva u sanaciji dostupnih sanacijskom tijelu.

---

[36] Direktiva 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 390, 31.12.2004., str. 38.).

Članak 64.

Povjerljivost

1. Države članice osiguravaju da zahtjevi o čuvanju poslovne tajne budu obvezujući za sljedeće osobe i tijela i da oni ne otkrivaju povjerljive informacije:

   (a) sanacijska tijela;

   (b) nadzorna tijela i EIOPA;

   (c) nadležna ministarstva;

   (d) posebni upravitelji imenovani u skladu s člankom 42. ove Direktive;

   (e) potencijalni stjecatelji s kojima u kontakt stupaju nadzorna tijela ili kojima se obrate sanacijska tijela, neovisno o tome je li to kontaktiranje ili obraćanje bilo priprema za primjenu instrumenta prodaje poslovanja i neovisno o tome je li to obraćanje rezultiralo stjecanjem;

   (f) revizori, računovođe, pravni i stručni savjetnici, procjenitelji i ostali stručnjaci koje izravno ili neizravno angažiraju sanacijska tijela, nadzorna tijela, nadležna ministarstva ili potencijalni stjecatelji iz točke (e);

   (g) tijela koja upravljaju sustavima jamstva u osiguranju;

   (h) tijelo zaduženo za aranžmane financiranja;

   (i) središnje banke i ostala tijela uključena u postupak sanacije;

   (j) prijelazna institucija ili subjekt za upravljanje imovinom;

   (k) sve ostale osobe koje izravno ili neizravno, trajno ili povremeno pružaju ili su pružale usluge osobama iz točaka od (a) do (j);

   (l) više rukovodstvo, članovi upravnog, upravljačkog i nadzornog tijela te zaposlenici tijela ili subjekata iz točaka od (a) do (k) prije, tijekom ili nakon njihova imenovanja.

2. Ne dovodeći u pitanje općenitost zahtjeva iz stavka 1., države članice osiguravaju da se osobama iz stavka 1. zabrani da povjerljive informacije primljene tijekom obavljanja profesionalnih aktivnosti ili primljene od nadzornog tijela ili sanacijskog tijela u vezi s funkcijama tog tijela otkriju bilo kojoj osobi ili tijelu, osim u sljedećim situacijama:

   (a) informacije se otkrivaju u okviru obavljanja njihovih funkcija na temelju ove Direktive;

   (b) informacije se otkrivaju u sažetom ili zbirnom obliku tako da se pojedinačna društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) ne mogu identificirati;

   (c) informacije se otkrivaju uz izričitu prethodnu suglasnost tijela, društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) koji su te informacije pružili;

   Države članice osiguravaju da osobe iz stavka 1. procijene moguće učinke otkrivanja informacija na javni interes u pogledu financijske, monetarne ili gospodarske politike, na komercijalne interese fizičkih i pravnih osoba, na svrhu nadzorâ te na istrage i revizije.

Postupak za procjenu učinaka iz drugog podstavka uključuje posebnu procjenu učinaka svakog otkrivanja sadržaja i pojedinosti plana oporavka i sanacije kako je navedeno u člancima 5., 7., 9., 10. i 12. i rezultata svake procjene provedene na temelju članaka 6., 8. i 13.

Države članice osiguravaju da svaka osoba ili subjekt iz stavka 1. budu podložni su građanskopravnoj odgovornosti u slučaju kršenja ovog članka.

3. Države članice osiguravaju da osobe iz stavka 1. točaka (a), (b), (c), (g), (i) i (j) imaju interna pravila kojima se osigurava usklađenost sa zahtjevima o povjerljivosti utvrđenima u stavcima 1. i 2., uključujući pravila kojima se osigurava tajnost informacija koje razmjenjuju osobe izravno uključene u postupak sanacije.

4. Stavci od 1. do 3. ovog članka ne sprečavaju:

(a) razmjenu informacija među zaposlenicima i stručnjacima tijela ili subjekata iz stavka 1. točaka od (a) do (i) unutar svakog pojedinog tijela ili subjekta;

(b) razmjenu informacija među sanacijskim tijelima i nadzornim tijelima, uključujući njihove zaposlenike i stručnjake, i s drugim sanacijskim tijelima u Uniji, drugim nadzornim tijelima u Uniji, nadležnim ministarstvima, središnjim bankama, sustavima jamstva u osiguranju, tijelima nadležnima za redovne postupke u slučaju nesolventnosti, tijelima nadležnim za održavanje stabilnosti financijskog sustava u državama članicama primjenom makrobonitetnih pravila, osobama nadležnima za provođenje zakonskih revizija financijskih izvještaja, EIOPA-om ili, podložno članku 77., s tijelima trećih zemalja koja izvršavaju istovrijedne funkcije kao sanacijska tijela ili, u skladu sa strogim zahtjevima povjerljivosti, s potencijalnim stjecateljem za potrebe planiranja ili provođenja mjere sanacije.

5. Države članice mogu odobriti razmjenu informacija sa svima niže navedenima:

(a) s bilo kojom drugom osobom kad je to potrebno za potrebe planiranja ili provedbe mjere sanacije, podložno strogim zahtjevima povjerljivosti;

(b) parlamentarnim istražnim odborima u svojoj državi članici, revizorskim sudovima u svojim državi članici i drugim subjektima nadležnim za istrage u svojoj državi članici, pod odgovarajućim uvjetima;

(c) nacionalnim tijelima odgovornima za nadzor nad platnim sustavima, tijelima odgovornima za redovne postupke u slučaju nesolventnosti, tijelima kojima je povjerena javna dužnost nadzora nad drugim subjektima financijskog sektora, tijelima odgovornima za nadzor financijskih tržišta, kreditnih institucija i investicijskih društava i inspektorima koji djeluju u njihovo ime, tijelima država članica odgovornima za očuvanje stabilnosti financijskog sustava u državama članicama uporabom makrobonitetnih pravila, tijelima odgovornima za zaštitu stabilnosti financijskog sustava te osobama odgovornima za provedbu zakonskih revizija.

6. Stavcima od 1. do 5. ovog članka ne dovode se u pitanje nacionalni propisi o objavljivanju informacija za potrebe sudskih postupaka u kaznenim ili građanskim predmetima.

7. EIOPA do [Ured za publikacije – unijeti datum 18 mjeseci nakon stupanja na snagu] izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1094/2010 kojima se utvrđuje način na koji se informacije pružaju u sažetom ili zbirnom obliku za potrebe stavka 2.

POGLAVLJE VII.
Pravo na žalbu i isključivanje drugih mjera

Članak 65.

Ex ante suglasnost suda i pravo na pobijanje odluka

1. Države članice mogu zahtijevati da odluka o poduzimanju mjere za sprečavanje krize ili mjere za upravljanje krizom bude podložna *ex ante* suglasnosti suda, pod uvjetom da, kad je riječ o odluci o poduzimanju mjere za upravljanje krizom, u skladu s nacionalnim pravom, postupak povezan sa zahtjevom za suglasnost i razmatranje suda budu žurni.

2. Države članice u nacionalnom pravu propisuju pravo na žalbu protiv odluke o poduzimanju mjere za sprečavanje krize ili odluke za izvršavanje bilo koje ovlasti, osim mjere za upravljanje krizom, na temelju ove Direktive.

3. Države članice osiguravaju da sve osobe na koje utječe odluka o poduzimanju mjere za upravljanje krizom imaju pravo na žalbu protiv te odluke.

   Države članice osiguravaju da se preispitivanje mjere za upravljanje krizom provede u žurnom postupku i da nacionalni sudovi kao temelj za procjenu koriste ekonomske procjene činjenica koje je provelo sanacijsko tijelo.

4. Pravo na žalbu iz stavka 3. podložno je sljedećim zahtjevima:

   (a) podnošenje žalbe nema za posljedicu automatsku suspenziju učinaka osporavane odluke;

   (b) odluka sanacijskog tijela odmah je izvršiva i stvara oborivu pretpostavku da suspenzija njezina izvršenja ne bi bila u javnom interesu.

   Ako je potrebno zaštititi interes trećih strana koje su u dobroj vjeri stekle dionice, druge vlasničke instrumente, imovinu, prava ili obveze društva u sanaciji na temelju upotrebe instrumenata sanacije iz članka 26. stavka 3. ili izvršavanjem sanacijskih ovlasti sanacijskog tijela, poništenje odluke sanacijskog tijela ne utječe na naknadne administrativne akte ili transakcije predmetnog sanacijskog tijela koji su se temeljili na poništenoj odluci. U tom slučaju, pravni lijekovi za protupravnu odluku ili radnju sanacijskih tijela ograničavaju se na naknadu gubitka koji je podnositelj zahtjeva pretrpio kao posljedicu poništene odluke ili akta.

Članak 66.

Ograničenja drugih postupaka

1. Ne dovodeći u pitanje članak 62. stavak 2. točku (b), države članice osiguravaju da se za društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) za koje je utvrđeno da zadovoljavaju uvjete za sanaciju iz članka 19. stavka 1. ili članka 20. stavka 3. ne pokreće redovni postupak u slučaju nesolventnosti, osim na inicijativu sanacijskog tijela, i da odluka kojom se za društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) pokreće redovni postupak u slučaju nesolventnosti donosi samo uz suglasnost sanacijskog tijela.

2. Za potrebe stavka 1., države članice osiguravaju:

(a) da nadzorna tijela i sanacijska tijela budu bez odgode obaviještena o svakom zahtjevu za pokretanje redovnog postupka u slučaju nesolventnosti u odnosu na određeno društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e), neovisno o tome jesu li to društvo ili subjekt u postupku sanacije i je li objavljena odluka u skladu s člankom 63. stavcima 3. i 4.;

(b) da se o zahtjevu za pokretanje redovnog postupka u slučaju nesolventnosti može odlučiti samo ako je obavješćivanje iz točke (a) izvršeno i dogodilo se jedno od sljedećeg:

i. sanacijsko tijelo obavijestilo je tijela odgovorna za redovne postupke u slučaju nesolventnosti da ne namjerava poduzimati mjeru sanacije u odnosu na društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e);

ii. isteklo je razdoblje od sedam dana od dana obavješćivanja iz točke (a).

3. Ne dovodeći u pitanje bilo kakva ograničenja u pogledu prisilne naplate založnih prava u skladu s člankom 48., države članice osiguravaju da, ako je to potrebno za djelotvornu primjenu instrumenata sanacije iz članka 26. stavka 3. i sanacijskih ovlasti iz glave III. poglavlja IV., sanacijska tijela mogu od suda zatražiti da na određeno vrijeme ovisno o cilju koji se želi postići suspendira svaku sudsku mjeru ili postupak u kojima je društvo u sanaciji stranka ili postane stranka.

GLAVA IV.
SANACIJA PREKOGRANIČNIH GRUPA

Članak 67.

Opća načela u vezi s donošenjem odluka kojima je obuhvaćeno više država članica

Države članice osiguravaju da pri donošenju odluka ili poduzimanju mjera u skladu s ovom Direktivom koje mogu imati učinak u jednoj državi članici ili u više njih njihova tijela uzimaju u obzir sljedeća opća načela:

(a) kad se poduzima mjera sanacije, odluke se donose učinkovito, a troškovi sanacije ograničavaju se na najmanju moguću mjeru;

(b) odluke se donose i mjere poduzimaju pravodobno, s dužnom žurnošću kad je to potrebno;

(c) sanacijska tijela, nadzorna tijela i druga tijela međusobno surađuju kako bi se osiguralo usklađeno i učinkovito donošenje odluka i poduzimanje mjera;

(d) jasno su utvrđeni uloge i odgovornosti relevantnih tijela u svakoj državi članici;

(e) na primjeren način uzimaju se u obzir interesi, potencijalni učinak svake odluke, djelovanja ili nedjelovanja i negativni učinci na ugovaratelje osiguranja, financijsku stabilnost, fiskalna sredstva, sustave jamstva u osiguranju te negativne gospodarske i socijalne posljedice u svim državama članicama u kojima posluje krajnje matično društvo i njegova društva kćeri ili u kojima obavljaju znatne prekogranične aktivnosti.

(f) na primjeren način uzimaju se u obzir ciljevi postizanja ravnoteže između interesa različitih uključenih država članica i izbjegavanja nepravednog stavljanja u podređeni ili povlašteni položaj interesa određenih država članica;

(g) sanacijska tijela pri poduzimanju mjera sanacije uzimaju u obzir i slijede planove sanacije grupe iz članka 11., osim ako sanacijska tijela procijene, uzimajući u obzir okolnosti slučaja, da će se ciljevi sanacije iz članka 18. učinkovitije postići poduzimanjem mjera koje nisu predviđene u planovima sanacije;

(h) predložena odluka ili mjera transparentne su kad god je vjerojatno da će one utjecati na ugovaratelje osiguranja, realno gospodarstvo, financijsku stabilnost, fiskalna sredstva i, ako je relevantno, sustave jamstva u osiguranju i aranžmane financiranja bilo koje predmetne države članice.

Članak 68.

Sanacijski kolegiji

1. Sanacijska tijela za grupu osnivaju sanacijske kolegije za izvršavanje zadaća iz članaka 10., 11., 14., 16., 70. i 71. te, prema potrebi, za osiguravanje suradnje i koordinacije sa sanacijskim tijelima trećih zemalja.

Sanacijski kolegiji posebno pružaju okvir sanacijskom tijelu za grupu, ostalim sanacijskim tijelima te, prema potrebi, predmetnim nadzornim tijelima i nadzornicima grupe za izvršavanje sljedećih zadaća:

(a) razmjenu informacija relevantnih za izradu planova sanacije grupe i za primjenu sanacijskih ovlasti na grupe;

(b) izradu planova sanacije grupe u skladu s člancima 10. i 11.;

(c) procjenu mogućnosti sanacije grupa u skladu s člankom 14.;

(d) izvršavanje ovlasti za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije grupa u skladu s člankom 16.;

(e) odlučivanje o potrebi uspostave programa sanacije grupe kako je navedeno u članku 70. ili 71.;

(f) postizanje sporazuma o programu sanacije grupe predloženom u skladu s člankom 70. ili 71.;

(g) koordiniranje javne komunikacije o strategijama i programima sanacije grupe;

koordiniranje korištenja sustava jamstva u osiguranju ili aranžmana financiranja.

Osim toga, sanacijski kolegiji mogu služiti kao forumi za raspravu o svim pitanjima povezanima sa sanacijom prekograničnih grupa.

2. Članovi sanacijskog kolegija su sljedeća tijela:

(a) sanacijsko tijelo za grupu;

(b) sanacijska tijela svih država članica u kojima društvo kći obuhvaćeno nadzorom grupe ima poslovni nastan;

(c) sanacijska tijela država članica u kojima matično društvo jednog ili više društava grupe koje je subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (d) ili (e) ima poslovni nastan;

(d) nadzornik grupe i nadzorna tijela država članica u kojima je sanacijsko tijelo član sanacijskog kolegija;

(e) nadležna ministarstva, ako sanacijska tijela koja su članovi sanacijskog kolegija nisu nadležna ministarstva;

(f) ako je relevantno, tijelo odgovorno za sustav jamstva u osiguranju države članice, ako je sanacijsko tijelo te države članice član sanacijskog kolegija;

(g) EIOPA, podložno stavku 4.;

(h) sanacijska tijela u državama članicama u kojima društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje grupe obavljaju znatne prekogranične aktivnosti.

Za potrebe točke (g) EIOPA doprinosi promicanju i praćenju učinkovitog, djelotvornog i dosljednog funkcioniranja sanacijskih kolegija i usklađenosti među sanacijskim kolegijima. EIOPA se u tu svrhu poziva da prisustvuje sastancima sanacijskog kolegija. EIOPA nema pravo glasa.

Za potrebe točke (h), sudjelovanje sanacijskih tijela ograničeno je na postizanje ciljeva učinkovite razmjene informacija.

3. Ako matično društvo ili društvo sa sjedištem u Uniji ima društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje kćer ili podružnicu koja bi se smatrala značajnom da se nalazi u Uniji, sanacijska tijela trećih zemalja mogu biti pozvana da sudjeluju u sanacijskom kolegiju kao promatrači, pod uvjetom da ta tijela podliježu zahtjevima

povjerljivosti koje sanacijsko tijelo za grupu smatra istovrijednima zahtjevima utvrđenima u članku 77.

4. Sanacijsko tijelo za grupu preuzima ulogu predsjedatelja sanacijskog kolegija. Ono u toj funkciji:

(a) utvrđuje pisane dogovore i postupke za rad sanacijskog kolegija nakon savjetovanja s ostalim članovima sanacijskog kolegija;

(b) koordinira sve aktivnosti sanacijskog kolegija;

(c) saziva sve sastanke sanacijskog tijela i predsjeda njima te sve članove sanacijskog kolegija prije organizacije sastanaka sanacijskog kolegija cjelovito obavješćuje o glavnim pitanjima o kojima će se raspravljati i o točkama koje treba razmotriti;

(d) obavješćuje članove sanacijskog kolegija o svim planiranim sastancima kako bi mogli zatražiti da sudjeluju na njima;

(e) odlučuje koje članove i promatrače pozvati da prisustvuju pojedinom sastanku sanacijskog kolegija na temelju određenih potreba, uzimajući u obzir relevantnost pitanja o kojem će se raspravljati za te članove i promatrače;

(f) sve članove kolegija pravodobno obavješćuje o odlukama i ishodima tih sastanaka.

Neovisno o točki (e), sanacijska tijela imaju pravo sudjelovanja na sastancima sanacijskog kolegija kad god su na dnevnom redu pitanja podložna zajedničkom odlučivanju ili povezana sa subjektom grupe koji se nalazi u njihovoj državi članici.

5. Sanacijska tijela za grupu nisu obvezna osnovati sanacijski kolegij ako druge skupine ili kolegiji izvršavaju funkcije ili obavljaju zadaće utvrđene u stavku 1. i usklađeni su sa svim uvjetima i postupcima utvrđenima u ovom članku i u članku 69., uključujući one koji se odnose na članstvo i sudjelovanje u sanacijskim kolegijima. U tom slučaju sva upućivanja na sanacijske kolegije u ovoj Direktivi tumače se kao upućivanja na te druge skupine ili kolegije.

6. EIOPA izrađuje nacrt regulatornih standarda kojima se utvrđuje operativno funkcioniranje sanacijskih kolegija u obavljanju zadaća iz stavka 1.

EIOPA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [Ured za publikacije – unijeti datum 18 mjeseci nakon stupanja na snagu].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

Članak 69.

Razmjena informacija

1. Podložno članku 64., sanacijska tijela i nadzorna tijela jedna drugima na zahtjev pružaju sve informacije relevantne za izvršavanje zadaća drugog tijela u skladu s ovom Direktivom.

2. Sanacijsko tijelo za grupu koordinira protok svih relevantnih informacija među sanacijskim tijelima. Sanacijsko tijelo za grupu prije svega pravodobno pruža sanacijskim tijelima u drugim državama članicama sve relevantne informacije radi

olakšavanja obavljanja zadaća iz članka 68. stavka 1. drugog podstavka točaka od (b) do (h).

3. Sanacijsko tijelo ne prosljeđuje informacije koje mu je pružilo nadzorno tijelo ili sanacijsko tijelo treće zemlje, osim ako je to nadzorno odnosno sanacijsko tijelo treće zemlje dalo suglasnost za takvo prosljeđivanje.

Sanacijska tijela nisu obvezna prosljeđivati takve informacije ako nadzorno tijelo ili sanacijsko tijelo treće zemlje nije dalo suglasnost za njihovo prosljeđivanje.

Članak 70.

Sanacija grupe koja obuhvaća društvo kćer grupe

1. Ako sanacijsko tijelo zaključi da društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) koji su društva kćeri u grupi zadovoljavaju uvjete za sanaciju iz članka 19. stavka 1. ili članka 20. stavka 3., ono bez odgode prenosi sljedeće informacije sanacijskom tijelu za grupu, ako se razlikuje, nadzorniku grupe i članovima sanacijskog kolegija za predmetnu grupu:

   (a) odluku da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) ispunjava uvjete iz članka 19. ili 20.;

   (b) mjere sanacije ili mjere u slučaju nesolventnosti koje sanacijsko tijelo smatra primjerenima za to društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili taj subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e).

2. Po primitku obavijesti iz stavka 1. sanacijsko tijelo za grupu, nakon savjetovanja s drugim članovima predmetnog sanacijskog kolegija, procjenjuje vjerojatni učinak mjera sanacije, ili drugih mjera o kojima je obaviješteno u skladu sa stavkom 1. točkom (b), na grupu i na subjekte grupe u drugim državama članicama te vjerojatnost da se zbog tih mjera sanacije ili drugih mjera zadovolje uvjeti za sanaciju iz članka 19. stavka 1. ili članka 20. stavka 3. u odnosu na subjekt grupe u drugoj državi članici.

3. Ako sanacijsko tijelo za grupu procijeni da nije vjerojatno da bi se zbog mjera sanacije ili drugih mjera o kojima je obaviješteno u skladu sa stavkom 1. točkom (b) zadovoljili uvjeti utvrđeni u članku 19. stavku 1. ili članku 20. stavku 3. u odnosu na subjekt grupe u drugoj državi članici, sanacijsko tijelo nadležno za to društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) može poduzeti mjere sanacije ili druge mjere o kojima je obavijestilo u skladu s stavkom 1. točkom (b) ovog članka.

4. Ako sanacijsko tijelo za grupu procijeni da je vjerojatno da bi se zbog mjera sanacije ili drugih mjera o kojima je obaviješteno u skladu sa stavkom 1. točkom (b) zadovoljili uvjeti utvrđeni u članku 19. stavku 1. ili članku 20. stavku 3. u odnosu na subjekt grupe u drugoj državi članici, sanacijsko tijelo za grupu najkasnije 24 sata po primitku obavijesti iz stavka 1. predlaže program sanacije grupe i podnosi ga sanacijskom kolegiju. To 24-satno razdoblje može se produljiti uz suglasnost sanacijskog tijela koje je dostavilo obavijest iz stavka 1.

5. Ako sanacijsko tijelo za grupu ne donese procjenu u roku od 24 sata od primitka obavijesti iz stavka 1., ili duljem razdoblju koje je dogovoreno, sanacijsko tijelo koje je poslalo obavijest iz stavka 1. može poduzeti mjere sanacije ili druge mjere o kojima je obavijestilo u skladu s točkom (b) tog stavka.

6. U programu sanacije grupe iz stavka 4.:

(a) navode se mjere sanacije koje bi predmetna sanacijska tijela trebala poduzeti u odnosu na krajnje matično društvo ili određene subjekte grupe kako bi se ostvarili ciljevi sanacije iz članka 18. i poštovala opća načela sanacije iz članka 22.;

(b) utvrđuje se način koordinacije mjera sanacije iz točke (a);

(c) utvrđuje se plan financiranja kojim se uzima u obzir plan sanacije grupe i načela dijeljena odgovornosti utvrđena u tom planu u skladu s člankom 10. stavkom 2. točkom (e).

7. Podložno stavku 8., program sanacije grupe usvaja se u obliku zajedničke odluke sanacijskog tijela za grupu i sanacijskih tijela nadležnih za društva kćeri koja su obuhvaćena programom sanacije grupe.

Na zahtjev sanacijskog tijela EIOPA može pomoći sanacijskim tijelima u postizanju zajedničke odluke u skladu s člankom 31. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1094/2010.

8. Ako se sanacijsko tijelo ne slaže s programom sanacije grupe koji je predložilo sanacijsko tijelo za grupu ili smatra da zbog zaštite ugovaratelja osiguranja, realnog gospodarstva i financijske stabilnosti u odnosu na društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) treba poduzeti nezavisne mjere sanacije ili mjere koje nisu predložene u programu sanacije grupe, ono:

(a) detaljno navodi razloge svojeg neslaganja ili razloge za odstupanje od programa sanacije grupe;

(b) obavješćuje sanacijsko tijelo za grupu i ostala sanacijska tijela obuhvaćena programom sanacije grupe o razlozima iz točke (a);

(c) obavješćuje sanacijsko tijelo za grupu i ostala sanacijska tijela povezana s programom sanacije grupe o mjerama sanacije ili drugim mjerama koje će poduzeti.

Pri navođenju razloga svojeg neslaganja sanacijsko tijelo uzima u obzir planove sanacije grupe iz članka 11., mogući učinak mjera na ugovaratelje osiguranja, realno gospodarstvo i financijsku stabilnost u predmetnoj državi članici te mogući učinak tih mjera sanacije ili drugih mjera na ostale dijelove grupe.

9. Sanacijska tijela koja se slažu s programom sanacije grupe koji je predložilo sanacijsko tijelo za grupu mogu postići zajedničku odluku o programu sanacije grupe kojim su obuhvaćeni subjekti grupe u njihovim državama članicama bez sudjelovanja sanacijskih tijela koja se ne slažu.

10. Zajedničke odluke iz stavaka 7. i 9. i mjere sanacije ili druge mjere poduzete u skladu sa stavkom 8. smatraju se konačnima i sanacijska tijela ih primjenjuju u predmetnim državama članicama.

11. Tijela sve mjere iz ovoga članka poduzimaju bez odgode, uzimajući u obzir žurnost situacije.

12. Ako se ne provodi program sanacije grupe, sanacijska tijela pri poduzimanju mjera sanacije u odnosu na bilo koji subjekt grupe usko surađuju sa sanacijskim kolegijem

s ciljem postizanja koordinirane sanacijske strategije za sve subjekte grupe koji propadaju ili će vjerojatno propasti.

13. Sanacijska tijela koja poduzmu bilo koju mjeru sanacije u odnosu na bilo koji subjekt grupe redovito i u cijelosti obavješćuju članove sanacijskog kolegija o tim mjerama i njihovu napretku.

Članak 71.

Sanacija grupe koja uključuje krajnje matično društvo

1. Ako sanacijsko tijelo za grupu zaključi da krajnje matično društvo u Uniji za koje je nadležno ispunjava uvjete iz članka 19. stavka 1. ili članka 20. stavka 3., bez odgode dostavlja informacije iz članka 70. stavka 1. točaka (a) i (b) nadzorniku grupe i ostalim članovima sanacijskog kolegija predmetne grupe.

   Mjere sanacije ili mjere u slučaju nesolventnosti iz članka 70. stavka 1. točke (b) mogu obuhvaćati provedbu programa sanacije grupe sastavljenog u skladu s člankom 70. stavkom 6. u bilo kojoj od sljedećih okolnosti:

   (a) vjerojatno je da bi se zbog mjera sanacije ili drugih mjere na razini matičnog društva o kojima je dostavljena obavijest u skladu s člankom 70. stavkom 1. točkom (b) ispunili uvjeti utvrđeni u članku 19. stavku 1. ili članku 20. ili stavku 3. u odnosu na subjekt grupe u drugoj državi članici;

   (b) mjere sanacije ili druge mjere samo na razini matičnog društva nisu dostatne da bi se stanje stabiliziralo ili nije vjerojatno da bi se njima ostvario optimalni ishod;

   (c) sanacijska tijela utvrdila su da jedno ili više društava kćeri za koja su nadležna ispunjavaju uvjete iz članka 19. stavka 1. ili članka 20. stavka 3.;

   (d) program sanacije grupe primjeren je zbog koristi koje će društva kćeri grupe imati od mjera sanacije ili drugih mjera poduzetih na razini grupe.

2. Ako mjere koje predlaže sanacijsko tijelo za grupu na temelju stavka 1. ne sadržavaju program sanacije grupe, sanacijsko tijelo za grupu donosi svoju odluku nakon savjetovanja s članovima sanacijskog kolegija.

3. Ako mjere koje predlaže sanacijsko tijelo za grupu na temelju stavka 1. sadržavaju program sanacije grupe, program sanacije grupe usvaja se u obliku zajedničke odluke sanacijskog tijela za grupu i sanacijskih tijela nadležnih za društva kćeri koja su obuhvaćena programom sanacije grupe.

   Na zahtjev sanacijskog tijela EIOPA može pomoći sanacijskim tijelima u postizanju zajedničke odluke u skladu s člankom 31. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1094/2010.

4. Ako se sanacijsko tijelo ne slaže s programom sanacije grupe koji je predložilo sanacijsko tijelo za grupu ili od njega odstupi ili smatra da zbog razloga financijske stabilnosti u odnosu na društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) treba poduzeti nezavisne mjere sanacije ili mjere koje nisu predložene u programu sanacije grupe, ono:

   (a) detaljno navodi razloge svojeg neslaganja ili razloge za odstupanje od programa sanacije grupe;

(b) obavješćuje sanacijsko tijelo za grupu i ostala sanacijska tijela obuhvaćena programom sanacije grupe o razlozima iz točke (a);

(c) obavješćuje sanacijsko tijelo za grupu i ostala sanacijska tijela obuhvaćena programom sanacije grupe o mjerama koje namjerava poduzeti.

Pri navođenju razloga svojeg neslaganja predmetno sanacijsko tijelo uzima u obzir planove sanacije grupe iz članka 11., mogući učinak mjera na financijsku stabilnost u predmetnoj državi članici te mogući učinak tih mjera sanacije ili drugih mjera na ostale dijelove grupe.

5. Sanacijska tijela koja se slažu s programom sanacije grupe koji je predložilo sanacijsko tijelo za grupu mogu postići zajedničku odluku o programu sanacije grupe kojim su obuhvaćeni subjekti grupe u njihovim državama članicama bez sudjelovanja sanacijskih tijela koja se ne slažu.

6. Zajednička odluka iz stavka 3. ili 5. i mjere iz stavka 4. smatraju se konačnima i sanacijska tijela ih primjenjuju u predmetnim državama članicama.

7. Tijela sve mjere iz stavaka od 1. do 6. poduzimaju bez odgode, uzimajući u obzir žurnost situacije.

8. Ako se ne provodi program sanacije grupe, sanacijska tijela pri poduzimanju mjere sanacije u odnosu na bilo koji subjekt grupe usko surađuju sa sanacijskim kolegijem s ciljem postizanja koordinirane sanacijske strategije za sve pogođene subjekte grupe,

9. Sanacijska tijela koja poduzmu mjere sanacije u odnosu na bilo koji subjekt grupe redovito i u cijelosti obavješćuju članove sanacijskog kolegija o tim mjerama i njihovu napretku.

GLAVA V.
ODNOSI S TREĆIM ZEMLJAMA

Članak 72.

Sporazumi s trećim zemljama

1. U skladu s člankom 218. UFEU-a, Komisija može podnijeti preporuke Vijeću za pregovore o sporazumima s jednom trećom zemljom ili više njih o načinima suradnje sanacijskih tijela i predmetnih tijela trećih zemalja, među ostalim radi razmjene informacija u vezi s planiranjem oporavka i sanacije u odnosu na društva za osiguranje i društva za reosiguranje, društva za osiguranje i društva za reosiguranje iz treće zemlje i grupe.

2. Sporazumima iz stavka 1. se nastoji se osigurati uspostava postupaka i aranžmana za suradnju sanacijskih tijela i predmetnih tijela trećih zemalja pri obavljanju nekih ili svih zadaća i izvršavanju nekih ili svih ovlasti iz članka 76.

3. Države članice mogu sklapati bilateralne sporazume s trećim zemljama u vezi s pitanjima iz stavaka 1. i 2. do stupanja na snagu sporazuma iz stavka 1. s relevantnom trećom zemljom, u mjeri u kojoj ti bilateralni sporazumi nisu u suprotnosti s ovom glavom.

Članak 73.

Priznavanje i izvršenje sanacijskog postupka treće zemlje

1. Ovaj članak primjenjuje se na sanacijski postupak treće zemlje, osim ako s predmetnom trećom zemljom stupi na snagu međunarodni sporazum iz članka 72. stavka 1. te do njegova stupanja na snagu. Primjenjuje se i nakon stupanja na snagu međunarodnog sporazuma iz članka 72. stavka 1. s predmetnom trećom zemljom u mjeri u kojoj priznavanje i izvršenje sanacijskog postupka treće zemlje nisu uređeni tim sporazumom.

2. Predmetno sanacijsko tijelo odlučuje o tome hoće li priznati i izvršiti, osim kako je predviđeno u članku 74., sanacijske postupke treće zemlje u odnosu na društvo kćer u Uniji ili podružnicu u Uniji društva za osiguranje ili društva za reosiguranje iz treće zemlje ili matično društvo.

   U odluci se primjereno uzimaju u obzir interesi svake države članice u kojoj društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili matično društvo iz treće zemlje posluje, a posebno interesi ostalih dijelova grupe i ugovaratelja osiguranja, realnog gospodarstva i financijske stabilnosti u tim državama članicama.

3. Države članice osiguravaju da su sanacijska tijela ovlaštena barem za sljedeće:

   (a) izvršavanje sanacijskih ovlasti u odnosu na sljedeće:

      i. imovinu društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili matičnog društva iz treće zemlje koja se nalazi u njihovoj državi članici ili se na nju primjenjuje pravo njihove države članice;

      ii. prava ili obveze društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje iz treće zemlje koji su uknjiženi na podružnicu u Uniji u njihovoj državi

članici ili na koje se primjenjuje pravo njihove države članice ili u vezi s kojima su potraživanja izvršiva u njihovoj državi članici.

(b) provedbu, uključujući zahtjev drugoj osobi da poduzme mjere radi provedbe, prijenosa dionica ili drugih vlasničkih instrumenata u društvu kćeri u Uniji s poslovnim nastanom u toj državi članici;

(c) izvršavanje ovlasti iz članaka 47., 48. ili 49. u odnosu na prava bilo koje strane u ugovoru sa subjektom iz stavka 1. ovog članka ako su takve ovlasti potrebne za izvršenje sanacijskog postupka treće zemlje; i

(d) učiniti neizvršivim bilo koje ugovorno pravo na otkaz, unovčenje ili prijevremeno izvršenje ugovora ili utjecati na ugovorna prava subjekata iz stavka 1. i drugih subjekata grupe ako takvo pravo proizlazi iz mjere sanacije koju u odnosu na društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje, matično društvo takvih subjekata ili druge subjekte grupe poduzima sanacijsko tijelo treće zemlje ili se ta mjera poduzima na neki drugi način na temelju pravnih ili regulatornih zahtjeva u pogledu sanacijskih aranžmana u toj zemlji, pod uvjetom da se i dalje izvršavaju bitne obveze iz ugovora, uključujući obveze plaćanja i isporuke te pružanje kolaterala.

4. Sanacijska tijela mogu, kad je to potrebno u javnom interesu, poduzeti mjere sanacije u odnosu na matično društvo ako relevantno tijelo treće zemlje utvrdi da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje je društvo kći tog matičnog društva i osnovano je u toj trećoj zemlji zadovoljava uvjete za sanaciju na temelju prava te treće zemlje. Države članice u tu svrhu osiguravaju da su sanacijska tijela ovlaštena upotrijebiti sve sanacijske ovlasti u odnosu na to matično društvo, a primjenjuje se članak 46.

5. Priznavanjem i izvršenjem sanacijskog postupka treće zemlje ne dovodi se u pitanje redovni postupak u slučaju nesolventnosti na temelju primjenjivog nacionalnog prava, prema potrebi, u skladu s ovom Direktivom.

Članak 74.

Pravo na odbijanje priznavanja ili izvršenja sanacijskog postupka treće zemlje

Sanacijsko tijelo može odbiti priznati ili izvršiti sanacijski postupak treće zemlje u skladu s člankom 73. ako smatra:

(a) da bi sanacijski postupak treće zemlje imao nepovoljan učinak na financijsku stabilnost u državi članici u kojoj se nalazi sanacijsko tijelo ili da bi postupak mogao imati nepovoljan učinak na financijsku stabilnost neke druge države članice;

(b) da je u odnosu na podružnicu u Uniji nužna nezavisna mjera sanacije u skladu s člankom 75. kako bi se postigao cilj sanacije iz članka 18. ili više njih;

(c) da postupanje prema vjerovnicima ne bi bilo jednako kao prema vjerovnicima u trećoj zemlji sa sličnim zakonskim pravima u sanacijskom postupku matične treće zemlje;

(d) da bi priznavanje ili izvršenje sanacijskog postupka treće zemlje imalo bitne fiskalne posljedice za državu članicu; ili

(e) da bi učinci takvog priznavanja ili izvršenja bili u suprotnosti s nacionalnim pravom.

Članak 75.

Sanacija podružnica u Uniji

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlasti potrebne za djelovanje u odnosu na podružnicu u Uniji koja ne podliježe nijednom sanacijskom postupku treće zemlje ili podliježe sanacijskom postupku treće zemlje i primjenjuje se jedna od okolnosti iz članka 74.

   Države članice osiguravaju da se članak 46. primjenjuje na izvršavanje takvih ovlasti.

2. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu izvršavati ovlasti iz stavka 1. ako sanacijsko tijelo smatra da je mjera potrebna u javnom interesu te da je ispunjen jedan ili više sljedećih uvjeta:

   (a) podružnica u Uniji više ne ispunjava ili vjerojatno neće ispunjavati uvjete koje propisuje nacionalno pravo za njezino odobrenje za rad i poslovanje u toj državi članici i nema izgleda da bilo koja mjera privatnog sektora, nadzornih tijela ili predmetne treće zemlje ponovno uspostavi usklađenost podružnice s tim uvjetima ili spriječi njezinu propast u razumnom vremenskom okviru;

   (b) društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje prema mišljenju sanacijskog tijela nije u mogućnosti ili ne želi ili vjerojatno neće biti u mogućnosti podmiriti svoje obveze prema vjerovnicima u Uniji, ili obveze koje su nastale ili su knjižene u podružnici kao što su isplate ugovarateljima osiguranja ili korisnicima osiguranja, po njihovu dospijeću, a sanacijsko tijelo uvjereno je da u odnosu na to društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje nije pokrenut ili da neće biti pokrenut sanacijski postupak treće zemlje ili postupak u slučaju nesolventnosti treće zemlje u razumnom vremenskom okviru;

   (c) relevantno tijelo treće zemlje pokrenulo je sanacijski postupak treće zemlje u odnosu na društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje ili je sanacijsko tijelo obavijestilo o svojoj namjeri da pokrene takav postupak.

3. Ako sanacijsko tijelo poduzme nezavisnu mjeru u odnosu na podružnicu u Uniji, uzima u obzir ciljeve sanacije iz članka 18. i mjeru poduzima u skladu sa sljedećim načelima i zahtjevima u mjeri u kojoj su relevantni:

   (a) načela iz članka 22.;

   (b) zahtjevi koji se odnose na primjenu instrumenata sanacije iz glave III. poglavlja II.

Članak 76.

Suradnja s tijelima trećih zemalja

1. Ovaj članak primjenjuje se na suradnju s trećim zemljama, osim ako s relevantnom trećom zemljom stupi na snagu međunarodni sporazum iz članka 72. stavka 1. te do njegova stupanja na snagu. Primjenjuje se i nakon stupanja na snagu međunarodnog sporazuma iz članka 72. stavka 1. s relevantnom trećom zemljom u mjeri u kojoj predmet ovog članka nije uređen tim sporazumom.

2. EIOPA može sklapati neobvezujuće okvirne sporazume o suradnji s relevantnim tijelima trećih zemalja. Okvirnim sporazumima o suradnji utvrđuju se postupci i aranžmani između uključenih tijela za razmjenu potrebnih informacija i suradnju u obavljanju nekih ili svih sljedećih zadaća te izvršavanju nekih ili svih sljedećih ovlasti u odnosu na društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili grupe:

(a) izrada planova sanacije u skladu s člancima od 9. do 12. i sličnim zahtjevima na temelju prava relevantnih trećih zemalja;

(b) procjena mogućnosti sanacije takvih društava za osiguranje i društava za reosiguranje i grupa u skladu s člancima 13. i 14. i sličnim zahtjevima na temelju prava relevantnih trećih zemalja;

(c) primjena ovlasti za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije na temelju članaka 15. i 16. te svih sličnih ovlasti na temelju prava relevantnih trećih zemalja;

(d) primjena preventivnih mjera u skladu s člankom 141. Direktive 2009/138/EZ i sličnih ovlasti na temelju prava relevantnih trećih zemalja;

(e) primjena instrumenata sanacije kako je navedeno u članku 26. stavku 3. i izvršavanje sanacijskih ovlasti i sličnih ovlasti koje mogu izvršavati relevantna tijela trećih zemalja.

3. Nadzorna ili sanacijska tijela mogu prema potrebi sklapati sporazume o suradnji s relevantnim tijelima trećih zemalja u skladu s okvirnim sporazumom EIOPA-e iz stavka 2.

4. Države članice obavješćuju EIOPA-u o svim sporazumima o suradnji koje su sanacijska tijela i nadzorna tijela sklopila u skladu s ovim člankom.

Članak 77.

Razmjena povjerljivih informacija

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela, nadzorna tijela i nadležna ministarstva povjerljive informacije, uključujući preventivne planove oporavka koji se izrađuju i održavaju u skladu s člancima 5. i 7., razmjenjuju s relevantnim tijelima trećih zemalja samo ako su zadovoljeni sljedeći uvjeti:

(a) ta tijela trećih zemalja podliježu zahtjevima i standardima o čuvanju poslovne tajne koji se, prema mišljenju svih predmetnih tijela, smatraju barem jednakovrijednima onima koji su propisani člankom 64.;

(b) informacije su potrebne za obavljanje sanacijskih funkcija relevantnih tijela trećih zemalja na temelju nacionalnog prava koje su usporedive s onima iz ove Direktive te se, podložno točki (a), ne upotrebljavaju u druge svrhe.

Za potrebe točke (a), ako se razmjena informacija odnosi na osobne podatke, postupanje s takvim osobnim podacima i njihova dostava nadležnim tijelima treće zemlje uređeni su primjenjivim pravom Unije i nacionalnim pravom o zaštiti podataka.

2. Ako povjerljive informacije potječu iz druge države članice, sanacijska tijela, nadzorna tijela i nadležna ministarstva otkrivaju te informacije relevantnim tijelima treće zemlje samo ako su zadovoljeni sljedeći uvjeti:

(a) relevantno tijelo države članice iz koje je potekla informacija (tijelo koje je izvor informacije) slaže se s otkrivanjem informacije;

(b) informacija se otkriva samo u svrhe koje je dopustilo tijelo koje je izvor informacije.

GLAVA VI.
SANKCIJE

Članak 78.

Administrativne sankcije i druge administrativne mjere

1. Ne dovodeći u pitanje ovlasti sanacijskih i nadzornih tijela utvrđene u ovoj Direktivi i Direktivi 2009/138/EZ i pravo država članica da predvide i izriču kaznene sankcije iz drugog podstavka, države članice utvrđuju pravila o administrativnim sankcijama i drugim administrativnim mjerama koje se primjenjuju u slučaju nepoštovanja nacionalnih odredbi kojima se prenosi ova Direktiva te poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovu primjenu.

   Ako odluče da neće utvrditi pravila o administrativnim sankcijama ili drugim administrativnim mjerama za kršenja koja podliježu nacionalnom kaznenom pravu, države članice Komisiji priopćuju relevantne odredbe kaznenog prava.

   Administrativne sankcije i druge administrativne mjere moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

2. Države članice osiguravaju da se u slučaju kršenja, podložno uvjetima utvrđenima u nacionalnom pravu, na članove upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela i na druge fizičke osobe koje su na temelju nacionalnog prava odgovorne za kršenje mogu primijeniti administrativne sankcije ili druge administrativne mjere.

3. Ovlasti izricanja administrativnih sankcija i drugih administrativnih mjera predviđenih ovom Direktivom daju se sanacijskim tijelima ili nadzornim tijelima, ovisno o vrsti kršenja. Sanacijska tijela i nadzorna tijela imaju sve ovlasti za prikupljanje informacija i sve istražne ovlasti koje su potrebne za izvršavanje njihovih funkcija. Pri izvršavanju svojih ovlasti izricanja administrativnih sankcija ili drugih administrativnih mjera sanacijska tijela i nadzorna tijela blisko surađuju kako bi osigurala da administrativne sankcije ili druge administrativne mjere daju željene rezultate te usklađuju svoje djelovanje u prekograničnim predmetima.

4. Sanacijska tijela i nadzorna tijela izvršavaju svoje administrativne ovlasti za izricanje sankcija i drugih administrativnih mjera u skladu s ovom Direktivom i nacionalnim pravom na bilo koji od sljedećih načina:

   (a) izravno;

   (b) u suradnji s drugim tijelima;

   (c) delegiranjem drugim tijelima na vlastitu odgovornost;

   (d) podnošenjem zahtjeva nadležnim pravosudnim tijelima.

5. Države članice osiguravaju da odluke sanacijskih tijela i nadzornih tijela donesene u skladu s ovom glavom budu podložne pravu na žalbu.

Članak 79.

Posebne odredbe o administrativnim sankcijama i drugim administrativnim mjerama

1. Države članice osiguravaju da se njihovim zakonima i drugim propisima predviđaju administrativne sankcije i druge administrativne mjere barem u odnosu na sljedeće situacije:

   (a) kršenje članka 5. ili 7. jer nisu izrađeni preventivni planovi oporavka i preventivni planovi oporavka grupe ili se oni ne održavaju ili ne ažuriraju;

   (b) kršenje članka 12. jer nisu pružene sve informacije potrebne za izradu planova sanacije;

   (c) kršenje članka 61. stavka 1. jer upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo društva za osiguranje ili društva za reosiguranje ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) nisu obavijestili nadzorno tijelo da to društvo ili taj subjekt propada ili će vjerojatno propasti.

2. Države članice osiguravaju da u slučajevima iz stavka 1. administrativne sankcije i druge administrativne mjere koje se mogu primijeniti uključuju barem sljedeće:

   (a) javnu izjavu u kojoj su navedeni fizička osoba, društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e), krajnje matično društvo ili druga pravna osoba odgovorna za kršenje te priroda kršenja;

   (b) nalog kojim se od odgovorne fizičke ili pravne osobe zahtijeva da prekine postupanje i da više ne ponavlja takvo postupanje;

   (c) privremenu zabranu obavljanja funkcija u društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje ili subjektu iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) za svakog člana upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela ili višeg rukovodstva društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) ili bilo koju drugu fizičku osobu koja se smatra odgovornom;

   (d) u slučaju pravne osobe, administrativne novčane kazne u iznosu do 10 % ukupnog godišnjeg prometa te pravne osobe u prethodnoj poslovnoj godini.

   (e) u slučaju fizičke osobe, administrativne novčane kazne u iznosu do 5 000 000 EUR ili, u državama članicama u kojima euro nije službena valuta, odgovarajuće vrijednosti u nacionalnoj valuti na dan [Ured za publikacije – unijeti datum stupanja na snagu ove Direktive];

   (f) administrativne novčane kazne u visini do dvostrukog iznosa koristi stečene kršenjem, ako je takvu korist moguće utvrditi.

   Za potrebe točke (e), ako je pravna osoba društvo kći matičnog društva, relevantni promet je ukupni godišnji promet koji proizlazi iz konsolidiranih financijskih izvještaja krajnjeg matičnog društva u prethodnoj poslovnoj godini.

Članak 80.

Objavljivanje administrativnih sankcija i drugih administrativnih mjera

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela i nadzorna tijela na svojoj službenoj internetskoj stranici objave barem sve administrativne sankcije i druge administrativne mjere koje su izrekla zbog kršenja nacionalnih odredbi kojima se prenosi ova Direktiva ako takve administrativne sankcije ili druge administrativne mjere nisu bile predmet žalbe ili ako je pravo na žalbu iscrpljeno. Takvo objavljivanje obavlja se bez nepotrebne odgode, nakon što je fizička ili pravna osoba obaviještena o toj administrativnoj sankciji ili drugoj administrativnoj mjeri. Objava uključuje informacije o vrsti i prirodi kršenja te identitet fizičke ili pravne osobe kojoj je izrečena administrativna sankcija ili druga administrativna mjera.

   Ako države članice dozvole objavljivanje administrativnih sankcija i drugih administrativnih mjera na koje je moguće podnijeti žalbu, sanacijska tijela i nadzorna tijela na svojim službenim internetskim stranicama bez nepotrebne odgode objavljuju informacije o statusu te žalbe i njezinu ishodu.

2. Ako sanacijsko tijelo ili nadzorno tijelo nakon procjene proporcionalnosti objave podataka u predmetnom slučaju smatra da bi objava identiteta pravnih osoba ili identiteta ili osobnih podataka fizičkih osoba bila nerazmjerna ili ako bi takva objava ugrozila stabilnost financijskih tržišta ili istragu koja je u tijeku, sanacijsko tijelo odnosno nadzorno tijelo poduzima bilo što od sljedećeg:

   (a) odgađa objavu odluke o izricanju administrativne sankcije ili druge administrativne mjere do trenutka u kojem više ne postoje razlozi za tu odgodu;

   (b) objavljuje odluku o izricanju administrativne sankcije ili druge administrativne mjere na anonimnoj osnovi u skladu s nacionalnim pravom ako takvo anonimno objavljivanje osigurava učinkovitu zaštitu predmetnih osobnih podataka;

   (c) ne objavljuje odluku o izricanju administrativne sankcije ili drugih administrativnih mjera ako sanacijsko tijelo ili nadzorno tijelo smatra da bi objava u skladu s točkom (a) ili (b) bila nedovoljna da bi se osiguralo bilo što od sljedećeg:

      i. stabilnost financijskih tržišta;

      ii. proporcionalnost objave takvih odluka u odnosu na mjere koje se smatraju blažima.

   Sanacijska tijela i nadzorna tijela osiguravaju da svaka objava u skladu s ovim člankom ostane na njihovim službenim internetskim stranicama najmanje pet godina od objave. Osobni podaci sadržani u objavi ostaju na službenim internetskim stranicama sanacijskog tijela ili nadzornog tijela onoliko dugo koliko je to potrebno u skladu s primjenjivim pravilima o zaštiti podataka.

Članak 81.

Održavanje središnje baze podataka koje provodi EIOPA

1. Podložno zahtjevima čuvanja poslovne tajne iz članka 64., sanacijska tijela i nadzorna tijela obavješćuju EIOPA-u o svim administrativnim sankcijama i drugim

administrativnim mjerama koje su izrekla u skladu s člankom 79. te o statusu žalbe i njezinu ishodu.

EIOPA održava i ažurira središnju bazu podataka o sankcijama i drugim administrativnim mjerama o kojima su je obavijestila sanacijska tijela isključivo u svrhu razmjene informacija među tim sanacijskim tijelima te je ona dostupna samo tim sanacijskim tijelima.

EIOPA održava i ažurira središnju bazu podataka o sankcijama i drugim administrativnim mjerama o kojima su je obavijestila nadzorna tijela isključivo u svrhu razmjene informacija među tim nadzornim tijelima te je ona dostupna samo tim nadzornim tijelima.

2. EIOPA održava i ažurira internetsku stranicu sa sljedećim informacijama ili poveznicama na te informacije:

(a) objavljivanje sankcija svakog sanacijskog tijela;

(b) objavljivanje sankcija svakog nadzornog tijela u skladu s člankom 80.;

(c) razdoblje objave sankcija za svaku državu članicu.

Članak 82.

Učinkovita primjena sankcija i izvršavanje ovlasti izricanja sankcija nadzornih tijela i sanacijskih tijela

Države članice osiguravaju da pri određivanju vrste administrativnih sankcija ili drugih administrativnih mjera i razine administrativnih novčanih kazni nadzorna tijela i sanacijska tijela uzimaju u obzir sve relevantne okolnosti, uključujući, ako je to primjereno:

(a) ozbiljnost i trajanje kršenja;

(b) stupanj odgovornosti odgovorne fizičke ili pravne osobe;

(c) financijsku snagu odgovorne fizičke ili pravne osobe;

(d) iznos ostvarene dobiti ili izbjegnutih gubitaka odgovorne fizičke ili pravne osobe, u mjeri u kojoj je tu dobit ili gubitke moguće utvrditi;

(e) gubitke koje su zbog kršenja imale treće strane, uključujući ugovaratelje osiguranja, u mjeri u kojoj je te gubitke moguće utvrditi;

(f) razinu suradnje odgovorne fizičke ili pravne osobe s nadzornim tijelom i sanacijskim tijelom;

(g) prethodna kršenja od strane odgovorne fizičke ili pravne osobe.

Za potrebe točke (c) pokazatelji financijske snage fizičke ili pravne osobe uključuju ukupni promet odgovorne pravne osobe ili godišnji dohodak odgovorne fizičke osobe.

GLAVA VII.
IZMJENE DIREKTIVA 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2009/138/EZ, (EU) 2017/1132 I UREBI (EU) br. 1094/2010 I (EU) br. 648/2012

Članak 83.

Izmjene Direktive 2009/138/EZ

Direktiva 2009/138/EZ mijenja se kako slijedi:

(1) članak 141. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 141.*

Nadzorne ovlasti u slučaju pogoršanja financijskog stanja

1. Nakon obavijesti u skladu s člankom 136. ili nakon utvrđivanja pogoršanja financijskog stanja u skladu s člankom 36. stavkom 3., ako bi odluke društva za osiguranje ili društva za reosiguranje, uključujući financijske odluke, u sljedeća tri mjeseca dovele ili su već dovele do neusklađenosti s bilo kojom stavkom iz članka 36. stavka 2. točaka od (a) do (e), nadzorna tijela ovlaštena su poduzeti potrebne mjere za ponovnu uspostavu usklađenosti.

2. Mjere iz stavka 1. razmjerne su riziku i opsegu neusklađenosti s regulatornim zahtjevima te mogu sadržavati sljedeće:

(a) traženje od upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela društva da ažurira preventivni plan oporavka izrađen u skladu s člankom 5. Direktive (EU) xx/xx Europskog parlamenta i Vijeća [*1] ako su okolnosti različite od pretpostavki utvrđenih u planu;

(b) traženje od upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela društva da poduzme mjere utvrđene u preventivnom planu oporavka izrađenom u skladu s člankom 5. Direktive (EU) xx/xx [Ured za publikacije – unijeti broj IRRD-a]. Ako je plan ažuriran u skladu s točkom (a), mjere koje se poduzimaju uključuju ažurirane mjere;

(c) traženje od upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela društva koje nema uspostavljen preventivni plan oporavka kako je navedeno u članku 5. Direktive (EU) xx/xx [Ured za publikacije – unijeti broj IRRD-a] da utvrdi uzroke neusklađenosti ili vjerojatne neusklađenosti s regulatornim zahtjevima i da utvrdi prikladne mjere i vremenski okvir za provedbu tih regulatornih zahtjeva;

(d) traženje od upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela društva da suspendira ili ograniči varijabilne primitke i bonuse, raspodjele po instrumentima vlastitih sredstava ili otplati ili otkupi stavke vlastitih sredstava.

3. Ako se stanje solventnosti društva nastavi pogoršavati nakon obavijesti iz članka 138. stavka 1. ili članka 139. stavka 1., nadzorna tijela ovlaštena su poduzeti sve mjere, uključujući one iz stavka 2., koje su potrebne za zaštitu interesa ugovaratelja osiguranja, u slučaju ugovora o osiguranju, ili obveza koje proizlaze iz ugovora o reosiguranju.

Te su mjere razmjerne i odražavaju razinu pogoršanja stanja solventnosti predmetnog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.

---

*1 Direktiva (EU) xx/xx Europskog parlamenta i Vijeća [Ured za publikacije – unijeti broj IRRD-a].";

(2) u članku 267. dodaju se sljedeći podstavci:

„U slučaju primjene instrumenata sanacije iz članka 26. stavka 3. Direktive (EU) xx/xx [Ured za publikacije – unijeti broj IRRD-a] i izvršavanja sanacijskih ovlasti iz glave III. poglavlja IV. te direktive, ova se glava primjenjuje i na društva za reosiguranje i subjekte iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) te direktive.

Članci 270. i 272. ove Direktive ne primjenjuju se ako se primjenjuje članak 63. Direktive (EU) xx/xx [Ured za publikacije – unijeti broj IRRD-a].

Članak 295. ove Direktive ne primjenjuju se ako se primjenjuje članak 64. Direktive (EU) xx/xx [Ured za publikacije – unijeti broj IRRD-a].";

(3) članak 268. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) „nadležna tijela" znači upravna ili pravosudna tijela država članica koja su nadležna za reorganizacijske mjere ili za postupke likvidacije ili sanacijsko tijelo kako je definirano u članku 2. stavku 2. točki 7. Direktive (EU) xx/xx [Ured za publikacije – unijeti broj IRRD-a] u odnosu na reorganizacijske mjere koje se poduzimaju u skladu s tom direktivom;";

(b) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) „reorganizacijske mjere" znači mjere koje podrazumijevaju bilo kakvu intervenciju nadležnih tijela i namijenjene su očuvanju ili obnovi financijskog stanja društva za osiguranje i koje utječu na prethodna prava strana osim samog društva za osiguranje, uključujući suspenziju plaćanja ili provedbenih mjera ili smanjenje potraživanja, primjenu instrumenata sanacije iz članka 26. stavka 3. Direktive (EU) xx/xx [Ured za publikacije – unijeti broj IRRD-a] i izvršavanje sanacijskih ovlasti iz glave III. poglavlja IV. Direktive (EU) xx/xx [Ured za publikacije – unijeti broj IRRD-a];".

Članak 84.

Izmjene Direktive 2002/47/EZ

Direktiva 2002/47/EZ mijenja se kako slijedi:

(1) u članku 1. stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Članci od 4. do 7. ove Direktive ne primjenjuju se ni na kakva ograničenja u izvršenju ugovora o financijskom kolateralu niti ograničenja učinka ugovora o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima, odredbe o konačnom netiranju ili prijeboju određene na temelju glave IV. poglavlja V. ili VI. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća [*2] ili glave V. poglavlja III. odjeljka 3. ili poglavlja IV. Uredbe (EU) 2021/23 Europskog parlamenta i Vijeća [*3] ili glave III. poglavlja III. odjeljka 4. ili poglavlja IV. Direktive (EU) xx/xx Europskog parlamenta i Vijeća[*4] ili na bilo koje takvo ograničenje određeno na temelju sličnih

ovlasti u pravu države članice radi olakšavanja uredne sanacije bilo kojeg subjekta iz stavka 2. točke (d) ovog članka koji podliježe zaštitnim mjerama koje su barem jednakovrijedne mjerama navedenima u glavi IV. poglavlju VII. Direktive 2014/59/EU ili u glavi V. poglavlju V. Uredbe (EU) 2021/23;

[*2] Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012, (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

*3 Uredba (EU) 2021/23 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2020. o okviru za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana i o izmjeni uredaba (EU) br. 1095/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 600/2014, (EU) br. 806/2014 i (EU) 2015/2365 te direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU i (EU) 2017/1132 (SL L 22, 22.1.2021., str. 1.).

*4 [Ured za publikacije – unijeti upućivanje na IRRD].";

(2) članak 9.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 9.a

Direktiva 2008/48/EZ, Direktiva 2014/59/EU, Direktiva (EU) xx/xx i Uredba (EU) 2021/23

Ovom se Direktivom ne dovode u pitanje Direktiva 2008/48/EZ, Direktiva 2014/59/EU, Direktiva (EU) xx/xx Europskog parlamenta i Vijeća[*5] [Ured za publikacije – unijeti broj IRRD-a] i Uredba (EU) 2021/23.

[*5] Direktiva xx/xx/EU Europskog parlamenta i Vijeća [Ured za publikacije – unijeti broj IRRD-a]".

Članak 85.

Izmjena Direktive 2004/25/EZ

U članku 4. stavku 5. Direktive 2004/25/EZ dodaje se sljedeći podstavak:

„Države članice osiguravaju da se članak 5. stavak 1. ove Direktive ne primjenjuje u slučaju primjene instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU, u glavi V. Uredbe (EU) 2021/23 Europskog parlamenta i Vijeća[*6] ili u glavi III. Direktive (EU) xx/xx Europskog parlamenta i Vijeća[*7] [Ured za publikacije – unijeti broj IRRD-a].

---

*6 Uredba (EU) 2021/23 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2020. o okviru za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana i o izmjeni uredaba (EU) br. 1095/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 600/2014, (EU) br. 806/2014 i (EU) 2015/2365 te direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU i (EU) 2017/1132 (SL L 22, 22.1.2021., str. 1.).

*7 Direktiva xx/xx/EU Europskog parlamenta i Vijeća [Ured za publikacije – unijeti broj IRRD-a]".

Članak 86.

Izmjene Direktive 2007/36/EZ

U članku 1. Direktive 2007/36/EZ stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice osiguravaju da se ova Direktiva ne primjenjuje u slučaju primjene instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća[*8], u glavi V. Uredbe (EU) 2021/23 Europskog parlamenta i Vijeća[*9] ili u glavi III. Direktive (EU) xx/xx Europskog parlamenta i Vijeća[*10] [Ured za publikacije – unijeti broj IRRD-a].

---

*8 Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012, (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

*9 Uredba (EU) 2021/23 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2020. o okviru za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana i o izmjeni uredaba (EU) br. 1095/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 600/2014, (EU) br. 806/2014 i (EU) 2015/2365 te direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU i (EU) 2017/1132 (SL L 22, 22.1.2021., str. 1.).

*10 Direktiva XX/XX/EU Europskog parlamenta i Vijeća [Ured za publikacije – unijeti broj IRRD-a]”.”

Članak 87.

Izmjena Direktive (EU) 2017/1132

Direktiva (EU) 2017/1132 mijenja se kako slijedi:

(1) u članku 84. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Države članice osiguravaju da se članak 49., članak 58. stavak 1., članak 68. stavci 1., 2. i 3., članak 70. stavak 2. prvi podstavak, članci od 72. do 75., 79., 80. i 81. ove Direktive ne primjenjuju u slučaju primjene instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća[*11], u glavi V. Uredbe (EU) 2021/23 Europskog parlamenta i Vijeća[*12] ili u glavi III. Direktive (EU) xx/xx Europskog parlamenta i Vijeća[*13].

---

*11 Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012, (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

*12 Uredba (EU) 2021/23 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2020. o okviru za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana i o izmjeni uredaba (EU) br. 1095/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 600/2014, (EU) br. 806/2014 i (EU) 2015/2365 te direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU i (EU) 2017/1132 (SL L 22, 22.1.2021., str. 1.).

*13 Direktiva (EU) XX/XX Europskog parlamenta i Vijeća [Ured za publikacije – unijeti broj IRRD-a].”;

(2) članak 86.a mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) na društvo se primjenjuju instrumenti sanacije te sanacijske ovlasti i mehanizmi predviđeni u glavi IV. Direktive 2014/59/EU, u glavi V. Uredbe (EU) 2021/23 ili u glavi III. Direktive (EU) xx/xx [Ured za publikacije – unijeti broj IRRD-a].”;

(b) u stavku 4. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) mjerama za sprječavanje krize kako su definirane u članku 2. stavku 1. točki 101. Direktive 2014/59/EU, u članku 2. točki 48. Uredbe (EU) 2021/23 ili u članku 2. stavku 2. točki 75. Direktive (EU) xx/xx [Ured za publikacije – unijeti broj IRRD-a].”;

(3) u članku 87. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice osiguravaju da se ovo poglavlje ne primjenjuje na društva koja podliježu primjeni instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU, u glavi V. Uredbe (EU) 2021/23 ili u glavi III. Direktive (EU) xx/xx [Ured za publikacije – unijeti broj IRRD-a].”;

(4) članak 120. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 4. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) na društvo se primjenjuju instrumenti sanacije te sanacijske ovlasti i mehanizmi predviđeni u glavi IV. Direktive 2014/59/EU, u glavi V. Uredbe (EU) 2021/23 ili u glavi III. Direktive (EU) xx/xx [Ured za publikacije – unijeti broj IRRD-a].”;

(b) u stavku 5. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) mjerama za sprječavanje krize kako su definirane u članku 2. stavku 1. točki 101. Direktive 2014/59/EU, u članku 2. točki 48. Uredbe (EU) 2021/23 ili u članku 2. stavku 2. točki 75. Direktive (EU) xx/xx [Ured za publikacije – unijeti broj IRRD-a].”;

(5) članak 160.a mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 4. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) na društvo se primjenjuju instrumenti sanacije te sanacijske ovlasti i mehanizmi predviđeni u glavi IV. Direktive 2014/59/EU, u glavi V. Uredbe (EU) 2021/23 ili u glavi III. Direktive (EU) xx/xx [Ured za publikacije unijeti upućivanje na IRRD].”;

(b) u stavku 5. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) mjerama za sprječavanje krize kako su definirane u članku 2. stavku 1. točki 101. Direktive 2014/59/EU, u članku 2. točki 48. Uredbe (EU) 2021/23 ili u članku 2. stavku 2. točki 75. Direktive (EU) xx/xx [Ured za publikacije – unijeti upućivanje na IRRD].”.

Članak 88.

Izmjena Uredbe (EU) br. 1094/2010

Uredba (EU) br. 1094/2010 mijenja se kako slijedi:

(1) u članku 4. točki 2. podtočka i. zamjenjuje se sljedećim:

„i. nadzorna tijela kako su definirana u članku 13. točki 10. Direktive 2009/138/EZ, sanacijska tijela kako su definirana u članku 2. točki 7. Direktive (EU) xx/xx Europskog parlamenta i Vijeća[*14] i nadležna tijela kako su definirana u članku 6. točki 8. Direktive (EU) 2016/2341 Europskog parlamenta i Vijeća[*15] i na koja se upućuje u Direktivi (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća[*16];”

(2) u članku 40. stavku 6. dodaje se sljedeći podstavak:

„Za potrebe djelovanja unutar područja primjene Direktive (EU) xx/xx [Ured za publikacije – unijeti broj IRRD-a], člana Odbora nadzornika iz stavka 1. točke (b) može u svakoj državi članici, ako je to primjereno, pratiti predstavnik sanacijskog tijela, koji nema pravo glasa.

---

*14 [Ured za publikacije – unijeti upućivanje na IRRD].

*15 Direktiva (EU) 2016/2341 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (SL L 354, 23.12.2016., str. 37.).

*16 Direktiva (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. siječnja 2016. o distribuciji osiguranja (SL L 26, 2.2.2016., str. 19.).”

Članak 89.

Izmjena Uredbe (EU) br. 648/2012

U članku 81. stavku 3. Uredbe (EU) br. 648/2012 dodaje se sljedeća točka:

„(r) sanacijska tijela imenovana na temelju članka 3. Direktive (EU) xx/xx Europskog parlamenta i Vijeća[*17].

---

*17 [Ured za publikacije – unijeti upućivanje na IRRD].”.

GLAVA VIII.
ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 90.

Sanacijski odbor EIOPA-e

1. EIOPA osniva stalni interni odbor u skladu s člankom 41. Uredbe (EU) br. 1094/2010 u svrhu pripreme odluka EIOPA-e kako je navedeno u članku 44. te uredbe, uključujući odluke o nacrtima regulatornih tehničkih standarda i nacrtima provedbenih tehničkih standarda koji se odnose na zadaće povjerene sanacijskim tijelima u skladu s ovom Direktivom. Taj interni odbor čine sanacijska tijela iz članka 3. ove Direktive.

2. Za potrebe ove Direktive EIOPA surađuje s EBA-om i ESMA-om u okviru Zajedničkog odbora europskih nadzornih tijela uspostavljenog člankom 54. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010.

3. Za potrebe ove Direktive EIOPA osigurava strukturno odvajanje sanacijskog odbora od drugih funkcija navedenih u Uredbi (EU) br. 1094/2010. Sanacijski odbor promiče izradu i koordinaciju planova sanacije i izrađuje metode za sanaciju subjekata iz članka 1. stavka 1. ove Direktive koji propadaju.

Članak 91.

Suradnja s EIOPA-om

1. Države članice osiguravaju da nadzorna i sanacijska tijela surađuju s EIOPA-om za potrebe ove Direktive u skladu s Uredbom (EU) br. 1094/2010.

2. Države članice osiguravaju da nadzorna i sanacijska tijela EIOPA-i bez odgode osiguraju sve informacije koje su joj potrebne za izvršavanje njezinih dužnosti u skladu s člankom 35. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

Članak 92.

Prenošenje

1. Države članice najkasnije do [Ured za publikacije – unijeti datum 18 mjeseci nakon stupanja na snagu] donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člancima od 1. do 87., 90. i 91. ove Direktive. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba. Međutim, članci 88. i 89. u cijelosti su obvezujući i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

   One primjenjuju članke od 1. do 87., 90. i 91. od [Ured za publikacije – unijeti datum 18 mjeseci nakon stupanja na snagu].

   Kada države članice donose članke od 1. do 87., 90. i 91., oni sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na njih upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 93.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 94.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*